

ONS ZUIDEN PANORAMA

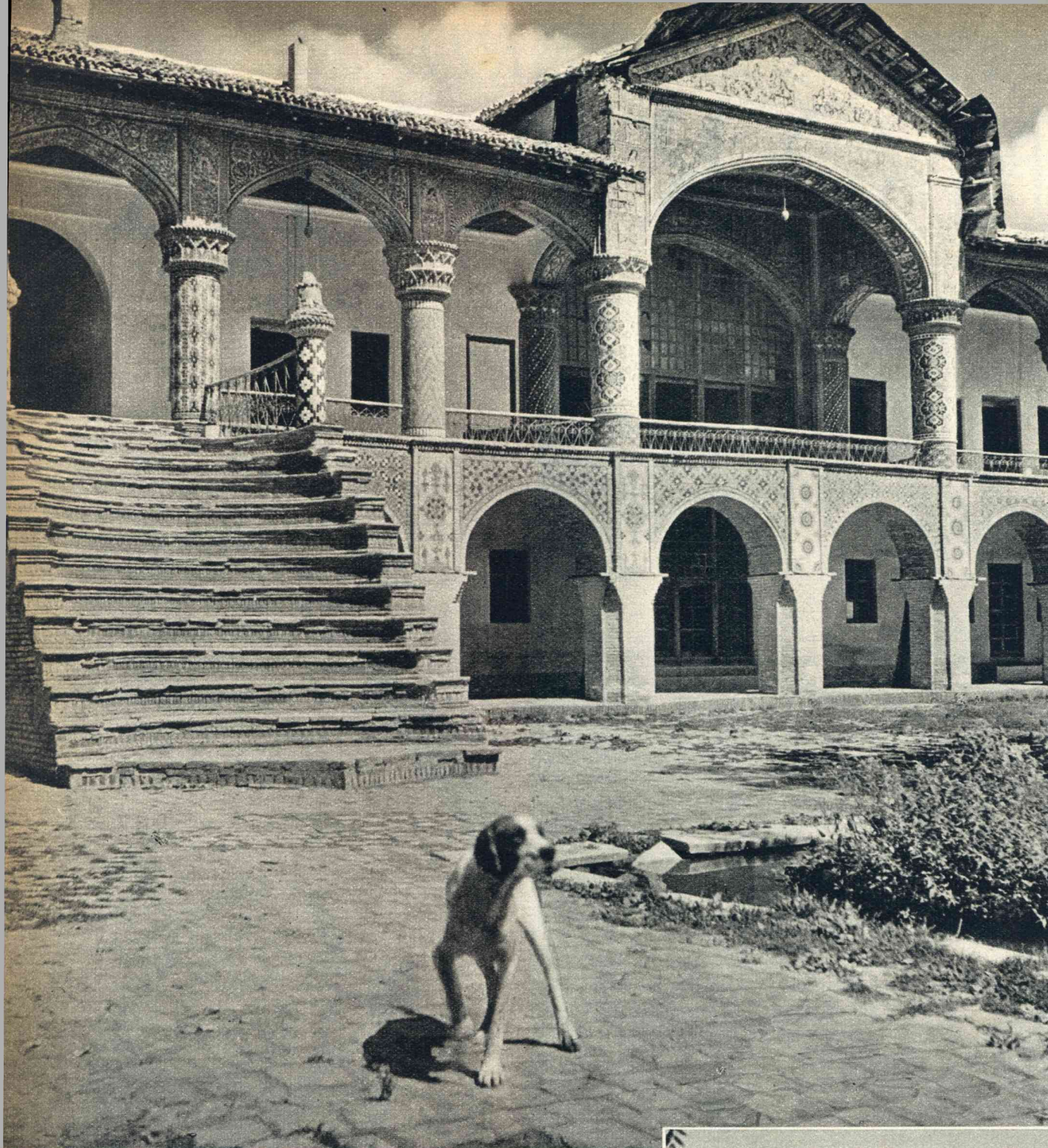
27 MEI 1937 - No. 21

LOSSE NUMMERS 15 CENT

OPA ALS STRAATMUZIKANT

LEES ONS FEUILLETON: RIDDER ZONDER VREES OF BLAAM

De tuinen rond deze kasteelen munten uit door prachtige, oude boomgroepen en grillige, quasi bouwvallige partijen. Zij vormen een schril contrast met het dorre, doodse land, mijlenver in den omtrek. Het grootste genoegen vindt de Perzische edelman nog steeds in de jacht. Rond ieder kasteel slenteren de zuiverste rashonden rond, popelend naar de opwindende avonturen van de jacht op 't groot wild.

enkel kasteel of lusthof aan. De sultans en sjahs zijn daar in den loop der geschiedenis steeds te machtig en invloedrijk geweest en degene, die vandaag tot een hoogen adelstand verheven werd, kon door de gril van den heerscher morgen weer daarvan worden afgezet! Alleen in de verst afgelegen provincies, zoo ver mogelijk verwijderd van de hoven der Oostersche potentaten, hebben zich de stamvorsten weten staande te houden. Daar treft men nog kasteelen en lusthoven aan. Wij brengen hier een aantal foto's van Perzische kasteelen. De meeste ervan zijn nauwelijks honderd jaar oud... want langer dan honderd jaar weet een stamvorstenfamilie zich ook in die ver afgelegen provincies niet staande te houden! Het verschil met onze kasteelen en burchten is dus erg groot, maar toch zijn ze merkwaardig uit 't oogpunt van rijken, Oosterschen bouwstijl.

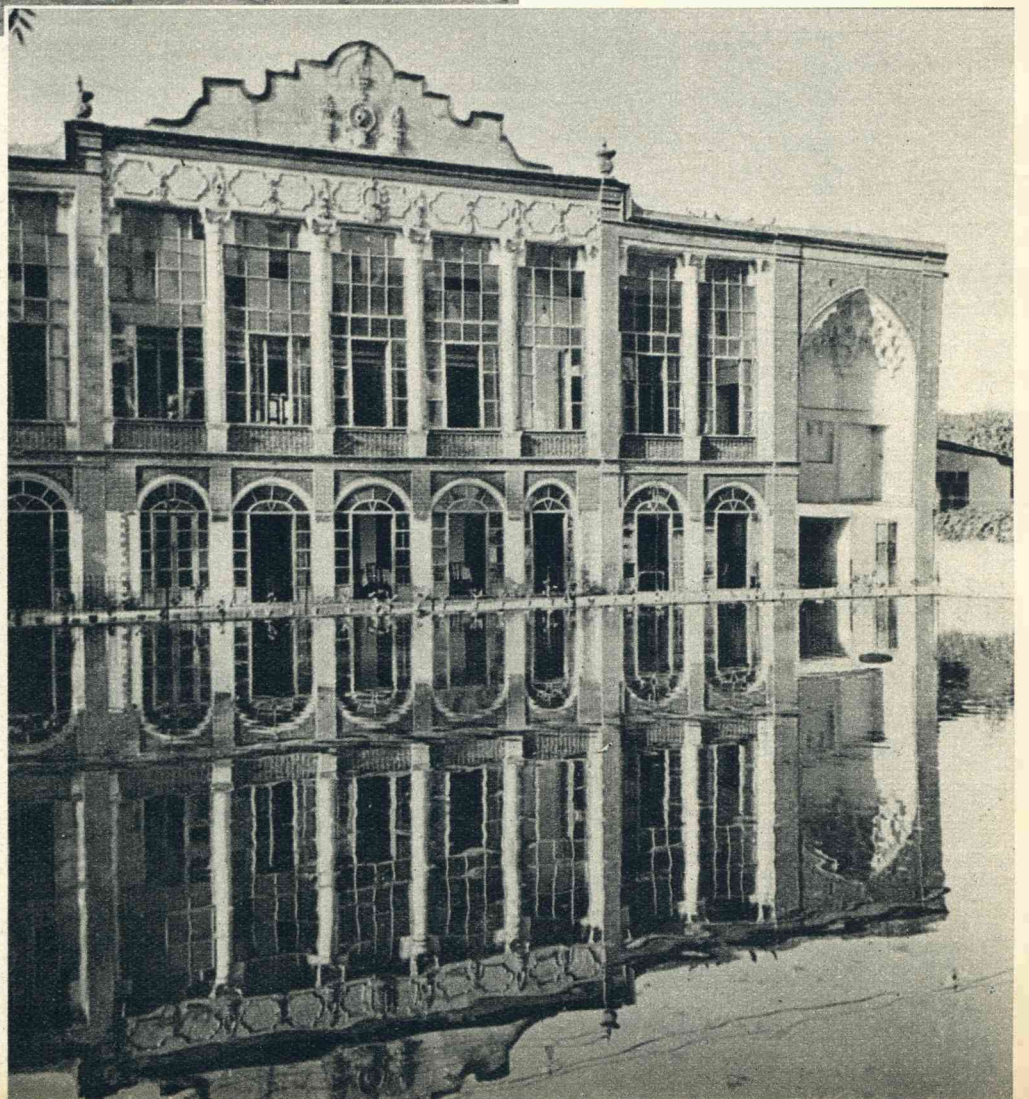
Zeer opvallend is dit waterslot in een land dat voor negen-tienden onvruchtbaar is door gebrek aan water! Het kasteel is op werkelijk zeer knappe wijze geheel op de weerspiegeling in 't water gebouwd. De zeer hoge, zware tweede verdieping zou te plomp zijn indien niet door de waterspiegeling de hoogte der eerste verdieping verdubbeld werd. Zoo ontstond een harmonisch beeld van een oogenschijnlijk drie verdiepingen hoog bouwwerk! De façade met de vele, hoge ramen duidt op een sterken Franschen invloed, de nissen echter met het honingraat-motief en de lijn van het dak zijn weer zuiver Oostersch en geven het geheel 'n eigen sfeer.

PERZISCHE KASTEELN

In tegenstelling met Europa, dat om zoo te zeggen bezaaid is met kasteelen en eeuwenoude riddersloten, die nog door tal van adellijke families worden bewoond, treft men in 't verre Oosten buiten de praalvolle hoven der rijke vorsten haast geen

In Perzië treft men jachtgewoonten aan, die wij slechts uit de oude ridderverhalen kennen. Voor de gazellenjacht worden speciaal afgerichte luipaarden gebruikt.

Zeer eigenaardig en naar Westerschen smaak wel wat overdreven doen de jacht-trofeeën aan, waarmede de Perzische edelman, overigens op origineele wijze, zijn tuin versiert. Toch doen bovenstaande hertsgeweien het als tuinornament nog zoo slecht niet!

Het inwendige der Perzische kasteelen is bijzonder rijk en mooi. Een blik in de hal van een dezer lusthoven. De dienaren hurken op kostbare Perzische tapijten en wachten op 'n teeken van hun meester. In plaats van te bellen tikt deze met een staf op den vloer. De wanden zijn fabelachtig rijk versierd. Het schijnt wel dat de Perzische bouwmeester geen rustigen, vlakken wand verdragen kan! Boven een soort lambrizeering van bonte, prachtige tegels is de heele muur met prachtige, stijlvolle ornamenten versierd.

Niet alleen luipaarden, maar ook valken worden tijdens de jachten gebruikt. Een jachtrijk op den handschoen van zijn meester. Men kan het den fieren roofvogel aanzien, dat hij belust is op prooi.

De rijke Oostersche façade van dit kasteel toont duidelijk den invloed van de Europeesche bouwkunst. Zoo zijn b.v. de ramen van de tweede verdieping en ook de zuilen en het hekwerk langs het inspringende balkon typisch Westersch. Echt Oostersch echter is de rijke versiering der muurlakken met de veelkleurige, bonte tegels. Typisch Oostersch ook is de ongedwongen, speelsche lijn van het dak en het oud-Arabische honingraat-motief in de deurnissen.

NACHTELIJKE VLUCHT

door Hoffman Birney

Toon me maar eens aan," verzocht Pete Coane, „dat een meisje echt iets presteeren kan in de lucht — dan zal er geen mensch zoo hard hoera roepen als ik."

Hij was de ster onder de piloten van de Oost-west Luchtverkeer-Maatschappij en tevens aandeelhouder; met zijn opvattingen moest rekening gehouden worden.

„De passagiers willen ze hebben," zei Long, onder-directeur van 't vervoer, „en de OLM moet bijblijven. Er gaat van nu af met iedere vlucht een stewardess mee."

„Snoezig!" smaalde Pete. „Smoesjes met de vermoeide beurslui, kussentjes opschudden, handjes vasthouden. Als je dat iets presteeren noemt, dan is appelmoes biefstuk. Als iemand me bewijst, dat een meisje echt iets presteert, in de lucht, dan... dan tróuw ik 'r!"

„Prachtkans voor ze! Schiet nou maar op, Pete, en zet de Jefferson Hunt op de lijn. Je stewardess is al aan boord — ga maar meteen kennis maken, als je huwelijksplannen hebt."

Lange meisjes en korte meisjes, blonde en bruine en roode, Pete behandelde ze allemaal eender, tot en met Kathleen Mahan. Een stewardess, vond hij, was niets dan ballast, en Kay Mahan gaf hem geen grond, om van die meening af te wijken. Een goede honderd pond gewicht in grijsgroene uniform met riem en muts, meer was ze niet. Knap natuurlijk.

Rood haar, maar hij had al eerder vuurtorens meegehad. Alleen had deze zwarte oogen, groote oogen en erg zwart, door de tegenstelling met haar blanke teint en 't gebruinde voorhoofd onder de kokette muts.

Kay was in de kombuis van de Jefferson Hunt proviand en uitrusting voor haar eerste reis aan 't nazien, toen de piloot binnenkwam. Hij inspecteerde de kajuit van 't voorste schot tot de kombuis en 't toilet achterin. Hij keek den inhoud van de kleine ijskast na en zocht naar stof op kopjes en borden, door er met een zakdoek over te wrijven.

„Hm. U stapt straks meteen in, als de machine voor de streep staat, juffrouw Mahan. Niet in de hangars komen. Onder 't vliegen komt u alleen vóór, als uw lichtje in 't schot aangaat. Verder hoort u in de kajuit."

Hij stond haar te bekijken in 't gangetje.

„En u moet op uw kleeren letten. De knoop van uw zakje zit los."

Rood haar en zwarte oogen, en een man, die er de bedoeling niet van begreep. De oogen hadden vriendelijk, ja zelfs hartelijk gekeken, toen hij binnenkwam. Die laatste critische opmerking sloeg vuur.

„Als u uitgesproken bent, meneer de eerste piloot Coane, mag ik misschien óók eens wat zeggen. Ik ben opgeleid onder een directrice, die letterlijk verpleegsters verslond. Ze kreeg een meisje in dertig seconden aan 't huilen en in drie minuten zenuwziek. Probeert u 't tegen mij maar niet met groote monden — ik ben al door specialisten uitgekafferd."

Zij wees, zóó plotseling, dat Pete iets achteruit schoof.

„Ziet u dat schot? Daár hoort u, aan de sturen. Blijf aan dien kant van den muur, dus buiten de kajuit. En — als u aanmerking op mijn kleeding wilt maken, kijk dan voortaan eerst, of uw eigen zakken dicht zitten!"

Coane keek naar de borst van zijn tuniek, kreeg een kleur van schuldbesef en verwijderde zich.

„Mijn eerste reis," zei Kay Mahan donker, „en 't zal meteen wel de laatste óók zijn!"

Dit had zij mis. Meer dan een jaar vloog zij met Pete Coane, en al dien tijd kwamen zij nooit meer terug op de woordenwisseling bij hun kennismaking: zij spraken trouwens in 't geheel niet met elkaar, buiten het allernoodzakelijkste. Iedere maand schreef de eerste piloot het enkele woord „goed" op zijn stewardessen-rapport. Kay had niets te rapporteren, maar als de andere meisjes 't hadden over haar langen staat van dienst, zei ze niet veel.

„Och, we blijven ieder aan een kant van 't schotje. Hij vliegt en ik ben baas in de kajuit, dus hebben we nooit last."

Zoo stonden de zaken op den dag van dat buiten-

gewoon zware weer in 't westen. De weerkaarten van dien dag zijn ingelijst, en hangen nóg als curiositeiten bij den weerkundigen dienst van de OLM aan de wanden. Lang vóór middernacht kregen alle machines order, in de meest nabije haven te landen, maar Pete Coane zag pas om één uur met tegenzin van zijn nachtvlucht naar Los Angeles af. Tien minuten later stopte er een auto voor het administratie-gebouw. Twee heeren kwamen binnen en verzochten, onmiddellijk naar de kust gebracht te worden. Een noodgeval...

„Ik ben dokter Gillen, uit Ocher," zei de een, „en dit is meneer Farson, directeur van de mijnen aldaar. Mevrouw Farson heeft een vingerhoed ingeslikt, die is door haar luchtpijp gegaan en hier blijven zitten" — hij beklapte zijn borst. „En ze moet naar Los Angeles, anders is ze niet te redden."

„Er zijn hier in Salt Lake ook goede ziekenhuizen," zei Woodruff, de agent.

„Maar geen bronchoscopen," werd de zin door den dokter aangevuld. „Daarom moet ze juist naar Los Angeles."

„Zegt u maar wat 't kost," kwam Farson er tusschen. „Zoo noodig koop ik 't vliegtuig."

„Om geld gaat 't niet," zei Woodruff. „Alle vluchten zijn wegens den sneeuwstorm afgelast. 't Kan ons onze concessie kosten, als ik een machine laat gaan, al is 't nog zoo'n dringend geval."

De mijn directeur sloeg met zijn vuist op de balustrade.

„Breng hier, dokter," riep hij, „dan kunnen die lafbekken een vrouw zien sterven!" Woedend keerde hij zich naar Woodruff. „Jullie geklets met je dienst! We hebben in Ocher jongens, die naar jullie machines kijken en naar huis hollen om te vertellen, dat ze óók vlieger willen worden. Ze denken, dat jullie piloten kranen zijn — en de minste tobber in de mijn heeft méér lef in zijn lichaam dan jullie allemaal samen. Ze kennen haar" — hij gaf een ruk naar achter met zijn hoofd — „en ze zouden stuk voor stuk in 'n transformator duiken, als ze er haar mee kunnen redden. En u zit maar op uw stoel en..."

Hij stond te huilen en de OLM te verwenschen, met al haar bestuurders en employé's, en de piloten, die den angst hadden voor een beetje storm. Pete Coane sloeg een hand op zijn schouder en draaide hem om.

„Je praat je mond voorbij, vader," zei de piloot kalm, „maar dat zullen we door de vingers zien. Zeg maar, dat de dokter uw vrouw haalt. Ik zal haar naar Los Angeles brengen."

Gillen en een verpleegster hielpen de patiënte naar de wachtkamer. Kay Mahan volgde, met haar armen vol dekens. Coane luisterde niet eens naar het protest van Woodruff.

„Ik neem de verantwoordelijkheid op me. Vul maar een papiertje in voor een extra-vlucht. Vier passagiers, meneer en mevrouw Farson, dr. Gillen en... hoe heet uw verpleegster, dokter?"

De vrouw hief het hoofd. Haar lippen waren even wit als haar jas.

„Voor geen miljoen!" zei ze. „Ik ga niet in zoo'n ding — voor al 't geld van de wereld nog niet!"

„Dan niet." Gillen haalde zijn schouders op. „Ik zal wel zien, hoe ik 't red. Ik kan haar niet dwingen."

Er trok een hand aan zijn mouw. Een stewardess stond naast hem.

„Ik ben gediplomeerd verpleegster, dokter, en vliegen is mijn vak. Ik zal wel meegaan."

„Dat zult u niet," verbood de eerste piloot. „'t Is geen gewone vlucht — u blijft hier."

IJzel werd door een gierenden wind tegen de ruiten gezwiept. Zij keek hem in de oogen.

„Ik heb u al een heelen tijd geleden gezegd, dat u in de cockpit moest blijven en de kajuit aan mij overlaten — weet u nog, meneer Coane? Kunt u een verpleegster gebruiken, dokter?"

„Asjeblieft! U zoudt onschatbare diensten kunnen bewijzen."

„Dan praten we er niet meer over. Ik ga mee."

Zij ging. Peter Coane zette de machine tegen den storm in, liet haar als een groote zilveren meeuw over 't veld glijden en steeg op. Zijn stem kwam over de wilde storingen heen in de ooren van den mareonist op het veld.

„Coane roept Salt Lake. Eén vijftig voormiddag. Bijna over Puynt van Berg. Hoogte zesduizend." Na een seconde stilte volgde: „Zicht nul."

De mareonist bevestigde ontvangst en Coane draaide den knop af. Hagel sloeg tegen de ruiten en trommelde als een spervuur op de vleugels. De machine viel opeens vijfhonderd voet naar omlaag in een huilenden windslag.

Coane grinnikte, toen hij zijn gordel voelde spannen. Dat was vliegen! Niet door zonnige wolkjes drijven, maar vechten met volledig geschut en al zijn kunnen, vechten voor iederen voet hoogte en iedere mijl voortgang. Die menschen in de kajuit hoefden zich geen zorg te maken: hij en het vliegtuig zouden hun plicht doen.

In de kajuit klonk de stem van den storm als het gedonder van een trein in een tunnel. Kay Mahan had niet veel te doen. Dr. Gillen verzorgde zijn patiënt, en drukte nu en dan zijn gezicht tegen het beijzelde raam. Eens, na een extra-wilden ruk, vroeg hij aan Kay, of er geen gevaar was.

Kay vertoonde haar vrolijkste beroepsplachje. Als verpleegster moest zij bevelen aannemen van dien man, maar als stewardess vertegenwoordigde zij de OLM, stond zij alleen onder den piloot. Wat er ook gebeurde, de gedachte aan gevaar mocht bij de passagiers niet opkomen. De luchtwet luidde: passagiers vóór alles, dan de post, dan de machine, en 't laatste jezelf.

„Absoluut geen gevaar, dokter. De machine is op 't zwaarste weer gebouwd. Meneer Coane haalt er ons best door."

De neus van het vliegtuig rees en daalde met schokken, toen Coane het vierkant door een maastroom van tegenstrijdige vlagen heen stuurde. Gillen klampte zich vast aan de plaats vóór hem. Farson, die naast zijn vrouw zat, verloor zijn evenwicht en kwam in 't gangetje te liggen. Kay wees hun, hoe zij de gordels vast moesten maken. Zij dacht minder aan de zieke vrouw dan aan den man achter het beschot, en aan zijn ontzettende verantwoordelijkheid.

Peinzend tuurde zij door het raam, of zij de verkwikking van een lichtbaken ontdekken kon of lichtgestippel van een dorp, maar zij kon niets gewaar worden.

Nog nooit, dacht zij, had ze door zoo'n wilde lucht gevlogen. Alle stormduivels van woestenij en gebergte schenen een massa-aanval op de machine ondernomen te hebben. Nonsens! Er was niets te vreezen, zoolang Pete Coane aan het stuur zat en de twee motoren draaiden. In de streek beneden hen waren er vroeger geweest, die vochten tegen hongeren en dorst en valsche Indianen, en zij hadden gewonnen; nu vocht Pete Coane tegen den storm, het donker en het ijs, dat vastvroor aan de vleugels en het vliegtuig neerdruckte — maar hij zou óók winnen.

De machine maakte 'n zwenking als een slippende auto, en nam toen weer koers. Kay liet snel haar oogen van den eenen passagier naar den anderen gaan. Had een van hen begrepen, wat die plotselinge zwenking betekende? Hadden zij opgemerkt, dat de uitlaten minder leven maakten, doordat de motor aan stuurboord 't opeens begeven had? De vloer helde, doordat Pete de machine steil liet duiken, om te probeeren, of hij den motor weer op gang kon krijgen. Kay hoorde het gesputter van het aanslaan niet. Die motor was dood, koud, en nog eens duiken deed Pete niet. Hij zou geen hoogte meer willen verliezen, en 't met één motor zien te redden denkelijk.

Zij liep naar het tusschenschot. Voor 't eerst in haar vliegleven betrad zij de cockpit. Zij deed het deurtje achter zich dicht. „Ik hoorde hem afslaan, meneer Coane. Nog orders?"

„Nee." De piloot keerde zijn hoofd niet van 't instrumentenbord af. De duik had hem duizend voet gekost. „Ik ga meteen naar beneden — moet wel — ijs op de vleugels. Gaat u maar naar binnen en vertel ze 't handigste leugentje, dat u vinden kunt."

„Uitstekend." Haar lippen waren gevoelloos, maar haar stem bleef even vast als de zijne. Toen zij haar hand aan de kruk had riep hij haar terug.

„Juffrouw Mahan."

„Ja?"

„Dat was kranig — dat u zich aanbod om mee te gaan. Aardig staaltje van durf. Ga zoo ver mogelijk naar achteren en blijf daar. Gesp je gordel maar stijf dicht... Kay." Toen keek de piloot grimmig weer voor zich.

Zij liet haar vingers met een snel drukje op zijn schouder neerkomen, toen klikte de deur achter haar. Farson en dr. Gillen keken bezorgd op.

„We landen over een paar minuten in Las Vegas, om beuzine bij te nemen. Ik zal u helpen met

Amerikaansche legervliegtuigen op oefenvlucht.

mevrouw Farson, dokter. Als ze achterin komt, voelt ze den stoot van 't landen niet zoo erg. Haalt u allemaal uw gordels flink aan. We kunnen er ieder oogenblik zijn."

Dat kon inderdaad, dacht zij, wreed voor zichzelf. De snelheidsmeter daalde tot vijftig, toen tot veertig mijl per uur. Zij had nog nooit zoo langzaam gevlogen in 'n OLM-vliegtuig. Pete Coane landde graag driftig, maar nu pakte hij 't erg kalmpjes aan. Die knaap eindigde, waar de meeste piloten begonnen. Door het raampje zag zij vaag iets verschieten langs den rand van den vleugel. Zij zette haar voeten schrap toen de eene propeller jankte en den zilveren neus van het vliegtuig traag optrok. Toen kiepte een knoestige boom een vleugel en de machine draaide krankzinnig, raakte grond, sprong op, bonkte weer en rolde om en om, met een orverdoovend lawaai van gebroken houten en scheurend metaal.

Kay's gordel brak en zij werd languit door de kajuit gegooid. 't Eerste moment wist zij niets, dan dat zij nog leefde en een stekende pijn in haar enkel had. Zij strompelde naar achter over een chaos en haalde een zaklantaarn en het kistje voor eerste hulp uit haar kast. Passagiers vóór alles — zij liet den lichtstraal de genuïneerde kajuit rondgaan.

Dr. Gillen lag voor haar voeten, Farson iets meer naar achter. De mijndirecteur was bewusteloos,

zijn gezicht zat vol bloed — zij trok hem mee naar de beschutting van een boschje. Toen ze terugkwam, stond dr. Gillen over mevrouw Farson heengebogen. Hij riep om licht. De vrouw greep Kay's hand vast en vroeg zenuwachtig naar haar man.

"Hij mankeert niets," stelde de dokter haar gerust. "Ik ben alleen bang voor u."

"Ik... ik ben beter!" Zij lachte opgewonden. "Ik kan weer gewoon ademen, dokter!"

Kay's vragende oogen zochten die van Gillen. Hij gaf antwoord op de onuitgesproken vraag.

"De vingerhoed kan door den schok los zijn geraakt — er gebeuren heusch nog wel eens wonderen! Misschien zit hij verder naar beneden — dat zullen de X-stralen moeten uitmaken. Laten we er nu maar uit zien te komen. Helpt u haar? Ik kom er alleen wel, denk ik."

"Bent u gewond?" Het klonk banaal, maar wat kon ze anders zeggen.

"Rechtersleutelbeen aan flarden — een paar ribben óók door aan dien kant, geloof ik. Hoe is 't met den piloot?"

"Ik zal kijken. U moet er eerst uit — voor geval van brand."

Zij bracht hem naar de plek, waar Farson lag, liep om het wrak heen en klom door het raampje de cockpit in. Coane lag in elkaar gezakt tegen

het wiel. Hij bewoog zich en kreunde hulpeloos. Zij kreeg haar schouder onder zijn oksel en wrong, tot zijn lichaam half over den drempel lag; toen klauterde zij over hem heen en trok hem naar buiten. Gillen kwam, bijna dubbelgevouwen van pijn, naar haar toe hinken.

"Farson leeft nog," zei hij. "Schedelbreuk, geloof ik, maar als 't niet erger is, dan 't me lijkt, haalt hij 't wel. 't Is alles bij elkaar nóg goed afgelopen. Nu dezen meneer eens kijken." Hij ging met zijn goede hand voorzichtig over Coane's lichaam. "Hmm. Gecomplieerde breuk, linkerscheenbeen — gaat. Een klap tegen zijn hoofd gehad ook. 't Zou hem een massa ellende besparen, als ik dat been nu kon zetten, terwijl hij toch nergens van weet — maar dan zou ik 't met één hand moeten doen, dus dat zou niet veel moois worden."

"Ik zal helpen — als u maar zegt, wat ik doen moet. Wacht u één minuutje."

Zij inspecteerde nauwlettend het wrak. Onder de gebroken vleugels was de grond zwart van de weggelopen benzine en olie, maar Coane had vóór de botsing de schakelaars afgezet en de striemende sneeuw koelde het heete metaal snel af. Gevaar voor brand scheen er niet meer te zijn, dus trok zij eerst Coane en toen Farson de kajuit binnen.

Waar eens de paarden van ongeduld trappelden, drentelen nu op regenachtige dagen kleine kindervoetjes. Het is de speelzaal en (hoe kan het anders) tevens bioscoopzaal. Want iedere maand krijgt men gratis van den Bioscoopbond eenige aardige filmpjes toegestuurd, welke dan in dit zaaltje worden vertoond.

De directrice van het Bio-Vacantieoord mej. A. Z. Bos in haar werkkamer. Met groote toewijding en energie leidt zij deze kleine kinderkolonie. Dit vertrek was de oorspronkelijke zitkamer van den voormaligen heer des huizes en munt uit door smaakvolle betimmeringen. De wandversiering op den schoorsteen is van Pieter den Besten.

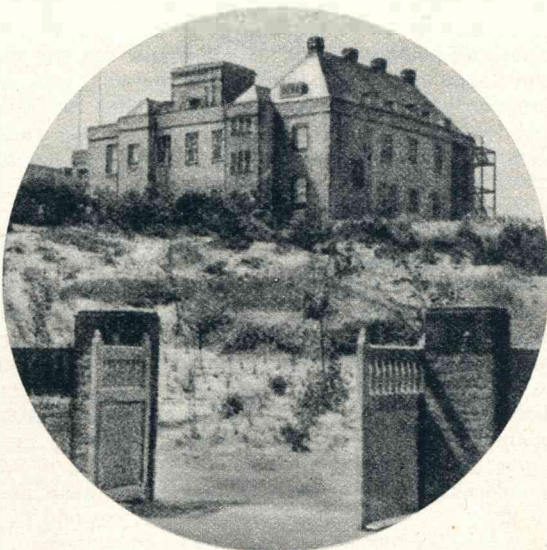
Dit zijn de eventuele ziekenkamertjes, zoowel voor één als voor twee personen. We troffen het slecht, of toch eigenlijk weer goed, want „echte” zieken waren niet aanwezig, behoudens dan deze beide patiëntjes, die er niets op tegen hadden er voor door te gaan.

EEN PARADIJS VAN DERTIG DAGEN

BIJ HET TIENJARIG BESTAAN VAN HET BIO-VACANTIEOORD

Een ontzaglijke rijkard liet eens in de duinen nabij Bergen aan Zee en juist op de plek waar 't Russisch-Engelsche leger, dat in 1799 een inval in ons land gedaan had, verslagen werd, een uitermate luxueuze, prachtige villa bouwen. Als een burecht verheft zich de steenmassa boven de jonge denbosschen uit en toont van verre reeds haar rijke ligging aan al degenen die verpoizing, rust of verkwikking in deze omstreken komen zoeken.

Niets was te duur of te kostbaar om bij den bouw en de inrichting van 't huis te worden gebruikt. Met kwistige hand werden de duurste en fraaiste houtsoorten zooals acajou en eschdoorn in de betimmeringen verwerkt. Schitterende beschilderingen werden aangebracht, terwijl deurposten, lijsten en balustraden met prachtige uit de hand gesneden figuren of voorstellingen nog extra werden verfraaid. Een legio aantal logeerkamers werd voor gasten ingericht, en het valt te begrijpen, dat reeds menigeen verlangend uitzag

naar het moment eens in dat lustoord voor eenigen tijd zijn bivak te mogen opslaan. Niemand heeft er echter ooit van geprofitteerd. Nauwelijks was 't geheele gebouw gereed, of de man, die in dat paleis troost en afleiding voor zijn ziekte had willen vinden, stierf eenige honderden meters verder in het huisje, dat hij voor zijn knecht had laten bouwen.

Sindsdien stond ook het solide bouwwerk eenzaam en verlaten, genegeerd door den rijke en bewonderd door den arme. Een dievenbende nestelde zich in de kelderruimte, terwijl de elementen hunne krachten

op de soliditeit van het bouwsel botvierden.

Het duurde van 1918 tot begin 1930, of meer dan twaalf jaren, dat dit kostelijke buitenverblijf verlaten en verwaarloosd bleef. Het was nog weinig meer dan een gepolitoerde, zij 't hechte ruïne, toen de welbekende stichting Bio-Vacantieoord er beslag op legde. Sindsdien is het een gezondheidsvesting van de eerste orde, waar iedere maand een

De prachtige trap met de glas-in-lood-ramen, welke vanuit de eetzaal naar de slaapvertrekken leidt. Men lette vooral op het voorname houtsnijwerk, waarmede niet alleen de trapleuning, maar ook de deuren, deurposten en lambrizeeringen kwistig zijn versierd.

Het voormalige koetshuis met aangrenzende chauffeurswoning is thans een zwembassin en gymnastieklokaal, waar de kinderen onder de bekwame leiding van een leerares in lichamelijke opvoeding nuttige en behoorlijke lichaams training krijgen. Het zwemondericht is bij de kinderen steeds nummer één van het „lekkernijenprogramma”.

kleine honderd kinderen van alle gezindten een nieuwe gezondheid probeeren te vergaren. Geen vriendje van die of een kennisje van die, maar lukraak uit de groote en uit de kleine steden, uit de dorpen en uit de gehuchten, uit de sloppen en uit de plaggenhutten, aangewezen door den schoolarts of door een afdeeling van 't Centraal Genootschap voor Kindernut. Stakkerige, kleine mensjes zijn het, die daar komen, kinderen, te zwak en te broos om het rauwe leven van hun omgeving te kunnen torsen en wier laatste restje weerstandvermogen uitgeput dreigt te geraken. Dan gaan ze naar het Russenduin, zooals de aloude betiteling van deze plek grond luidt, daartoe in staat gesteld door de gelden, die met Paschen en Kerstmis in alle bioscopen in heel Nederland door het filmminnende publiek in de bekende Bio-bussen worden geofferd.

De voornaamste gedeelten van het voormalige millionairspaleis zijn intact gebleven, terwijl enkele andere, zooals de slaapzaaltjes, terwille van de plaatsruimte vereenvoudigd zijn geworden.

Er waren menschen die alle ornamentatie en opschik wilden verwijderen.

„Die kinderen maken toch alles maar kapot en krassen natuurlijk maar lukraak op al dat prachtige houtsnijwerk.”

Men heeft het laten zitten en het resultaat is, dat geen enkel kind er ooit op gekrast heeft, terwijl toch reeds vier jaren lang iedere maand een honderdtal andere kinderen daarheen komt. Als ze de kans krijgen, teekenen of krassen zij alleen op de kale, vlakke muren, blijkbaar met de bedoeling om die gedeelten zelf maar te versieren.

Hebt u al eens in zoo'n kinderparadijs vertoefd? Hebt u al eens de gulzige gezichtjes gezien, waarmede zij van de heerlijke frissche lucht genieten? Hebt u hen al eens van geluk stralend in het kristalheldere

water van het zwembassin zien spatten en plassen? Hebt u hen al eens zien droomen in die blanke bedjes, met dien koninklijken bloos van een ontluikende, tevreden jeugd op het gezicht? We betwijfelen het, evenals we er een hard hoofd in hebben, dat iedereen er mee bekend is, waarvoor die collecten van het Bio-Vacantieoord eigenlijk precies zijn.

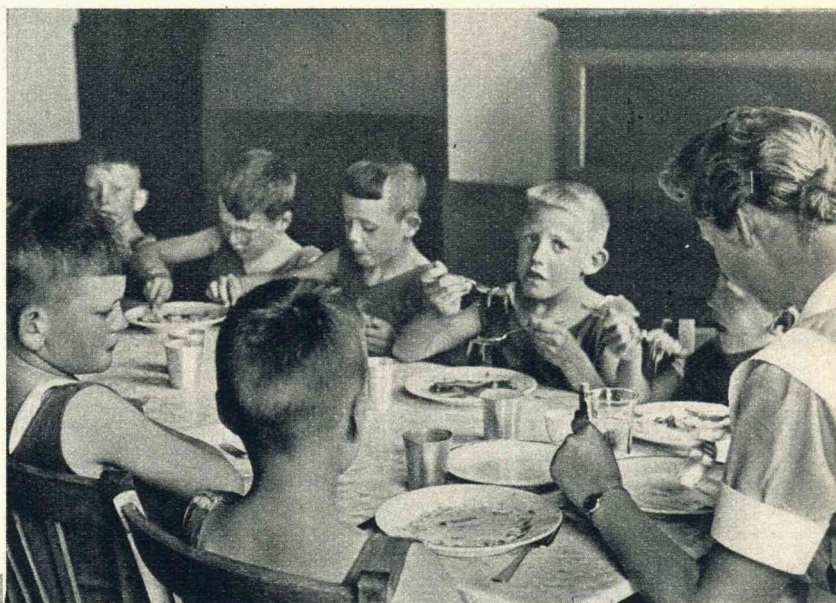
Daarom zijn we er eens op uitgetrokken en hebben, dank zij de welwillende medewerking van de directrice mej. A. Z. Bos, eens 'n geheelen dag in dit oord vertoefd. En we moeten eerlijk bekennen: het is een lustoord. Met de regelmaat van een klok leven de kinderen hun dag. Zij doen aan gymnastiek, aan zwemmen, zij wandelen en zij spelen, zij krijgen gezonden kost (aardappelen, vleesch, groenten en een „toetje”), zij doen overdag hun dutje — in een woord: zij genieten dertig dagen lang 'n heerlijk, onbezorgd leventje in Gods vrije natuur.

Sombere dingen zijn er over dat Bio-Vacantieoord gefluisterd. Ouders weigerden zelfs om hun kinderen daarheen te laten gaan. Ze wilden van dat „Noord-Hollandsche Hollywood” niks weten, waar kinderen tot filmsterren werden opgekleekt.

Dat was natuurlijk maar iederen dag fuiven en feesten en voor ze 't wisten stonden de kinderen „onder contract” en waren ze naar Amerika ver-

scheept. Tegen heug en meug moesten ze natuurlijk alle mogelijke films slikken en werden ze tot in den grond bedorven. Ze begrepen niet, dat de overheid zooiets maar toeliet. Doch toen er steeds weeraan heele stoeten kinderen blozend en blij, aangesterkt door moeder natuur en zorgvuldige verpleging terugkwamen, toen begrepen ze, dat er eigenlijk iets niet in orde moest zijn met hun oordeel, een oordeel overigens, dat pleit voor hun kinderliefde en voorzichtigheid.

Tenslotte willen wij er nog even den nadruk op leggen, dat de hierbij afgebeelde foto's willekeurig zijn genomen en geen der kinderen een speciale pose hoeft moeten aannemen. Dit zeggen wij daarom, wijl er wel eens opnamen zijn gemaakt, waarbij de

Grage monden vororberen hier eenige malen per dag de smakelijke maaltijden. Menig bordje moet eerst een paar malen gevuld zijn geweest, voordat het stopsein geheschen wordt. In deze zaal klinkt geen ander geluid dan dat van de innige ontmoetingen tusschen vorken en borden.

kinderen terwille van een smakeloos succesje onsmakelijk moesten eten of drinken. In werkelijkheid pogen de kinderen precies zóó te eten als de zuster, die aan elke tafel gelijk met de kinderen hetzelfde eten gebruikt. Daarvan kan iedereen zich overtuigen, die daar toevallig in de buurt komt en nieuwsgierig is om te zien, wat er toch met die guldens gebeurt, welke hij zoo getrouw ieder jaar in de Bio-bus werpt. Doch laat dan diegene eerst even een briefje schrijven... of nee, laat hij het liever niet doen en maar wegblijven. De kinderen hebben het zóó heerlijk rustig en zijn gauw gewend aan hun eigen „juf”, maar aan nieuwsgierige vreemdelingen wennen ze nooit.

Dat is hun paradijs en in een paradijs is alleen maar plaats voor intimi, of voor menschen zooals wij.

Maar die neemt men meestal op den koop toe...

L. A. M. VIERHOUT.

Een veld van witte bedden, waarop een misdeelde jeugd haar schade inhaalt.

Een ontzaglijke onderneming!

Zoo'n reis naar Haaren was een heele onderneming - in den ouden tijd. Wat is er sindsdien veel veranderd! Maar er zijn toch ook nog dingen, die zich ongewijzigd wisten te handhaven. Omdat zij zoo uitstekend waren, dat men er niet in geslaagd is, ze te verbeteren. In de keuken, bijvoorbeeld. **MAIZENA**. Als U prijs stelt op heerlijk gebonden soepen, sausen en groenten, gebruik dan de aloude, beroemde **MAIZENA** fabrikaat **DURYEA**.

Duryea maakt ook heerlijke „Custard“. Probeer deze! 15 ct. per pak

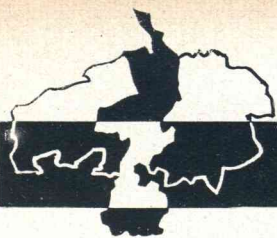
MAIZENA
Fabrikaat
DURYEA

10 ct.
per pak

„Het oude vermaarde merk!“

ONS ZUIDEN

LIMBURG IN BEELD - MAASTRICHT, STATIONSSTRAAT 20, TEL. 5851
BRAB. ILLUSTRATIE - DEN BOSCH, STATIONSWEG 27, TEL. 1215

HET WITTE PAARD
OPNAME TE SWALMEN

H. K. H. prinses Juliana en Z. K. H. prins Bernhard bij hun vertrek uit Engeland gefotografeerd op het Liverpool Street-station te Londen.

De begrafenis van den vroegeren Zeppelin-commandant kapitein Lehmann, die bij de „Hindenburg“-ramp te Lakehurst (Amerika) om het leven kwam. Een foto van de aankomst van het stoffelijk overschot te Cuxhaven, waarheen het met een speciaal vliegtuig van Plymouth werd overgebracht.

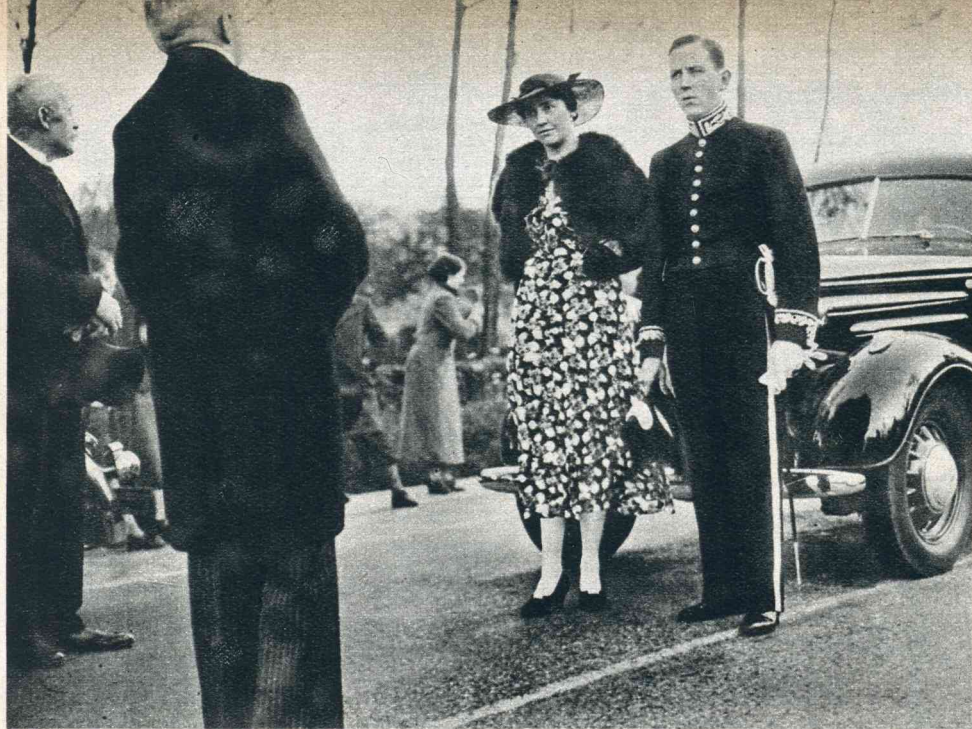
John D. Rockefeller, de Amerikaansche multi-millionair en oprichter van de Standard Oil Company, is te Daytona Beach in Florida op 97-jarige leeftijd overleden ten gevolge van een hartverlamming.

Ondanks het aanvankelijk verzet van burgemeester Mar is de Vlaamsche betooging voor algeheele amnestie van politieke overtreders tijdens den oorlog Zondag j.l. te Brussel toch doorgegaan, zij 't dan door nagenoeg verlaten straten, op order van den burgemeester door de politie schoongeveegd. Deze foto laat zien hoe tulloozen, dank zij de afzetting der politie, niet aan de betooging konden deelnemen.

LAATSTE NIEUWS

Het burgemeesterlijk echtpaar wordt aan de grens der gemeente door wethouder Schoonbrood begroet.

De loco-burgemeester, de heer Schaepekens van Riempst, omhangt den nieuwen burgemeester met het teeken zijner waardigheid.

HERINNERINGEN AAN EEN BLIJDEN DAG

ONDANKS DEN REGEN

Maastricht heeft met blijdschap en goede verwachtingen zijn jongen burgemeester, jhr. mr. W. Michiels van Kessenich, en diens charmante echtgenootte ingehaald. En de regen, die soms in stroomen neerviel, vermocht het enthousiasme van de ingezetenen niet te temperen.

De Maastrichtenaren hebben met een gevoel van dankbaarheid en blijvende waardeering destijds afscheid genomen van burgemeester Van Oppen, die de stad zoovele jaren op uitstekende wijze heeft geleid en gediend. Thans hebben zij den nieuwen magistraat spontaan en met groote belangstelling verwelkomt en begroet.

Véél mag van jhr. Michiels worden verwacht. Als wij goed zijn ingelicht, dan wil hij vooral de sombere „koe der werkloosheid“ forsich hij de horens vatten.

Niet alleen internationaal, niet alleen landelijk, maar ook gemeentelijk kan o.i. nog veel gedaan worden voor de welvaart en tegen de abnormale en onchristelijke werkloosheid. Wij wenschen den burgemeester in dit en alle andere opzichten een volledig succes toe!

Mevrouw Michiels beschermt de bruidjes tegen den regen.

Tijdens de plechtige raadsitting in de aula van het stadhuis.

De oud-burgemeester en echtgenootte gekiekt met het nieuwe burgemeesterlijke echtpaar.

Tijdens de druk bezochte receptie.

• Het mooie Duitschland •

Het slot Comburg.

Een verblijf in Duitschland

biedt velerlei genoegen en laat onvergetelijke indrukken achter. Het is verbazingwekkend, welk een rijkdom en verscheidenheid het Deutsche landschap bezit. In groote trekken worden ingedeeld: de Alpen, het Middelgebergte en het Laagland, ieder met de wondere voortbrengselen eener eeuwenoude kunst, met beroemde historische stadsbeelden, kasteelen en burchten.

Tot de meest waardevolle natuurschatten van Duitschland behooren de badplaatsen en herstellingsoorden. Alles, wat het Deutsche woud aan rust en gezondheid bieden kan, omgeeft deze plaatsen, die in de schoonste landschappen liggen.

De sparrenbosschen der Beiersche bergen en het Zwarte Woud, de bergwouden van Thüringen, den Harz of Silezië, de landelijke en frisch groene loofwouden van vele Middelduitsche herstellingsoorden en badplaatsen geven elkeen, die ontspanning en rust zoekt, naast het eigenlijke bad- en kuurbedrijf, volop gelegenheid tot wandelen en het beoefenen van sport en spel.

Stuttgart

De mooiste gelegen groote stad van Duitschland • de stad van het „Auslandsdeutschum“ en v. d. jongen Schiller.

HOTEL GRAF ZEPPELIN Het modernste hotelgebouw van Zuid-Duitschland. — Autogarages, benzinepomp. — Prijzen aangepast aan de tijdsomstandigheden.

HOTEL MARQUARDT Het gerenommeerde billijke hotel met elk comfort.

BANZHAF'S HOTEL ROYAL gezellig familiehotel, matige prijzen.

HOTEL HOSPITZ VIKTORIA Het verzorgde hotel. Centraal en rustig gelegen. Billijk en goed.

Ulm aan de Donau. De stad van het Münster en de gothiek, leidt haar gasten in de heerlijkheid van de Zwabische Rijksstad! Middeleeuwsch stadsbeeld, eenig in zijn soort, in onaangestaste beslotenheid. Uitgangspunt naar de Hilgäu, de Zwabische Alb en de kunstschaten van Oberschwaben. Van 14—22 Aug. 1937 Ulmer feestweek. Inlichtingen: Duitsch Verkeersbureau Amsterdam en Städt. Verkehrsamt Ulm, Hauptwache.

HOTEL RUSSISCHER HOF, het gezellige familiehotel met alle comfort. Garages.

Bad Mergentheim

Gezondheidsbad voor Gal-, Lever-, Maag-, Darm-, Suikerziekte, Verzuurde, chron. Verstopping.

HOTEL KURHAUS • KURANSTALT HOHENLOHE

Eerste klas Huizen in het Kurpark gelegen. Te verwarmen Wandelhal, Pauschal-kuren v. het heele jaar. Prosp. bij alle Reisbureaux- en door de Kurverwaltung Bad Mergentheim. Mineraalwater en zuiver natuurl. Bronzout bij de hoofd-vertegenwoordiging: Nederlandsch Bronnenbelang, resp. bij alle Apothek. en Drogisten.

Dresden verwacht U in 1937
Groote bloemen — tentoonstelling „Tuin en Huis“ April Sept.
350.000 M² open terrein, bloemenhallen enz.
De nieuwe „Königsufer“ — Duitschlands mooiste promenade.

Radiumbad Brambach in Sachsen
Stofwisselingsziekten, Rheumatiek, Hart- en Bloedvatenziekten, Arteriosclerose, Neuralgie.

Kneipp-Sanatorium Wald-Sieversdorf (Märk. Schweiz)

Bij stofwisselingsziekten, als zwaarlijvigheid, rheumatiek enz., bij hart- en bloedsomloopkwalen (aderverkalking), bij zenuwaandoeningen, maag- en darmsloornissen, geeft de Kneippkuur in het Kneipp-Kurhaus „Das Haus in der Sonne“ in Wald-Sieversdorf goede resultaten. Wald-Sieversdorf ligt nabij de Rijkshoofdstad Berlijn in een schitterende omgeving met bergen, bosch en meren. „Das Haus in der Sonne“ heeft een eigen badhuis, tevens alle Kneippkuurinrichtingen. Medische leiding. Vraagt kostenloze inlichtingen bij het Kneipp-Sanatorium Wald-Sieversdorf (Märk. Schweiz).

Naar den Rijn

Rüdesheim Romantiek — Vrolijkheid — Wijn, de mooie stad aan den Rijn met het „Niederwald-Denkmal“. Van 21 tot 29 Augustus: Wijnleest-week.

Lorch met het romantische Wisperdal. Burchten - Bergen - Wijn.
St. Goarshausen met het romantische Wisperdal. Burchten - Bergen - Wijn.
Assmannshausen (Bad) aan den voet van het Niederwald in het mooiste gedeelte van het Rijndal.

Het geneeskrachtige Kurhessen

Bad Wildungen vooraanstaande, speciale badplaats voor Nier-, blaas- en stofwisselingsziekten, aan de hoofdroute Kassel—Frankfort a. M., meer dan 22000 kurgasten per jaar. Voor drinkkuur thuis Helenen-Quelle bij nierlijden. urinezuur, eiwit en suiker. Inlichtingen door Duitsch Verkeersbureau Amsterdam en de Kurverwaltung, Bad Wildungen.

Bad Salzschlirf bij Fulda met zijn Bonifaciusbron, het beroemde geneeskrachtige bad tegen stofwisselingsziekten, gewrichtsziekten (Rheumatiek, jicht), neuralgie (ischias), hart- en vrouwenziekten. Hotel Badhof en Kurhaus in h. Kurpark. Alleenverkoop van het Bonifacius Bronwater: Nederlands Bronnenbelang N. V. Nieuwe Haven 141 Rotterdam.

Kassel de mooie kunst- en parkstad
Wilhelmshöhe HOTEL SCHIRMER Eerste Hotel ter plaatse
het Kneipp- en klimaatkuuroord Kamers vanaf RM. 5.—

Marburg a. d. Lahn. Wereldbekend door zijn Universiteit en Festsplee. Geneeskrachtig-klimat. kuuroord, ligging in schitt. landschap. Zon, Water, Bosschen. Van 19 Juni tot 18 Juli Festsplee.

Gezochte Bad- en Vacantieplaatsen in het Zwarte Woud

Baden-Baden

Geneesk. badpl. — Zw. Woud. 67^e heete bronnen teg. rheum. jicht, catarrh. Speelbk. (Roulette). Baccara, Klond. geh. jaar geop.

Freudenstadt

De zonn. hoogte-stad. 750-900 M. Geneeskraft-klimatisch jaar-kuuroord. Golf, Tennis, Rijfsport, open en overdekt zwembad.

Herrenalb

Geneeskraftig - klimat. kuuroord in het noordelijke Zwarte Woud. 400-900 M. Autoverbinding. Baden - Baden - Wildbad.

St. Blasien

Gezocht klimaat - kuuroord. 800 M. Geheel jaar geop. Zwembad, tennis, forellenvangst. Vermaak.

Triberg

Geneesk. klimaat. badplaats, hetgehele jaar door. 700-1000 m. Duitsch. grootste watervallen. Groot mod. openlucht-zwembad.

Badenweiler

zuidelijkst thermal-kuuroord v. Duitschl. 450 m. b. d. z. Radioact. therme (26,4°C.). Hart — zenuw. bloedsomloop — stofwisseling

Glatterbad

17 km. van Freiburg/Breisgau Staalbron, groote boschsluhtbad, zwembad, forellenvangst, jacht, Prospectussen

Bad Liebenzell

350-650 M., thermalbad en klimaatkuuroord v. vrouwenziekt, rheumatiek, jicht, zenuwen, hartkwalen. Klim. Kur.Op. zwembad

Bad Teinach

400-600 M., Geneeskraftig bad voor hart, nieren en zenuwen. 4 minerale bronnen, bad- en drinkkuren. Open zwembad.

Wildbad

het groote geneeskraftig bad teg. Rheumatiek, jicht, Ischias, Zenuw. Zeer mooi en gezocht kuuroord. Bergbaan — 430-750 m.

Baden-Baden

BADHOTEL BADISCHER HOF bij de kuurinricht., eig. park. Kamer v. RM. 5.—, P. v. 12.—, Thermalbd.

HOTEL EUROPIÄISCHER HOF temidden v. d. kuurinricht., mod., 260 bedden K. v. RM. 5.—, P. v. RM. 12.—

BAD HOTEL „ZUM HIRSCH“ centr. ligg. 150 bedd., P. v. RM. 9.50, m. privé-thermalb. v. RM. 12.50. J. Peter.

HOTEL STADT STRASSBURG b. Thermalb. 1936 nieuw geouwd. eig. gr. park. Garage, comf. P. v. RM. 9.—.

BAD-HOTEL ZEHRIINGER HOF bek. familie-hotel, therm.-b. in h. hotel. 17000 M² eig. Park P. v. RM. 9.—.

BELLEVUE in 21000 M² eigen park rust. gel. familie-hotel. Lichtentaler Allee. P. v. RM. 13.—, Prosp.

HOTEL ATLANTIC Lichtentaler Allee teg. Kurhaus, volk. rust. ligg. o. h. Zuiden. Comf. P. v. RM. 9.50.

HOTEL RUNKEWITZ rust. ligging in eigen park a. Lichtentaler Allee. — Ligweiden. P. RM. 9.— — 12.—.

KAISERIN ELISABETH mod., rustig, hoog geleg. b. golfsterrein, bosch, ligweide. Pens. RM. 8.— — 10.—.

HAUS REICHERT ligging bij Kurhaus en Casino, comf. Kamers vanaf RM. 3.—, Prospect.

De „Hoogte-Straat“ door het Zwarte Woud

noordel. „Hochschwarzwald“ 800-1200 M.

van Baden-Baden tot Freudenstadt biedt met zijn heerlijk gelegen kuurhotels voor alle eischen werkelijk herstel en een ideaal vakantieverblijf. Inlichtingen en prospectussen door het Duitsch Verkeersbureau, Amsterdam en het „Landes-Iremdenverkehrverband Baden“ Karlsruhe.

Titisee 860 M. schitterende omgeving, SCHWARZWALD-HOTEL
Bergen / Bosschen / Water WOLF'S HOTEL TITISEE
HOTEL BÄREN

Schönmünzach 460-600 M., Klimaatkuuroord.
Biedt genezing voor hart en zenuwen.

Hinterzarten in het „hooge Zwarte Woud“, 900-1400 M. Hetgeprefererde
hoogte-luchtkuuroord. Tennis, Zwemmen, Prosp.: Kurverwalt.

Freiburg Im Breisgau, de ideale vakantie-verblijfplaats in het Zwarte Woud. In een omreik van 25 K. M. liggen: Feldberg 1494 M., Kandel 1243 M., Beichen 1415 M., Blauen 1165 M., Thurner 1100 M. Men ber. langs een 3600 M. lg. zweefb. in 16 min. het Schauinsl. 1286 M. De kathedr. van Freiburg is de eenige in de Middeleeuw. volt. Goth. Dom. Vraagt Prospectus.

60% REDUCTIE

op de biljetten der Deutsche Spoorwegen
voor elke willekeurige
reis naar en door **DUITSCHLAND**

NACHTELIJKE VLUCHT

Vervolg van pag. 5

Daar, bij het schamele licht van de zaklantaarn, trok en draaide zij onder leiding van Gillen: zij zette Coane's gebroken been en legde hem voorloopig spalken aan. Eénmaal deed Pete zijn oogen open; hij trok met zijn lippen en viel weer flauw. En toen was het gebeurd.

„U kunt in Ocher in 't ziekenhuis onmiddellijk hoofdverpleegster worden, als u zin hebt, jongedame,” zei de dokter hartelijk. „Mooi stukje werk. En nu maar hopen, dat er iemand hier komt.”

„Mogen we niet op wachten, dokter,” zei ze ernstig. „Als de machine in brand was gevlogen, hadden ze ons misschien gezien. Maar nu... ik weet niet.”

Zij trok den sportschoen van haar gekwetsten voet en vertrok van de pijn.

„Er ligt plezier vlak naast u, dokter. Wilt u mijn enkel even verbinden, zoo stevig als u kunt? Ik ga hulp zoeken. Maakt u maar gauw voort.”

Joe Long, vice-president van de OLM, zat aan Pete Coane's bed. De huizen in het dorp waren voor de schipbreukelingen ingericht, toen de hulp-expeditie, door Kay Mahan geroepen, drie uren na zonsopgang terugkeerde. Het nieuws van de ramp was telefonisch naar Las Vegas doorgegeven, en drie vliegtuigen met vertegenwoordigers der maatschappij, dokters en verpleegsters waren door het staartje van den sneeuwstorm uit Los Angeles gekomen. De Farsons en dr. Gillen waren al onderweg naar de kuststad. „Joe,” fluisterde de stem van den piloot, „hoe is 't met Mahan afgelopen. Geen mensch weet er iets van hier. Heeft ze... was ze...”

„Nee. Ze heeft je er doorgehaald. Jou en dokter Gillen en de Farsons. Zij heeft je heen gezet, met den dokter als souffleur. En toen...” Langzaam, precies, vertelde Long de daden van de stewardess; vertelde hij van de negen mijlen, die zij had afgelegd, geploeterd door de sneeuwvlagen, over steenige hellingen, hoog en laag, tot zij een beekje bereikte, dat zij volgen kon naar een afgelegen boerderij.

„Ze heeft daar de lui wakker getrommeld,” zei Long, „en ze heeft hun zoo veel aanwijzingen gegeven, dat ze de machine konden vinden. Ze heeft al haar hersens gebruikt. Anders wisten

we nu nog niet, waar jullie lagen.”

„Waar is ze nu?”

„Op die boerderij, in bed — dacht je naar de bioscoop? Er is hier drie mijl vandaan een veld, waar we landen kunnen. Over een paar uur hebben we haar in Los Angeles. Iemand met dubbele longontsteking hoort in 't ziekenhuis.”

„Dan ga ik mee — met 't vliegtuig bedoel ik. Geef me mijn kleeren, Joe.”

„Je blijft liggen, gek. Weet je niet, dat je een gebroken been hebt?” Long legde zijn hand op de borst van den piloot. „Ik snap best hoe je je voelt, Pete, maar je kunt niets voor haar doen, en voor jezelf ook niet.”

„Zoo! Weet jij hoe ik me voel? Dat kind... enfin, ze wist dat we tegen den grond gingen, en ze heeft geen spier vertrokken. Weet je, wat ik over meisjes in vliegtuigen gezegd heb?”

„Jawel!” Voor 't eerst in vijftien zware uren lachte Joe Long. „Was jij die knaap niet, die zei, als je d'r een vond, die iets presteerde, dan trouwde je d'r?”

„Als Kathleen Mahan me hebben wil, tenminste,” zei Coane met vaste stem.

Pete is geen piloot meer. Drie maanden nadat Kay en hij hun huisje betrokken hadden, nam Joe Long ontslag, om president van een spoorweg te worden. Pete brak haast zijn andere been ook, zoo repte hij zich om de open plaats van chef van dienst in te nemen — een baan, die betekende: alle avonden naar huis.

Nu behoort de aanstelling van stewardessen tot zijn taak. Als een nieuwe stewardess zich komt melden, wordt zij ontvangen door vice-president Coane, die haar over haar plichten onderhoudt.

„Uw werk is in zijn soort precies zoo belangrijk als dat van den piloot,” houdt hij de beginnelingen voor. „De OLM is trotsch op haar stewardessen, en dat met het volste recht. Er is er nog nooit een tekort geschoten tegenover de maatschappij, en nu moet u helpen zorgen, dat die traditie gehandhaafd blijft.”

Soms gaat er haast een week voorbij, voordat de nieuweling hoort praten over Kay Mahan.

De Hollandsche Bibliotheek heeft wederom een nieuw boek doen verschijnen, getiteld:

IN DEN GREEP VAN LAN CHAO-TAO

DOOR FRANK L. PACKARD.

Deze roman, welke u eenige uren van aangename ontspanning zal verschaffen, is vanaf heden verkrijgbaar bij onze agenten, bezorgers en aan ons hoofdkantoor tegen den prijs van 17½ ct. in gewone uitvoering en 70 ct. in luxe-prachtband. Wanneer toezending per post verlangd wordt, gelieve men voor een ingenaaid exemplaar 5 cent en voor een exemplaar in luxe-prachtband 10 cent aan postzegels extra bij te sluiten.

Bad Ems

aan de Lahn, 17 km van Koblenz. Wereldberoemd geneeskraftig bad tegen Catarrhe allerlei aard. Asthma. Drink-, bad-, inhalatie-, terreinkuren. — Speciaal sanatorium. — Feestelijkheden op sport- en kunstgebied van allerlei soort. (Golf, tennis, watersport, bergsport) — Aanlegplaatsen van de Rijnbooten: Koblenz, Nieder- en Oberlahnstein. — Gezelschaps-uitstapjes per auto en motorboot.

Wiesbaden aan den Rijn

heeft 27 keukenzouhoudende bronnen tegen reumatiek, jicht, andere stofwisselingsziekten, catarrhale ziekten en biedt in het „Opelbad” op den Neroberg, in zijn „Kurhaus” en in de hotels een kuurleven vol vroolijkheid en afwisseling tegen tarieven voor iedere beurs. Een bezienswaardigheid is de nieuwgebouwde bronnencolonnade bij het Kurhaus.

METROPOLE-MONOPOLE Hotel en Badhuis
Het gezellige tehuis der Hollanders. Pension vanaf RM. 9.—. Kamers vanaf RM. 4.—.

HOTEL EN BADHUIS BELLEVUE Wilhelmstrasse, tegenover het park. Het hotel waar men behagelijk woont. Nieuwe gezelschapszalen. Pens. van RM. 8.50, Kam. v. RM. 3.50

HOTEL GRÜNER WALD
140 bedden. Kamers vanaf RM. 3.—.

HOTEL KAISERHOF en Augusta-Victoria-Bad
Eigen warme bron. Rustige ligging midden in groot park. 200 Kamers. Zwembad. Carl König.

PALASTHOTEL WIESBADEN Voornaam familie- en toeristenhotel met badinrichting van de kookbronnen tegenover het Kochbrunnspark. Dir. H. Ringelmann.

Bad Nauheim

Wereldberoemd bij ziekten van hart en bloedsomloop, reumatiek zenuwziekten en catarrhen

Voor gezonden en herstelzoekenden een ideale verblijfplaats. Prachtige parkaanleg, groote Taunusboschen. — Golf, tennis, schieten enz. — Feestelijkheden op sport- en kunstgebied. — Op den rijksautoweg Frankfurt a. d. M. — Bad Nauheim 30 minuten. Inlichtingen door het Duitsch Verkeersbureau, Amsterdam C., Kalverstraat 111 en de Reisbureaux.

JESCHKE'S GRAND HOTEL 200 kamers, 120 badkamers. Het hotel, waar U steeds terugkeert. Luxe zonder overdaad. Pension vanaf RM. 16.50, met bad vanaf RM. 20.50.

PARK-HOTEL van den allereersten rang — op mod. wijze gerestaureerd — in het midden v. het Kurpark, tegenover de baden en de drinkbronnen. Garage. Rendezvous v. Hollanders! Eig. C. Hilbert.

DER KAISERHOF Het uitstekend verzorgde tehuis der Nederlanders. 150 bedden. 50 badkamers. Afgesloten appartementen. Pension vanaf RM. 11.—

Bad Homburg

het Duitsche geneeskraftige bad voor maag-, darm- en stofwisselingsziekten.

Tennis, golf, groot mineraalwater — zwembad, Ruitersport. Centrum voor auto- en voettochten in den Taunus, naar den Rijn, de Lahn, Bergstrasse en Heidelberg.

SANATORIUM Dr. BAUMSTARK het eerste huis met alle comfort. Dir. Geneesh. Dr. med. H. B. Siebert (vroeger Batavia).

RITTER'S PARKHOTEL bij het Kurpark, alle vormen van diët, minerale baden in het Hotel. Concerten van kunstenaars en dansen. Pension vanaf RM. 9.50.

Schlangenbad

de Duitsche badplaats voor zenuwziekten, Thermal- in de Taunus openlucht-zwemb. eenig i. zijn soort.

STAATL. KURHOTEL alle comfort, onvergellijk mooie ligging. Thermalbaden in het hotel. Kamers vanaf RM. 4.50. Pension vanaf RM. 8.50. August Enders.

Schwalbach

in de Taunus Staal- en modderbaden voor hart- en vrouwenziekten.

Bad Soden

aan d. Taunus bij Frankfurt a. d. Main. Oud gerenommeerd geneesk. bad voor catarrhen, asthma, hartkwalen. Natuurlijke, koolzure baden. Groot modern inhalatorium met pneumatische kamers.

Königstein

(Taunus) bij Frankfurt a. d. Main. Klimaat-kuuroord voor herstel van zenuwen, hart, bronchitis, asthma. Prosp. gratis bij Duitsch Verkeersbureau, Amsterdam en de Kurverwaltung Königstein.

Mainz aan den Rijn

de stad van Gutenberg begin- en eindpunt van alle Rijnreizen.

HOTEL HOF VAN HOLLAND riet door Hollanders geïmprezeerde Familiehôtel. Kamer van RM. 4.—.

De stamlanden v. Willem v. Oranje in het romantische Berg- en Rivierlandschap tusschen Rijn, Lahn en Sieg. Rijke hist. herinneringsplaats. Mooie vakantie-verblijven m. goed logies e. verzorg.

Diez Lichtkuuroord met de eerste in Duitsch- land nog bewaard gebleven stamsloten v. het Nederlandsche Koningshuis. Burg Diez en slot Oranienstein. Uitzichtlogies.

Siegen Het „Oog en sieraad v. Nassau” Vorstelijke grafkelder Museum m. groote Oranje-Nassau-collectie. Nabij Hilgenbach Ruïne Ginsburg 650 m. oorsprongspunt d. Nederl. vrijheid.

Nassau i. h. Lahndal. Kuuroord met geneeskraftig klimaat sedert 1856. Inlichtingen: Städt. Verkehrsamt.

Inlichtingen en prospectussen over Toerisme in Duitschland worden verstrekt door de Reisbureaux en door het **DUITSCH VERKEERSBUREAU** AMSTERDAM — Kalverstraat 111

HET RIJNDAL

Het eigenlijke Rijndal is, zoowel om zijn betrekkelijke nabijheid en gemakkelijke bereikbaarheid als om zijn grooten rijkdom aan natuurschoon, ongetwijfeld een der door Nederlandsche toeristen meest bezochte gebieden van den Oostelijken nabuurstaat.

Amerika's grootste dichter Longfellow heeft eens in zijn enthousiasme den Rijn „den schoonsten stroom ter wereld” genoemd. Zonder dit in al zijn absoluten omvang en universeele beteekenis geheel te willen onderschrijven, kan men nochtans getuigen, dat weinig rivieren ter wereld zoo rijk zijn aan allerlei eigenschappen, welke een rivier kunnen maken tot een over de geheele beschaafde wereld beroemden stroom. Zijn wateren worden met 'n machtige stuwung voortgedreven tusschen hooge leesteen-wanden, aan zijn oevers verrijzen oude, door legenden omsponnen burchten, wingerden slingeren zich opwaarts tot hoog boven zijn boorden, vriendelijke dorpjes strekken zich schilderachtig langs zijn smalle oevers erengood als machtige steden met een rijk historisch verleden, kerken en kasteelen spiegelen hun grootsche lijnen in den woeligen vloed, kortom het is een rijk gevarieerd schouwspel, dat den reiziger treft, die zich per trein, auto of boot langs den eeuwenouden stroom laat varen, waaraan men den eeren vertrouwelijken als van eerbied getuigenden naam van „vader Rijn” geschonken heeft.

De Rijn is als waterverkeersweg niet alleen de meest betekenende rivier van Duitschland, maar zelfs van Europa. Talrijk zijn de geschiedkundige herinneringen aan het bezit of den strijd om dit bezit, in den loop der eeuwen aan deze grensrivier van belangrijke West-Europeesche staten verbonden. Er bestaat een heele literatuur, in den loop der jaren aan zijn geschiedenis, aan zijn economische, zoowel als aan zijn staatkundige beteekenis gewijd, om nog te zwijgen van den vloed van poëzie, welke de romantiek van de Rijnstrecken, hooge en lagere, heeft bezongen.

Doch we hebben hier meer bijzonder op het oog dat gedeelte van het uitgestrekte stroomgebied, dat zich uitstrekt van Bingen tot Koblenz.

Zooals men weet volgt vader Rijn vanaf Bingen een der vele diepe dalen welke het leisteengebergte doorklieren en stroomt hij eerst in N.N.-Westelijke richting om beneden Koblenz naar het N.-Westen af te buigen. Het rivierdal is van Bingen af betrekkelijk nauw en de steile bergwanden naderen op sommige plaatsen dikwijls zoo dicht den oever, dat er nauwelijks ruimte bleef voor een straat- of spoorweg. Vroeger werd het Binger-loch als gevaarlijk voor de scheepvaart beschouwd, doch het is sindsdien door technische verbeteringen en het verwijderen van natuurlijke hindernissen aanmerkelijk beter berikbaar geworden. Tusschen Boppard en Braubach, waar het dal wat ruimer is, maakt de rivier een aanmerkelijke bocht.

De ingang van 't Rijndal bij Bingen is voor den reiziger, die stroomafwaarts komt, wel het meest indrukwekkende tooneel langs den geheelen rivierloop. Na voortdurend te hebben gereisd op een rivier met laaggelegen boorden, hier en daar honderden meters breed, meermalen gescheiden door lange, lage, met boomen begroeide eilandjes, komt men bij Bingen opeens voor de hooge bergen, zich opstapelend aan weerszijden van den plotseling smaller geworden vloed. De grijsgroene

wateren beginnen daar opeens sneller te stroomen, draaikolken vormen zich en vereischen van de schippers de grootste oplettendheid. Eenmaal binnen in het dal

wordt de strooming weer rustiger en vloeit kalmer over groote diepte het bronsgroene waternak. Hier noemen we als roornaamste bezienswaardigheden den Rochusberg, de kasteelen Klopp en Rheinfels, den bekenden Muizentoren.

Van Bingen tot Koblenz strekt de vallei zich uit over een afstand van ongeveer vijf en zestig kilometer, en de kasteelen en kleine stadjes, rijk aan geschiedkundige en legendarische herinneringen, volgen elkaar op, nu eens aan deze, dan weer eens aan gene zijde van den stroom. De kasteelen van twee rivalen, Rheinstein links, eens de residentie van den aartsbisschop van Trier, en rechts Ehrenfels, daar achter de beide ruïnes van den Falkenburg en den Sooneck, oude roovernesten, door Rudolf van Habsburg uitgerooid. We varen het stadje Lorch voorbij, met de hooge, steile klip bekend als de Duivelsladder, en waarboren het kasteel Nollach zijn verwoeste timmeren verheft. Dan betreden we het gebied der Palatijnsche graven, met de stadjes Bacharach en Kaub. Boven het eerste rijzen drie kasteelen, de Fürstenberg, de Stahleck en de Stahlberg, alle in ruïne, boven Kaub dat van Gutenfels, terwijl de overbekende Pfalz zich op het eilandje midden in de rivier bevindt.

Langs Oberwesel zakken we dan verder de rivier af, langs de Lorelei-rotsen en het stadje St. Goar, langs de kasteelen Rheinfels en Nieuw Katzenelnbogen, en langs Reichenberg, wat meer landwaarts. We verlaten dan het vroegere gebied der keurvorsten van Trier, en zien weldra aan onze linkerhand eerst de ruïnes van het Muizenkasteel, dan de beide naast elkaar op dezelfde rots gebouwde kasteelen Sterrenberg en Liebenstein. We komen dan langs de stadjes Boppard en Braubach, waar zich, 156 meter boven de rivier, de eenige nog goed bewaarde roofridderburcht langs den geheelen Rijn bevindt. Dit is het kasteel, dat de lezer op onze foto ziet afgebeeld, de Marksburg, gebouwd omstreeks de veertiende eeuw, een der zeer weinige burchten aan de verwoesting door de Franschen in 1689 ontsnapt. Het diende geruimen tijd als gerangenis, totdat het graafschap van Nassau, waaraan in 1814 de geheele rechter-rivieroever werd toegewezen, in 1866 aan Pruisen verviel.

We glijden vervolgens voorbij den Königsstuhl, bij Rhens, de plaats van samenkomen der keurvorsten en komen dan bij Koblenz, even waarvoor we, hoog op een heuveltop ter linkerzijde, in de verte het vroegere keizerlijke kasteel Stolzenfels zien liggen. We varen dan onder de spoorbrug door, waarover de lijn Berlijn—Metz roert, langs de Lahn- en Moezelvalleien, en welke spoorbrug de eerste is over den Rijn sinds Mainz. Daar ligt dan hoog ter rechterzijde de vesting Ehrenbreitstein, de citadel van Koblenz, en aan onze linkerhand de stad zelve, met het bekende Deutsches Eck, het gedenkteeke van keizer Wilhelm I, aan de samenvloeiing van Moezel en Rijn.

En hier is het dat we na deze voltooide vaart stroomafwaarts afscheid nemen van den lezer en terens den deze zoo bezienswaardige streek, aanlokkelijk door haar rijkdom aan geschiedenis, romantiek en natuurschoon. Iets wat we na deze lange opsomming wel niet nader behooren te bewijzen.

DE WERELD IN
VOGELVLUCHT

PETER DE GROOTE

KATHARINA

PAUL I

ALEXANDER I

HEERSCHERS OVER RUSLAND

250 JAREN RUSSISCHE GESCHIEDENIS

Er is de laatste jaren wel over geen enkel land zóó veel geschreven en er is van geen enkel land zóó weinig bekend als van Rusland! De geschiedenis van 't Russische rijk is onuitputtelijk rijk aan gebeurtenissen, aan felle contrasten, onlogische, plotselinge overgangen en diepe, innerlijke beroerselen. Rusland is en blijft nog steeds het eeuwige raadsel, het onopgeloste probleem.

EUROPA-AZIË

Tweehonderd jaren geleden wekte de geciviliseerde barbaar Peter de Groote Rusland uit zijn Aziatischen slimer en lijfde het onmetelijke land met geweld in de gemeenschap der Europeesche landen in. Twee volle eeuwen reeds weifelt het Russische rijk tussen het Europeesche Oosten en het Aziatische Westen: het is een mengeling gebleven van de Europeesche beschaving en de barbaarsche traditie van 't middel-eenwische Azië.

TE VROEG GEWEKT?

Is het eerste debuut van Rusland als Europeesche staat te vroeg geweest? Was het land toen reeds innerlijk rijp genoeg om de Europeesche staten te evenaren? Is het probleem van Rusland niet tevens

het probleem der gansche menschheid? Een zoekend en tastend Rusland. De groeibodem van meedoogenloze dictatuur en onbegrensd absolutisme. De broeihaard van onafgebroken, eeuwig smeulende revolutionnaire omwentelingen?

EEN INTERESSANTE ARTIKELSEN-SERIE

In een onzer volgende nummers begint een inte-

ressante artikelenserie, getiteld: „Heerschers over Rusland”, geschreven door den journalist E. J. Smetanic-Klinsky. Schrijver heeft zijn halve leven in Rusland doorgebracht en maakte persoonlijk de revolutie van 1917 mede.

Op spannende wijze typeert de schrijver Ruslands grootsten czaar, Peter den Grootten, in zijn onsterfelijken arbeid, strijdend tegen achterlijkheid en barbarisme. Verder beschrijft de auteur de groote czarin Katharina, de Duitsche prinses van Anhalt-Zerpt op den Russischen troon; den gewelddadigen dood van den soldaten-czaar Paul; de zielentragedie van Alexander I, den grooten overwinnaar van Napoleon. Voorts: Rusland onder Nicolaas I; den tragischen dood van den boerenbevrijder Alexander II; den gevreesden reus Alexander III en tot slot Ruslands grootste tragedie onder zijn laatsten czaar.

ZELDZAME FOTO'S

De artikelen zijn rijk geïllustreerd, gedeeltelijk met foto's, die nog nooit gepubliceerd werden en die uit partienliere Russische verzamelingen stammen. De artikelen en foto's behandelen op boeiende wijze alle bovenstaande vragen en kwesties; zij brengen een historisch-getrouw beeld over Rusland onder acht heerschers; zij brengen in een spannend vervolg, in van leven tintelende, afzonderlijke fragmenten Ruslands geschiedenis der laatste 250 jaren.

NICOLAAS I

ALEXANDER II

ALEXANDER III

NICOLAAS II

Belangstelling tijdens het kinderuurtje.

De gevolgen van een technische fout.

WAS DE RADIO ER NIET, 'T LEVEN HAD GEEN WAARDE....

Wij kozen tot titel van deze inleiding 'n variatie op het begin van een bekend lied. Zong men steeds: „Was muziek en zang er niet, 't leven had geen waarde“, thans zou men misschien beter „muziek en zang“ samen kunnen vatten in dat ééne, veelzeggende en veelomvattende woord: Radio!

De radio schenkt ons niet alleen muziek en zang. Haar gaven zijn véél overvloediger en omvangrijker. Door middel van dit moderne „wonder“ genieten we een groote verscheidenheid van amusements, maar we kunnen óók veel door de radio leren. Zij is vol afleiding en leerzaam, prettig en nuttig, amusant en

onderhoudend tegelijk. Voorts kan ze zeker populair genoemd worden. Er zijn immers maar zeer weinig mensen in Nederland, die geen radio bezitten. Het bewijs leveren de „wouden“ van antennes, die op de huizen-daken verzezen.

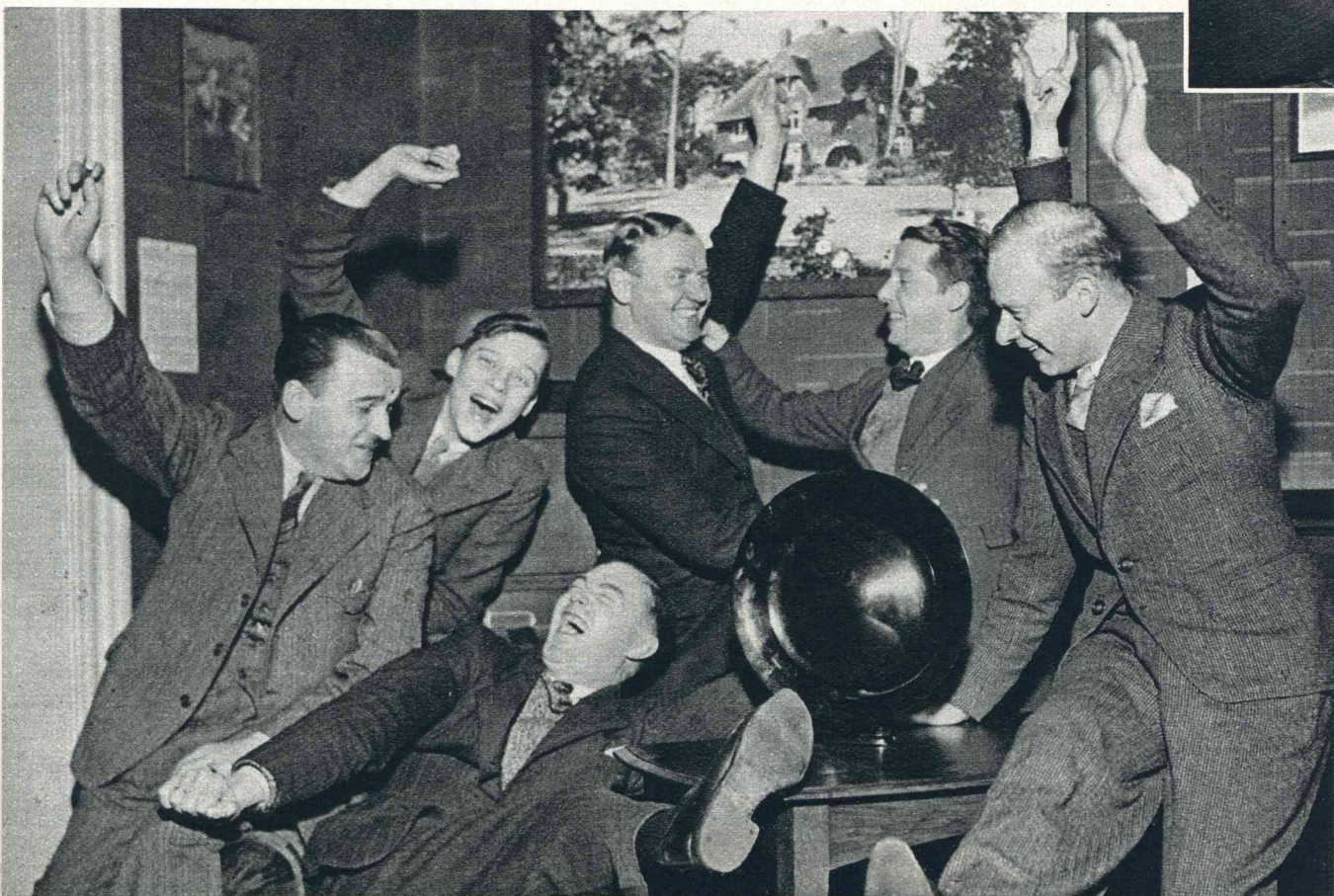
De radio heeft in de meeste huiskamers, die dikwijls gezellig zijn ingericht, een eereplaats gekregen en van tijd tot tijd schaart de familie zich om de wondere stem, die de ruimte op zulk een frappante wijze vult.

In zijn eigen huis, rond den huiselijken haard, kan men met de heele, groote wereld contact krijgen en meeleven.

RADIONUT EN -GENOEGEN IN ONS ZUIDEN

Klaas Vaak hield een redevoering.

Slechts het levende beeld ontbreekt nog aan de genoegens en 't nut der toehoorders, maar dit komt ook te zijner tijd. Knappe technici (bij Philips b.v.) bejeveren zich om spoedig de televisie te brengen in alle woningen. (Thaus moet ze nog 'n exceptie genoemd worden.) Wij zullen 't dan ook zeker eens beleven, dat wij, om de tafel in onze huiskamers gezeten, Bakhuijs op het groene veld den eersten, lang verwachten goal zien scoren en het opgetogen publiek zien jubelen en juichen! We zullen het beleven, dat wij Mengelberg, vanuit ons knusse home, zijn beroemde orkest zien aanvoeren, op de hem eigen, meesterlijke wijze; dat wij voorts den man der wetenschap zien spreken, dat wij hem zijn woorden zien begeleiden met ernstige, nadrukkelijke gebaren, dat

Nederland scoort!

De radio-kookcursus . . . maar 't lukt niet erg.

Vader zoekt wat interessants op.

wij ten slotte den humorist niet alleen hooren, maar eveneens, met zijn kostelijke grimassen, zien.

Thans is het in 't algemeen nog niet zoo ver, wij vergenoegen ons echter gaarne met datgene, wat we reeds bezitten.

En dit is inderdaad, technisch gesproken, reeds zéér veel. Als we immers hebben genoten van de schoonste muziek, als we de bekende, heerlijke melodieën van Strauss of Grieg, Schubert of Berlioz, glanzend, hebben vernomen, dan kan het zijn, dat we, ter afwisseling, worden vergast op een aardig hoorspel of een interessant „stukje“ tooneel. Nauwelijks is dit beëindigd, of men komt ons leerzaam onderhouden over het een of ander praktisch of wetenschappelijk onderwerp. Vervolgens hooren we de nieuwste nieuwsberichten, ingeleid door het vriendelijke, stereotiepe: „goeden avond, dames en heeren“, etc., zoodat we op de hoogte blijven van den toestand in binnen- en buitenland, om daarna weer wat amusement te genieten en hartelijk en gul te lachen om den humorist van den avond.

En dit alles is slechts een klein deel van het reuzen-repertoire, dat ook op andere wijze zoo leerzaam kan zijn.

Er worden b.v. vele cursussen, per radio, gegeven: in vreemde talen, in de kookkunst, in handwerken, ja, in wat al niet!

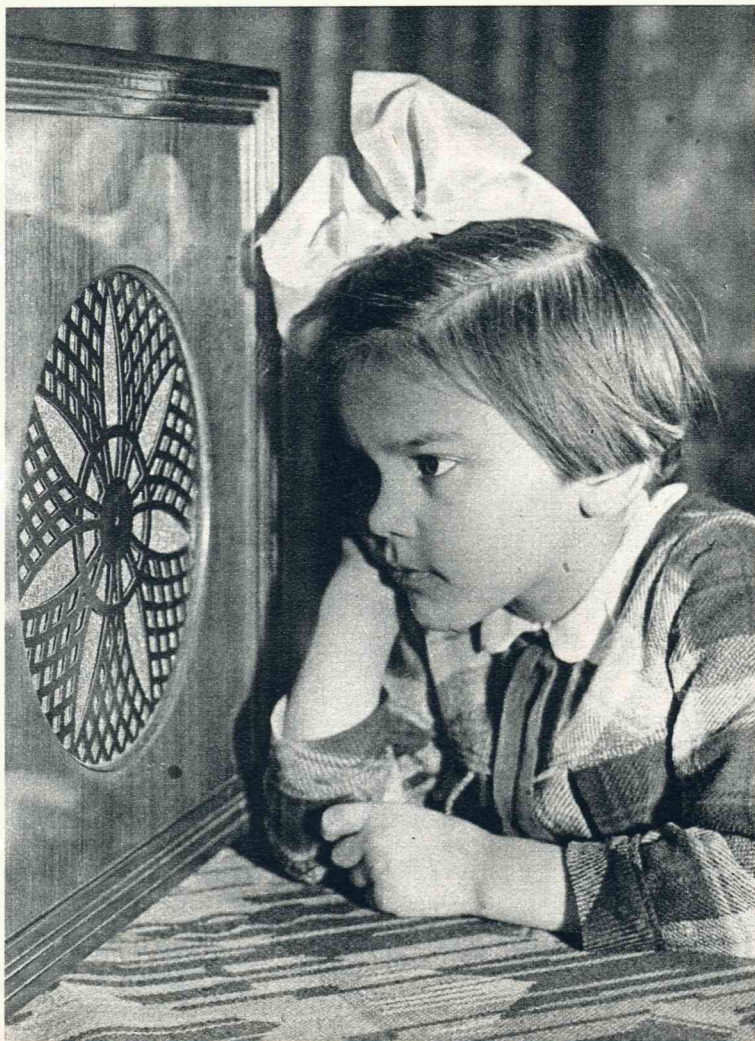
De zeer nuttige lessen in de wereldtaal, die zoozeer den wereldvrede zou kunnen bevorderen, volgt men ook in groote aandacht. We zouden zoo door kunnen gaan met het opsommen der „schatten“, die we door de radio verkrijgen, al kan deze vernuftige vinding ons dan ook niet alles geven.

Op zijn tijd verlangen we weer eens naar een stemmige stilte in onze binnenkamers. We houden er van om bij die stilte, of bij een héél zacht radiomuziekje, onze courant of ons geïllustreerd weekblad Panorama-Ons Zuiden te lezen in de gouden schijn van het lamplicht en onder het genot van een warmen of frissen drank.

Alleen Zondagsmiddags, als de interland-voetbalwedstrijd wordt gespeeld, is het woord uitsluitend aan de radio! Dan volgen we met belangstelling de rappe zinnen van den radio-reporter Han Hollander, die ons dikwijls weet mee te voeren in zijn enthousiasme, dat wel het hoogtepunt bereikt in het geval van een Nederlandsch doelpunt (zie onze kiek!). Wij bieden onzen lezers een heele, nieuwe serie aan van kieken, betrekking hebbend op de radio, het groote technisch „wonder“, waar wij thans niet meer buiten kunnen.

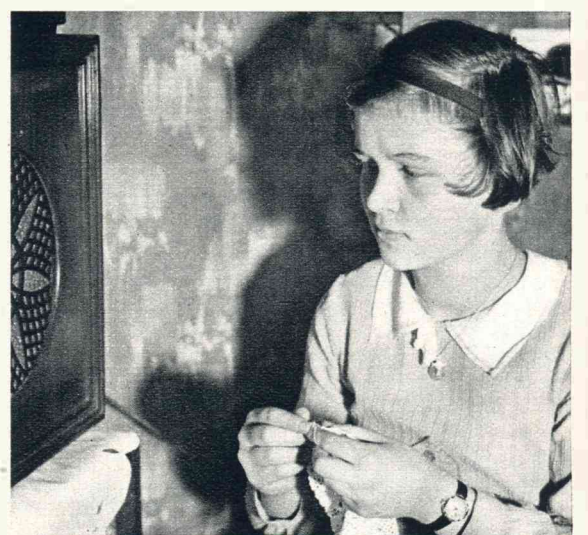
De radio-technici.

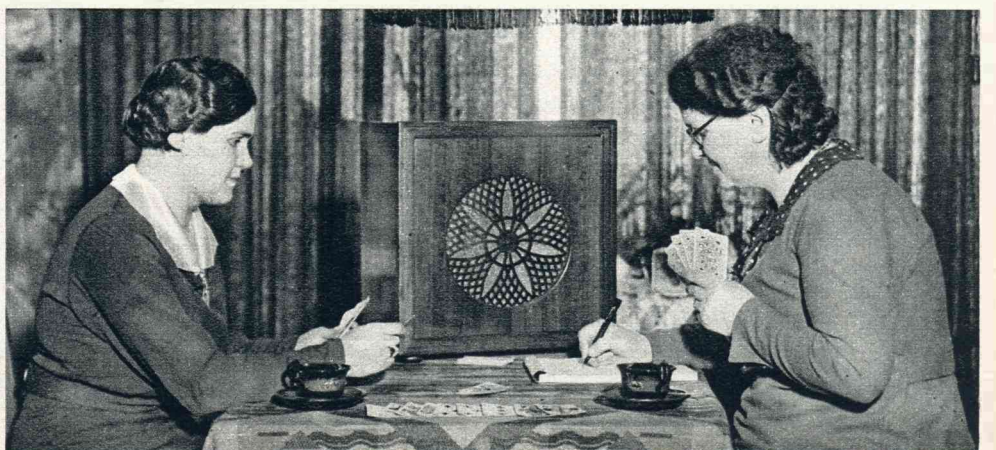
Het sprookjes-verhaal.

**Opnamen te Eindhoven
en Maastricht**

De bridge-les wordt beluisterd.

Hoe maak ik fraaie handwerkjes?

Sla smaakt nóg fijner

wanneer U bij het aanmaken enige druppels MAGGI'S AROMA door de olie en azijn mengt. Dat geeft aan de sla een heerlijke, krachtige smaak en maakt ze lichter verteerbaar. Maar vraagt vooral MAGGI'S Aroma, want die is het beste en voordeligste in het gebruik.

Flacon No. 1 kost
nagenvuld 30 cent.

Vaar grage lezers!

De Hollandsche Bibliotheek heeft nog in voorraad:

INGENAAID (224 pag. à 17½ ct. per ex.)

101 DE MAN IN HET WAGENTJE	E. J. Rath
102 EEN VERMOGEN DOOR BLUF	Samuel Field
103 HET HUIS BIJ DE RIVIER	Mrs. C. N. Williamson
104 HET PARADIJS-GEHEIM	J. S. Fletcher
105 NUMMER ZEVEN	Ida A. R. Wylie
106 HET WESTEN ROEPT	Paul Evan Lehman
107 GISELA'S GROOTE LIEFDE	Werner E. Hintz
109 EEN ONGELIJKE STRIJD	Hans Heuer
110 EEN MOEDERLOOS MEISJE	Patricia Wentworth
111 CHARLOTTE OP GLAD IJS	E. J. Rath
112 FRAN VINDT EEN MEDAILLON	Rob Eden
114 HET SPROOKJESKASTEEL	Anne Duffield
115 PENSION MARIE LOUISE	Walter Sawitzky
116 EEN JACHT NAAR GOUD	Robert W. Chambers
117 DE DOCHTER VAN DEN STAALKONING	H. MacGrath
118 DE FATALE GELIJKENIS	Walter Sawitzky
119 MARIPOSA	Jackson Gregory
120 DRIE KINDEREN EN EEN VRIJGEZEL	Edmund Sabott
121 CHOCOLADE EN LIEFDE	Werner Scheff
122 PHILIP EN CARLA	Grace Livingston Hill
125 HENNE BARTHS' GROOTE BEPROEVING	L. Küchler
126 DAPPERE LORE	Else Marquardsen-Kamphövener
127 RITA EN HAAR KAPITEIN	Axel Rudolph
128 JACQUELINE TROUWT IN 'T GEHEIM	Joseph McCord
130 JANE'S VREEMDE AVONTUUR	Seldon Truss
131 EEN COMLOT IN HET WILDE WESTEN	W. C. Tuttle
132 HET GROOTE LOT	Edmund Sabott
133 EEN PILOTE VERLIEFD	Ann Lee
134 LIEFDE IN DE BERGEN	Andre Mairock
135 HET HART OVERWINT	Karl Unsel
141 DE GEHUURDE ECHTGENOOT	Florence A. Kilpatrick
142 HET LIED DER WILDERNIS	William Byron Mowery
143 IN DEN GREEP VAN LAN CHAO-TAO	Frank L. Packard

INGEBONDEN (224 pag. à 45 ct. per ex.)

(bij 5 ex. tegelijk 40 ct. per exemplaar)

1 OM HARENTWIL	Bertha M. Clay
2 DE MACHT VAN ZIJN GELD	J. I. Lawrence
3 HET HEILZAME VERGIFT	Fedor von Zobeltitz
4 DE SECRETARIS VANDEN UITVINDER	Patr. Wentworth
5 DE SCHOONE GETUIGE	H. Curties
9 GEESTEN EN SPOKEN IN PENRUDDOCK	Russell Warren
12 SYLVIA VERVANGT DE VORSTIN	Russell Warren
34 TUSSEN WIND EN WATER	Theo Liefertz
35 ALS HET HART ROEPT	Charles Garvice
36 LADY CLARA	Fred. M. White

Bestellingen kunnen geschieden bij ons hoofdkantoor, onze agenten en bezorgers en bij den boekhandel. Toezending per post geschiedt alleen na ontvangst van het verschuldigde bedrag per postwissel, in postzegels of door storting op onze girorekening. — Bij te voegen voor porto: 1e 4 ex. 5 ct. per ex., daarna 2½ ct. per ex.

Elizabeth van Bohemen

HAAR VERBLIJF IN DE NEDERLANDEN

Van de vreemde vorstinnen, die als bannelingen in ons land vertoefd hebben, behoort Elizabeth, koningin van Bohemen, tot de vorstelijke vrouwen, die door haar romantisch leven voortdurend de aandacht trokken van haar tijdgenooten.

Elizabeth was — vooral als jonge vrouw — mooi en heminnelijk en talrijke brieven van haar bewijzen, dat zij ook levendig en geestig moet zijn geweest. Ongetwijfeld waren het deze bekoorlijke eigenschappen, waardoor zij op sommige mannen een betooverenden invloed kon uitoefenen. Toen zij dan ook op huwbare leeftijd was, kwamen aan het hof van haar vader, Jacobus I van Engeland, vele afgezanten om voor prins en zelfs voor een koning haar hand te vragen. Zoo ontving zij een aanzek van den koning van Zweden voor zijn zoon Gustaaf Adolf. Ook koning Philips van Spanje wenschte haar tot vrouw, maar vader Jacobus had andere plannen. Zijn dochter was protestantsch opgevoed en nu huwde hij haar uit aan den jeugdigen graaf Frederik van de Palts. De knappe, intelligente prins werd, met veel eerbetoen, op 16 October 1612 in Engeland ontvangen. Frederik was een neef van onzen prins Maurits en het kon zijn, dat er een schoone toekomst voor hem was weggelegd. Zijn naderend huwelijk werd als een belangrijke gebeurtenis beschouwd, omdat hierdoor het koninklijk huis in Engeland nauw verbonden zou worden met een invloedrijk protestantsch hof in Duitschland. De jonge keurvorst en Elizabeth wonnen inderdaad elkanders sympathie. Maar een droevige gebeurtenis, korten tijd voor de huwelijksplechtigheden, dompelde de Engelsche koninklijke familie in rouw. Want op 6 November stierf vrij plotseling Elizabeth's lievelingsbroer, Henry, de prins van Wales.

De begrafenis van den prins werd spoedig door haar huwelijksfeesten gevolgd, maar de prinses was innerlijk nog zeer bedroefd en zij schreef eenige gedichten, die haar verdriet duidelijk vertolken. Haar huwelijk werd voltrokken op den eersten dag van de carnavalsweek in 1613. In April lieten zij zich inschepen naar het vasteland en op 17 Juni deed het jonge paar zijn intrede in Heidelberg. Er werden groote feesten gevierd en van dit tijdstip waren de festiviteiten, maskerades, feestmaaltijden en jachtpartijen niet van de lucht.

Bij den dood van keizer Matthias van Bohemen werd aartshertog Ferdinand van Styria afgezet en in plaats van hem koos men in 1619 keurvorst Frederik V tot koning van Bohemen. Langdurig was Frederik's koningschap echter niet, want toen zijn troepen in den slag aan den Witten Berg bij Praag een beslissende nederlaag leden, moesten de koning en de koningin hun kroon als verloren beschouwen. Na dien tijd werd Frederik spottend „de Winterkoning” genoemd. Alvorens naar de Nederlanden te reizen vertoefde de vorstelijke familie hier en daar in Duitschland. Ten slotte leek haar Holland de veiligste plaats om te wonen en om van daaruit te trachten de verloren bezittingen en waardigheden terug te winnen. Op 14 Mei van het jaar 1621 werden de vorstelijke bannelingen op schitterende wijze door prins Maurits in de Nederlanden ontvangen. Al was het hier voor hen een gedwongen verblijf, toch wist Elizabeth zich uitstekend

te amuseeren. Zij woonde eerst in Den Haag en later op een mooie buitenplaats in Rhenen aan den Rijn. De onfortuinlijke Frederik verloor ook zijn keurvorstendom, maar Elizabeth, die eens door een tijdgenoot „de hartenkoningin” genoemd werd, had inmiddels een verknocht vriend gevonden in haar neef, hertog Christiaan van Brunswijk. Hij trachtte het verloren paradijs voor haar terug te winnen en hij deed dit met heel veel geestdrift. De pogingen van Christiaan hadden echter geen succes, maar zijn ondernemingsgeest en zijn enthousiasme waren nog niet gedoofd, toen in 1626 de koorts een einde aan zijn leven maakte.

Elizabeth en Frederik werden gezegend met een talrijk kroost, maar hun inkomsten verminderden schrikbarend. Na den dood van Frederik in het jaar 1632 geraakte de vorstin steeds meer in financiële moeilijkheden. Een zoon van Elizabeth heeft eens in een brief geschreven, dat het hof van zijn moeder een oord was, dat belegerd werd door ratten en muizen, maar meer nog door schuldeischers en haar dochter Sophia vertelde smalend, dat de feestmaaltijden van haar moeder nog weelderiger waren dan die van Cleopatra, omdat voor deze banketten parels en diamanten moesten worden opgeofferd!

De dood van Karel I op het schavot bezorgde Elizabeth veel verdriet en men zegt, dat zij na dien tijd een rouwring droeg, die met een vlokje haar van den gestorven koning omwonden was.

Als wij lezen, dat zij in Holland tot over haar ooren in de schulden zat, kunnen we begrijpen, dat koning Karel II later niet bepaald gesteld was op een bezoek van zijn spilzieke tante. Hij liet dit ook duidelijk merken, want toen Elizabeth hem berichtte, dat zij op weg naar Engeland was om hem met zijn kroning te komen gelukwenschen, verzocht hij haar dringend, haar bezoek eenigen tijd uit te stellen. Deze onaangename tijding ontving Elizabeth tusschen Delft en Delfshaven, maar zij liet zich niet afschrikken en stak toch naar Engeland over. Bijzonder hartelijk werd zij niet door den koning ontvangen. Toch gaf Karel haar ten slotte een pensioen en bovendien mocht zij het mooie „Drury Lane” bewonen. Op 8 Februari van het jaar 1662 verhuisde zij naar haar eigen bezitting „Leicester Fields”, waar zij binnen een week stierf. Vier dagen later werd de ongelukkige koningin van Bohemen in Westminster Abbey begraven. Haar oudste zoon werd haar voornaamste erfgenaam. De juweelen, die zij nog had overgehouden, kwamen aan de andere kinderen, van wie vooral haar lievelingszoon, Rupert, goed bedeed werd en haar trouwe vriend en raadsman lord Craven erfde haar papieren en familieportretten.

De kampioenscompetitie van den I.V.C.B. Zondag werd R.K.V.V.L. met 1-3 door H.B.C. geklopt. Moment voor het doel der gasten.

Te 's-Gravenhage werd Zondag de wedstrijd R.K. Nederland—R.K. Oostenrijk gespreid, welke onbeslist (1-1) eindigde. Spelmoment uit deze ontmoeting.

Sport van de week

Ajax is Zondag kampioen van Nederland geworden. Proficiat! De Amsterdammers verdienen den titel naar onze meening ten volle. Van de 7 wedstrijden wonnen zij er tot op heden 6 en met 12 punten staan zij er momenteel 4 boven nummer twee, Feijenoord. Hiermede is het pleit dus beslecht. De nog resteerende wedstrijden zijn van weinig of geen belang meer. P.S.V. slaagde er nog in een kleine zege op Go Ahead te behalen. Desniettemin staan de Zuidelijke kampioenen nog onderaan. Mogelijk dat de laatste wedstrijd hen nog een sport op de ladder doet stijgen.

Van meer belang is thans de promotie- en degradatiecompetitie tweede klasse in afdeling IV. Wanneer wij de tot op heden verkregen resultaten beschouwen, maakt M.V.V. een goede kans om zich in de eerste klasse te handhaven en Willem II eigenlijk een even goede om zich daarin wederom te

plaatsen. Beide ploegen zijn nog ongeslagen, terwijl de andere gegadigden, Miranda en Middelburg, reeds twee nederlagen te slikken kregen. De strijd gaat dus, dit kan men thans reeds met vrij groote zekerheid aannemen, tusschen Maastricht en Tilburg.

Voor de kampioenscompetitie van den I.V.C.B. werden twee wedstrijden gespeeld. De groote verrassing was hier wel de nederlaag, welke R.K.V.V.L. op eigen terrein van H.B.C. te slikken kreeg. Een week tevoren hadden de Maastrichtenaren te Heemstede gelijk gespeeld, na met 3-1 te hebben voor gestaan. Thans werden zij op eigen terrein door dezelfde tegenstanders geklopt. Ja, zoo is voetbal nu eenmaal.

Spanning heerscht er hier voldoende. Brabantia was bij Treffers te Groesbeek op bezoek en bracht daar zijn gastheeren een 0-2-nederlaag toe. Het gevolg van een en ander is dat de Eindhovenaren

De kampioenswedstrijd P.S.V.-Go Ahead 2-1. Leo Halle onderbreekt een aanval der zuidelijke kampioenen.

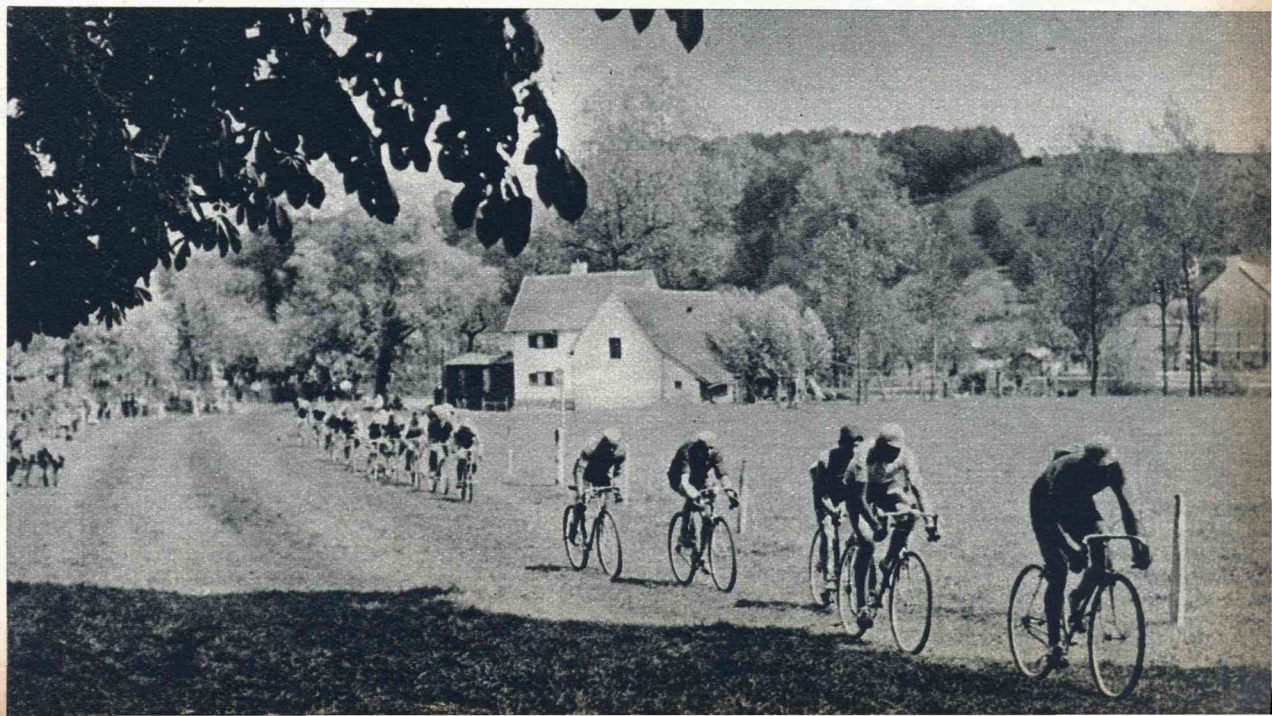

Ajax kampioen van Nederland na een 2-0-zege op Feyenoord. Aanvoerder W. Anderiesen wordt in triomf van het veld gedragen.

De Ronde van Gulpen. Deze koers had Zaterdag j.l. onder groote belangstelling plaats. Kiekie van de renners in de fraaie omgeving van Gulpen.

De promotie-wedstrijd van Miranda tegen M.V.V. (2-3). Aanval op het Maastrichtse doel. De bal ging juist over.

de leiding hebben genomen. Gerekend naar het aantal verliespunten staan H.B.C. en R.K.V.V.L. er echter nog iets beter voor. Brabantia heeft n.l. 6 punten uit 5 wedstrijden, de beide andere elk 5 uit 4. Intusschen speelt ook V.V.A. nog een rol en kan men dus eigenlijk alleen de Oostelijke gegadigden als uitgesloten beschouwen.

Palmtuin te Marrakech. Deze tuinen vormen het hoofdbestanddeel, de kern van het terrein, dat de eigenlijke oase omgeeft. (Infra-roode opname.)

RUSTPUNTEN IN DE ☆ WOESTIJN ☆

De oase wordt gemoderniseerd

Het spreekt haast van zelf, dat de moderne wegen, die de Afrikaansche woestijn snijden, bij voorkeur lopen langs de vrij talrijke rustpunten die men algemeen bestempelt met den naam: oase. De meeste oasen lijken op elkaar als twee druppelen water en bestaan uit 'n aantal prachtige tuinen met een goed irrigatiesysteem en vele palmen; verder een aangrenzende grondstrook, die men „bour” noemt, wat beteekent: „onontgonnen land”. In die oasen vindt men soms allerlei soorten volk bijeen, meestal Berbers of

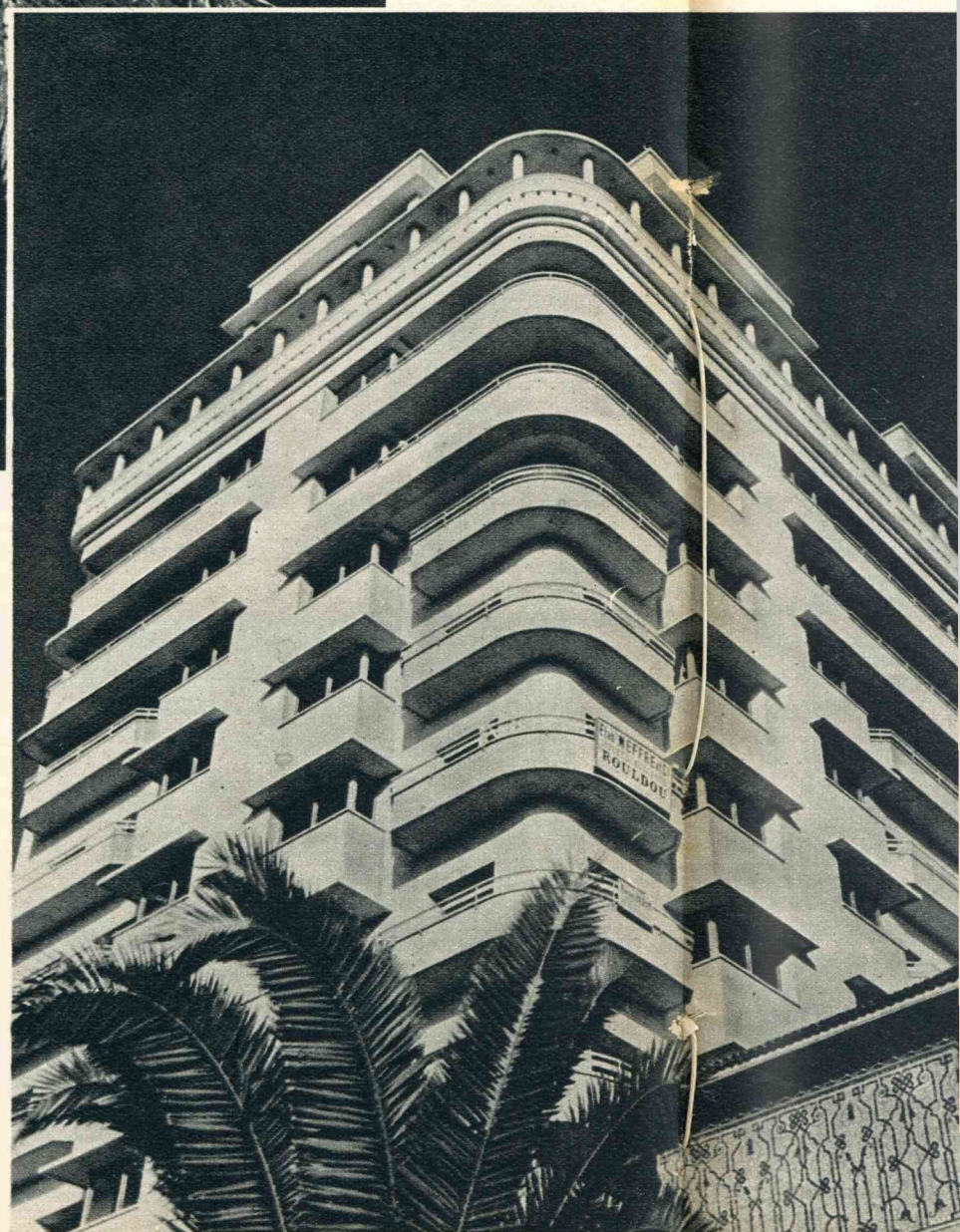
Arabieren, die een aantal negers als ondergeschikten hebben. De woningen vormen een aantal dorpen of „ksour” en enkele families wonen in zg. kasba's of kasteelen. Bij de Berbers vertegenwoordigt zoo'n kasba allerlei standen en dient laatstgenoemde tot algemeene voorraadschuur. Bij de Arabieren is de kasba het privé-eigendom der familie. In felle tegenstelling met de moderne bouwwerken, die vooral in en om de grootere steden steeds talrijker worden en voorzien zijn van alle moderne comfort, is de normale kasba rechthoekig van vorm met vierkante

Een jonge Moor. Zijn vergenogd gezicht geeft duidelijke stemming weer.

hoektorens, omgeven door een buitenmuur van à drie verdiepingen en een gracht.

Vroeger, lang voordat Mangin Marrakech had nomen, bestond er niet zoo'n druk verkeer tussen de oasen en de steden als thans. Het normale ver

Een jonge Moor. Zijn vergnoegd gezicht geeft duidelijk zijn innerlijke stemming weer.

Soms komt het voor dat een moderne vogel een noodlanding moet maken en neerstrijken in de woestijn. Heeft hij het geluk deze noodlanding te volvoeren in de nabijheid van een oase, dan bestaat er alle kans dat hij op hulp rekenen kan.

hoektorens, omgeven door een buitenmuur van twee tot drie verdiepingen en een gracht.

Vroeger, lang voordat Mangin Marrakech had ingenomen, bestond er niet zo'n druk verkeer tussen de oasen en de steden als thans. Het normale vervoer-

middel van toen was het „schip der woestijn" of de kameel. De kolonisatie, die steeds verder en dieper ingrijpt in het oude, heeft veel ervan omvergeworpen of veranderd. Waar vroeger de kameel liep, denderd thans het geronk van motoren van auto's en vliegtuigen en samen met deze moderne en vlugge verkeersmiddelen hebben ook de moderne uitvindingen hun intrede in de woestijn gedaan. De vroegere noria's of hydraulische tandradmachines zijn geperfectionneerd, woestijnpaden zijn vervangen door asfaltwegen of andere, bruggen en stuwdammen hebben de bergstroomen bedwongen en de kolonisatie heeft een onverwoestbare brug geslagen tussen het oude en het nieuwe. De Touats en de kasba's, de Berbers, Arabieren, Mooren en anderen zijn gebleven, maar op de eertijds zoo indrukwekkende romantiek van hun verleden en hun bestaan is, onuitwischaar, de stempel komen te staan van de nuchterheid en het praktisch nut die den modernen mensch bij zijn kolonisatie tot punt van uitgang en maatstaf dienen.

Dit moderne hotel Tazi te Casablanca vormt een frappant contrast tusschen oud en nieuw. Wie dit imposante gebouw ziet, kan zich ternauwernood indenken, dat hij zich op den rand der eindeloze woestijn bevindt en niet in het centrum van het moderne zakenleven.

Een Moorentype. Eigenaardig zijn de keelklanken waarmee ze bij elke mogelijke gelegenheid hun rasgenooten kond doen van het een of ander. Onze foto geeft een aardig snapshot van het moment waarop de boodschapper draadloos, maar zeker niet geluidloos, zijn taak volbrengt.

RIDDER ZONDER VREES OF BLAAM

EERSTE HOOFDSTUK *door Richard Connell*

Volgens de laatste bevolkingsstatistiek telde het stadje Bear Falls, dat in het hartje van den staat Iowa ingesloten ligt tusschen uitgestrekte korenvelden en malsche weiden, 10.001 inwoners.

Tienduizend menschen, die er leefden, woonden en werkten, waren alledaagsche schepselen en van allerlei slag. Zij waren min of meer welgesteld en min of meer kunstlievend. Zij bezaten veel of weinig verstand en aantrekkelijkheden en waren min of meer tevreden en gelukkig. Overigens viel er van die tienduizend weinig te vertellen.

Een uitzondering op die massa alledaagschheid vormde een zekere Ernest Bingley. Als u in de gelegenheid was eens een kijkje te nemen in Bear Falls, dan zou het u niet gemakkelijk vallen iets bijzonders van het stadje te vertellen. De hoofdstraat heette Main Street en was bebouwd met doodgewone huizen en winkels, voorzien van doodgewone voorgevels en bewoond door doodgewone menschen. Slechts één winkel was hier wat ongevoon. Het was een kleine, bescheiden zaak met een kleurig glas-in-lood-venster, dat geklemd stond tusschen het bioscooptheater „De Gulden Droom” en den rijkgesorteerden „Elite Schoenwinkel” van mr. Caleb Slocum. Schreeuwende of opzichtige reclames miste deze kleine zaak. Het eenige dat de aandacht trok was een koperen plaat met het opschrift:

De bekende winkel voor het opzetten van dieren.
Eigenaar Ernest Bingley, preparateur.

Op een fleurigen herfstdag was deze Ernest Bingley bezig in de achterkamer van zijn woning, die hij gewoon was zijn atelier te noemen. De aanwezigheid echter van een ladenkast en een ijzeren ledikant deed zien, dat het tevens zijn woon- en slaapvertrek was.

De indringerige zon van het midden-westen, die nieuwsgierig naar binnen gluurde, aanschouwde een tafereeltje in die kamer, dat samengesteld leek uit een stuk wildernis, een hoekje van een dierentuin en de onverkochte resten van een rommelige vendu.

Heele rijen vogels, volgens grootte gerangschikt van kanaries tot ganzen, staarden met levenlooze oogen van de planken langs den wand naar den vloer. In een der hoeken was een opgezet berenjong bezig een boom te beklimmen van papier-machée. In een anderen hoek stond een aardig mopshondje, argeloos tegen een houten standaard aangeleund — onbewust van het onrustbarende feit, dat vlak achter hem een heele familie wilde katten op hem loerde. Van den muur staarde een romplooze eland dit tafereeltje vriendelijk aan. Op den vloer slingerde de kop van een valk, geflankeerd door het skelet van een maanvisch en de vacht van een lammetje, dat voor 'n eeuw opgehouden had te huppelen in Iowa's groene weiden.

Ernest Bingley was te midden van deze rariteiten-verzameling bezig een kunstig nagemaakt glazen beeldje van zijn meesterwerk op te poetsen. Dat meesterwerk was een paard, een groot, edel gebouwd paard en zóó kunstig opgezet, dat het op het punt scheen te staan op een onzichtbaren slagboom los te stormen. Ernest bekeek het met een critischen blik. Het onderzoek bevredigde hem, liefkoozend beklopte hij den gespierden nek van het paard. „Je bent prachtig, jongen; prachtig,” mompelt hij.

Wijl hij daar stond viel hem een gedachte in. Als een ruiters besteedde hij den breeden rug van het levenlooze ros. Doch toen hij zich in het denkbeeldige zadel wilde zetten en de even denkbeeldige teugels ter hand wilde nemen, viel hem nog een andere gedachte in. Hij steeg weer af, trok 'n ouden kiel aan en hulde zich in 'n veelgedragen, verkleurde tweedjas. Toen nam hij een vischhengel uit den

hoek, heesch zich opnieuw op het paard en stak den hengel als een lans voor zich uit. Daarop zette hij zijn denkbeeldige sporen in de flanken van zijn strijdros en schreeuwde met een uitdagende stem: „Heidaar, schurk! Vooruit, erop in, sir Brian du Bois Gilbert! De dag zal je berouwen, dat je zoo vermetel durfde zijn de lans te kruisen met 'n Bingley!...”

Het ongevaarlijke steekspel werd plotseling verstoord door een gerucht bij de deur. Op den drempel stond een kleine, corpulente man, die het geval verbaasd aanzag.

„Hallo, meneer Slocum!” groette Ernest hem vroolijk, terwijl een vurig rood zijn hals kleurde, dat echter beslist niet veroorzaakt werd door den purperen gloed van de ondergaande zon.

„Sapperloot! Wat voer je nou uit, Ernie?” vroeg Caleb Slocum verbluft.

„Wat ik uitvoer?” lachte Ernest. „Dat ziet u toch wel? Lijkt hij niet springlevend, zooals hij hier staat? Ik verbeeldde me tenminste, dat ik er best een ritje op kon maken.”

Meneer Slocum schudde afkeurend zijn pruikje. „De menschen zullen denken dat het je in je bovenkamer mankeert,” knorde hij. „Iedereen die je zoo bezig ziet met visschen en hollen op een dood paard zal je voor onwijs verklaren.”

„Ik vrees dat sommige menschen dat toch al doen,” zuchtte Ernest.

„Waarachtig, ze doen het, Ernie; ze doen het,” verzekerde meneer Slocum vriendelijk. „Maar hoor eens, ik kan niet zoo lang van de schoenen weg. Je wou toch dat ik een kiekje van je nam? Waar staat je toestel?”

„Kijkt u maar eens onder dat stekelvarken op de werkbank, meneer Slocum.”

„Mooi, en hoe moet je erop, Ernie?”

„Zooals ik hier zit — op het paard,” zei Ernest Bingley.

„En moet die vischstok er ook op?”

„Nee, natuurlijk niet.”

De hengel viel kletterend op den vloer. Ernest ging kaarsrecht zitten, met zijn armen gekruist over zijn borst en 'n passenden gelegeheidsblik in zijn lichtbruine oogen.

„Nu kunt u wel afdrukken,” waarschuwde hij meneer Slocum, die scheel zag van het turen in den zoeker.

„Ik heb je dit verzoek niet willen weigeren, Ernie,” zei deze intusschen. „Maar als ik nog zoo jong was als jij en ik wilde vooruit komen in de wereld, dan zou ik toch vast geen reclame willen maken met een foto, waarop ik zelf afgebeeld zat op een opgezet paard.”

„Klik!” ging eensklaps de sluiters van het toestel en Ernest steeg af.

„Och,” zei hij op die laatste opmerking van meneer Slocum, „als de menschen zien hoe natuurgetrouw ik een Tartaarsch paard op kan zetten, heb ik misschien nog eens kans dat ik bestellingen op zoo'n reclame krijg. Ik heb ze hard nodig.”

„Wel, ik kan niet tegenspreken, dat die Tartaar er uitziet, alsof hij zich pas dik gegeten heeft aan de haver,” zei meneer Slocum goedkeurend. „Maar ik betwijfel ernstig, of je in dit deel van Iowa ooit rijk zult worden met het opzetten van paarden. Weet je ook wat Otis Wyncoop van plan is met dezen dooden harddraver te doen?”

„Ik vermoed dat hij hem in zijn stal zal zetten,” antwoordde Ernest. „Tartaar was zijn lievelings-jachtpaard.”

Meneer Slocum liet een minachtend gesnuif hooren. „Zijn lievelingsjachtpaard! Alsof dit een jachtpaard was! En alsof Otis Wyncoop een jager was! Hij moest het altijd van 'n boffertje hebben. En die vrouw van 'm, zeg! Wel, Ernie, het is een goede

twintig jaar geleden, dat ze me eens vereerde met een bestelling schoenveters. Ik ken haar dus lang genoeg, nietwaar? In die jaren heette ze nog Armina Dietz. Ze kwam pas uit de klei en viel flauw, toen ze hier voor het eerst een trein zag. En je mag me kielhalen als ze tegenwoordig niet met 'n nuffig gezicht mijn zaak voorbijloopt en haar schoenen in Chicago gaat koopen. Noem jij dat soms handelen als een oude kennis en 'n goed stadgenoot? Ik vraag het je maar!”

„Het moet toch wel fijn zijn als je zoo rijk bent, dat je heelemaal in Chicago je schoenen kunt gaan koopen,” vond Ernest onschuldig.

„Nou, ik weet dan wel, dat, als ik millionaire was zooals Otis Wyncoop en m'n geld had verdiend in de worst, ik nooit een opgezet paard in mijn stal zou willen hebben,” zei meneer Slocum sarcastisch. „Als de menschen het zien, zouden ze er heel wat van kunnen denken.”

Ernest Bingley vond het beter niet op dat hatelijkheidsje in te gaan. „Ik wou dat ik rijk was, meneer Slocum. Dan ging ik reizen.”

„Reizen?” vroeg meneer Slocum. „Waarom? Je bent toch al eens in Kansas City geweest? Welnu dan — als je één groote stad van de wereld hebt gezien, dan heb je ze allemaal gezien.”

„Dat kan, maar ik zou toch graag eens een verdere reis willen maken, naar Engeland bijvoorbeeld.”

De eigenaar van den „Elite Schoenwinkel” trok nadenkend zijn mond samen. „Hm, hoelang loop je al met dat dwaze denkbeeld rond, Ernie?”

Ernest Bingley kleurde zooals alleen een man kan kleuren, die betrapt wordt op een kinderachtig verlangen. „O, 't is maar een wensch,” zei hij onverschillig. „Ik zal waarschijnlijk nooit genoeg geld bezitten, om zoo'n verre reis te maken. O ja, ik heb u nog niet bedankt voor het nemen van de foto, meneer Slocum.”

Meneer Slocum keek hem peinzend aan. „Ernie, ik heb je een voorstel te doen,” hernam hij eensklaps. „M'n zoon Luther heeft géén verstand van schoenen...”

„U zegt?” vroeg Ernest, verwonderd over de wending, die het gesprek plotseling nam.

„Mijn Fred heeft het wel, mijn Roy heeft het ook, mijn Lem eveneens, maar Luther heeft het niet,” ging meneer Slocum voort. „Het doet me verdriet, maar hij heeft het talent ervoor nu eenmaal niet meegekregen. En daarom was het mijn bedoeling hem op te leiden voor zaken, waarin hij dat niet noodig heeft.” (Meneer Slocum wees op zijn voorhoofd.) „Zoo'n soort beuzelarij bijvoorbeeld, als waarin jij rondscharrelt, Ernie. Zeg jij me nu eens, wat ik van jouw zaakje maken kan. Ik wil je vijfduizend dollar geven voor de heele fabriek — den voorraad, de schulden en de klanten inbegrepen. 't Is eigenlijk veel te veel.”

„Dat is het niet!” zei Ernest met nadruk.

„Kom, kom, met vijfduizend dollar kan je de wereld rondreizen tot je duizelig wordt,” merkte meneer Slocum vriendelijk op.

„Meneer Slocum, het gaat niet om den prijs,” ging Ernest tegen hem in. „Als ik bedenke dat ik deze zaak begon met een kapitaal van negen en twintig dollar, mijn diploma als dierenpreparateur en zes witte muizen, dan vind ik het zelfs een héél mooi bod. Maar wat u hier ziet” (Ernest wees met vurige geestdrift in 't rond) „dat is iets, dat ik mijn levenswerk zou willen noemen. Weliswaar verdien ik niet zoo héél veel geld,” voegde hij er eerlijk aan toe, „maar toch genoeg om van te leven.”

Meneer Slocum keek hem hoofdschuddend aan. „Ernie, ik ben werkelijk bang, dat je nooit een echte zakenman zult worden,” zei hij zuchtend. „Denk je, als iemand mijn zaak wilde koopen, dat ik hem dan zou vertellen, dat ik maar precies mondjesmaat rond kon komen? Nee, meneer Bingley. Nee! Ik zou zeggen dat ik zóóveel verdien, dat ik een man 'n een jongen noodig had om mijn winst te tellen.”

Ernest glimlachte. „Ik vrees dat ik weinig weg heb van een echten zakenman,” merkte hij gul op. Eensklaps zweeg hij, de winkeldeur tingelde.

„Neem me niet kwalijk — ik hoop dat het een klant is,” mompelde hij tegen meneer Slocum.

Hij liet den eigenaar van den „Elite Schoenwinkel” beleefd voorgaan. „Ach...” zei de heer Slocum verheugd, toen hij zag wie er voor de toonbank stond. Het was een forse, corpulente dame, die alle teekenen van ongeduld vertoonde. In deze omgeving zou men haar licht hebben aangezien voor een der onvolprezen resultaten van Ernest Bingley's kunst, want zij ging zoo goed als geheel schuil in een kostbaren wezelpels.

Ernest boog. „Hoe maakt u het, mevrouw Wyncoop?”

„Hallo, hoe gaat het tegenwoordig met je, Armina?” informeerde meneer Slocum met boosaardige opgewektheid.

De dame voor de toonbank vereerde hen met een ijsig hoofdknikje — een beweging, die nauwelijks een centimeter mat. Voor zij nog iets had kunnen zeggen, nam meneer Slocum opnieuw het woord.

„Ik zou dolgraag nog even blijven keuvelen over den ouden tijd, Armina. Maar in mijn zaak staan mensen te wachten, die allereerst hun eigen plaatselijke winkeliers begunstigen, als ze iets noodig hebben. Adieu, tot een volgende keer, Ernie...”

Toen de deur achter de rubberhakken van meneer Slocum was dichtgevallen, wendde mevrouw Wyncoop zich met een donkeren blik tot Ernest. „Is Tartaar klaar?”

„Zeker, mevrouw,” antwoordde Ernest. „Wilt u zoo vriendelijk zijn mijn atelier even binnen te gaan?”

Mevrouw Wyncoop trad binnen en staarde door haar lorgnet naar het resultaat van vele weken ingespannen arbeid. Ze zei niets. Zij bekeek ook niets. Ernest staarde haar vol zenuwachtige verwachting aan. Eensklaps borg zij haar lorgnet weer in het etui.

„Breng hem maar onmiddellijk naar De Pijnboom,” zei ze kortaf, terwijl zij zich omkeerde om heen te gaan.

„Excuseer me, mevrouw Wyncoop,” zei Ernest haastig. „Ik had u iets willen vragen.”

„En dat is?”

„Ik dacht zoeven,” hernam Ernest verlegen, „dat u misschien wel zoo goed zoudt willen zijn mij toe te staan Tartaar ten toon te stellen op de jaarbeurs, die de volgende maand gehouden wordt.”

„Waarom, als ik vragen mag?” vroeg mevrouw Wyncoop kort.

„Ziet u, ik ben van plan een en ander van mijn werk op de beurs ten toon te stellen,” antwoordde Ernest, moed scheppend. „Ik dacht aan een verzameling vogels en nog wat andere dieren, die in Iowa voorkomen, en die ik allemaal zelf verzameld en geprepareerd heb. Zooals u misschien weet is er een prijs voor de beste inzending uitgelooft en misschien maak ik een kans dien te winnen. Ik zou die honderd dollars heel goed kunnen gebruiken, ziet u. Mijn verzameling is zoo goed als compleet, er ontbreken nog slechts 'n paard en een valk aan. Aan een valk kan ik nog wel komen, maar paarden zijn zeldzaam. Opgezette paarden, bedoel ik. En daarom dacht ik...”

Mevrouw Wyncoop onderbrak hem met 'n bruusk gebaar. „Neen,” zei ze kortaf. „Daar zal meneer Wyncoop beslist niet in toestemmen. Goedenmiddag.”

De winkeldeur viel achter haar dicht en Ernest keerde treurig naar zijn atelier terug. Voor het laatst streelde hij den glanzenden nek van Tartaar.

„Dat gaat dus niet, ouwe jongen,” zuchtte hij. „Ik wensch je het beste, het beste...”

Hij nam een oude, olijfkleurige soldatendecken van zijn bed en wierp deze over den rug van Tartaar. „Daar ga je, braaf beest,” mompelde hij halfluid. „Kun jij me niet zeggen, waarom de mensen niet aardiger voor elkander kunnen zijn...?”

Dien avond brak Ernest Bingley met een vaste gewoonte en bracht niet zijn laat bezoek aan de leeszaal van Bear Falls, waar hij gewend was tot diep in den nacht ontspanning en verpoizing te zoeken in de opwindende avonturen van de helden van sir Walter Scott. Hij voelde zich vanavond uitgestooten door 'n onvriendelijke wereld en gaf de voorkeur aan de afzondering van zijn atelier.

Voor zijn avondmaal bereidde hij 'n omelet op het gascomfoor van zijn badkamer en toen hij gegeten had, strekte hij zich uit op zijn smal bed en bleef naar een tekening aan den wand liggen turen. Zij was geknipt uit een Engelsch tijdschrift en vertoonde een oud, met klimop begroeid kasteel met een slottoren, een paar hoektorens, nog een ronden toren die voorzien was van schietgaten, een slotgracht en een valbrug. Volgens het onderschrift was dit Bingley Castle, gelegen in den omtrek van Penryn in Somersetshire, Engeland, en sedert de zestiende eeuw de bakermat van de graven van Bingley.

Ernest bleef zóó lang naar dit historisch juweel van het geslacht Bingley liggen staren, dat hij als vanzelf in een soort geestvervoering begon te raken. De rusteloos jagende wereld verdween met haar harde werkelijkheid naar den verre achtergrond, om plaats te maken voor de romantische wereld van zijn droomen.

Zijn verbeelding schiep hem 'n dapperen ridder voor oogen in volle wapenrusting, die op een edel, wit strijdros op de groote poort van het kasteel toereed. Op een der torentransen stond 'n aanvallige jonkvrouw met prachtige haarlokken — die werden samengehouden door een lichten sluier met een haarband — en wuifde den ridder toe.

„Houd u dapper, jonkvrouw Rosa!” riep de ridder in vervoering uit. „Ik zweer u bij mijn zaligheid: ééns zal ik u bevrijden!”

„Ach, ik heb al zoo lang vergeefs naar mijn vrijheid gesmacht — zoo lang,” klaagde de jonkvrouw treurig. „Komt er dan nooit een eind aan mijn smartelijk lijden...?”

Ernest's oogen schitterden. Bij den hemel, dát waren tijden...!

Hij voelde zich eenzaam in deze harde wereld. Het was echter niet de eenzaamheid van een schipbreukeling op een onbewoond eiland, maar dat veel sterkere gevoel dat een vreemdeling ondergaat tusschen een menigte mensen van 'n ver, vreemd land, die hem verstaan noch begrijpen. Waar kwam dat gevoel eigenlijk vandaan? Hij was toch geen vreemdeling in Bear Falls? Of lag het misschien aan zijn uiterlijk, dat hij zich zoo alleen voelde tusschen deze mensen?

Met een sprong kwam hij zijn bed uit en bekeek zijn gezicht in den spiegel. Och nee, hij wist heel goed dat hij er niet dwazer uitzag dan de meeste van zijn soortgenooten. Hij had niets abnormaals en niemand kon hem een kinderachtigen vent noemen. Op het College was hij haantje de voorste geweest in het voetbalteam, waarin hij tot den laatsten dag toe een voornam plaats had weten in te nemen. Van gestalte was hij groot en hij woog honderdveertig pond. En ook daarin lag niets abnormaals.

Vervolg op pag. 26

Lijders aan suikerziekte en allen, die suiker moeten mijden

prijzen **Hermesetas**

tabletten uit zuivere kristal-saccharine,

zonder eenigen bij- of nasmaak. Zij zijn gemakkelijk oplosbaar en kunnen uitstekend bij het koken en bakken gebruikt worden.

Gegarandeerd onschadelijk, zelfs voor de gevoeligste maag.

Verkrijgbaar bij apothekers en drogisten in handige schuifdoosjes à 43 cts. inhoudende 500 tabletten.

A.G. „Hermes” Zürich 2, Zwitserland

ZWITSERSCH FABRIKAAT

KONINKLIJK NEDERLANDSCH-INDISCH LEGER

DIENSTNEMING

is opengesteld voor ongehuwde Nederlanders van 18 tot en met 29 jaar, welke vroeger nog niet bij genoemd leger gediend hebben, bij de

INFANTERIE, ARTILLERIE EN GENIE

Zij, die middelbaar onderwijs hebben genoten, hebben voorkeur voor plaatsing bij de GENIE, evenals zij, die in het bezit zijn van diploma's of practisch werkzaam geweest zijn bij de radio of zoeklichtbediening.

* Dienstneming geschiedt onder wederzijdsch proefverband van 3 maanden.

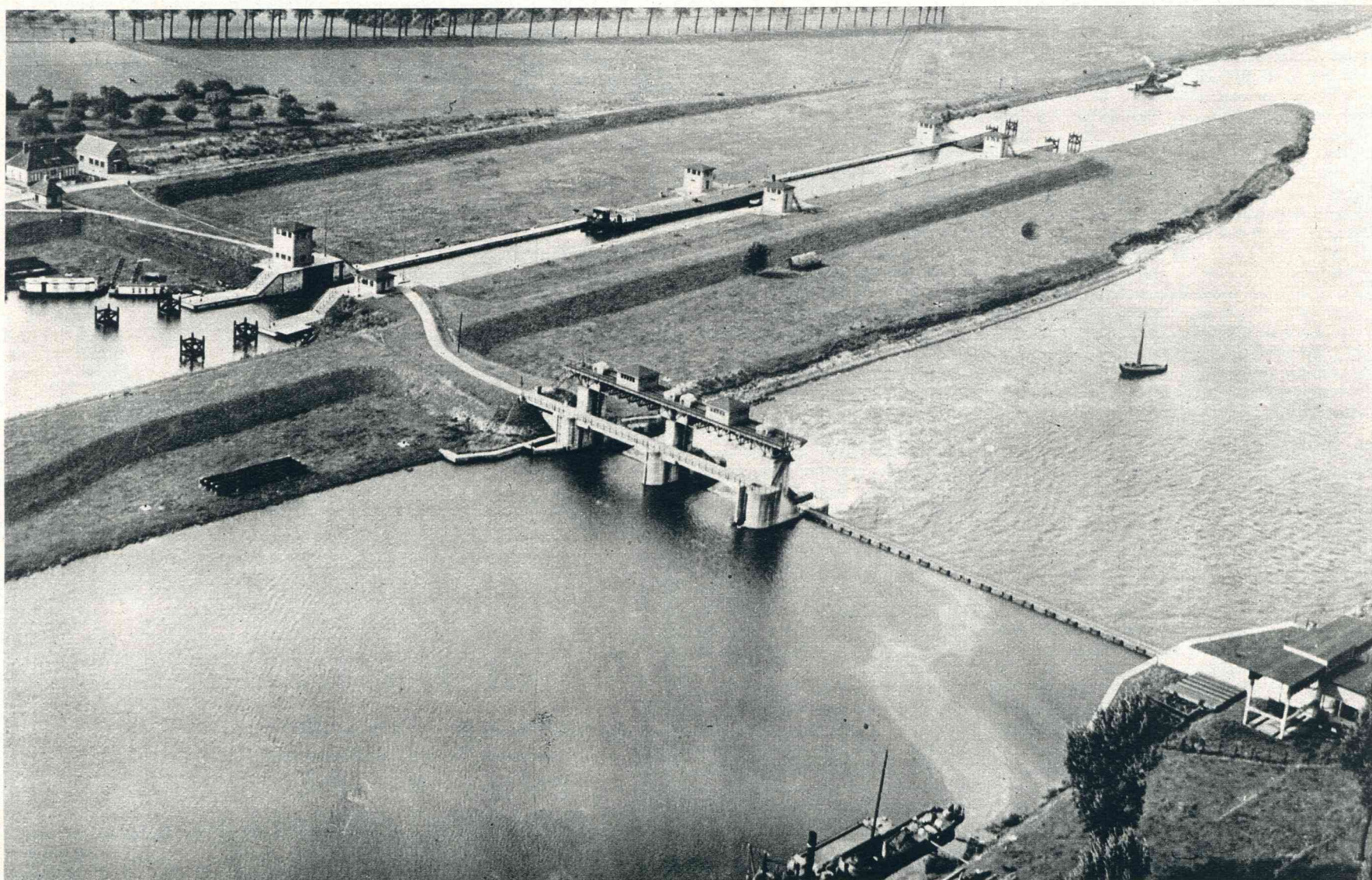
Verdere inlichtingen omtrent vooruitzichten en bereikbare mogelijkheden worden gaarne verstrekt door den Commandant van de

Koloniale Reserve te Nijmegen

ERASMIC TANDZEEP

Reinigt en beschermt
Uw tanden.

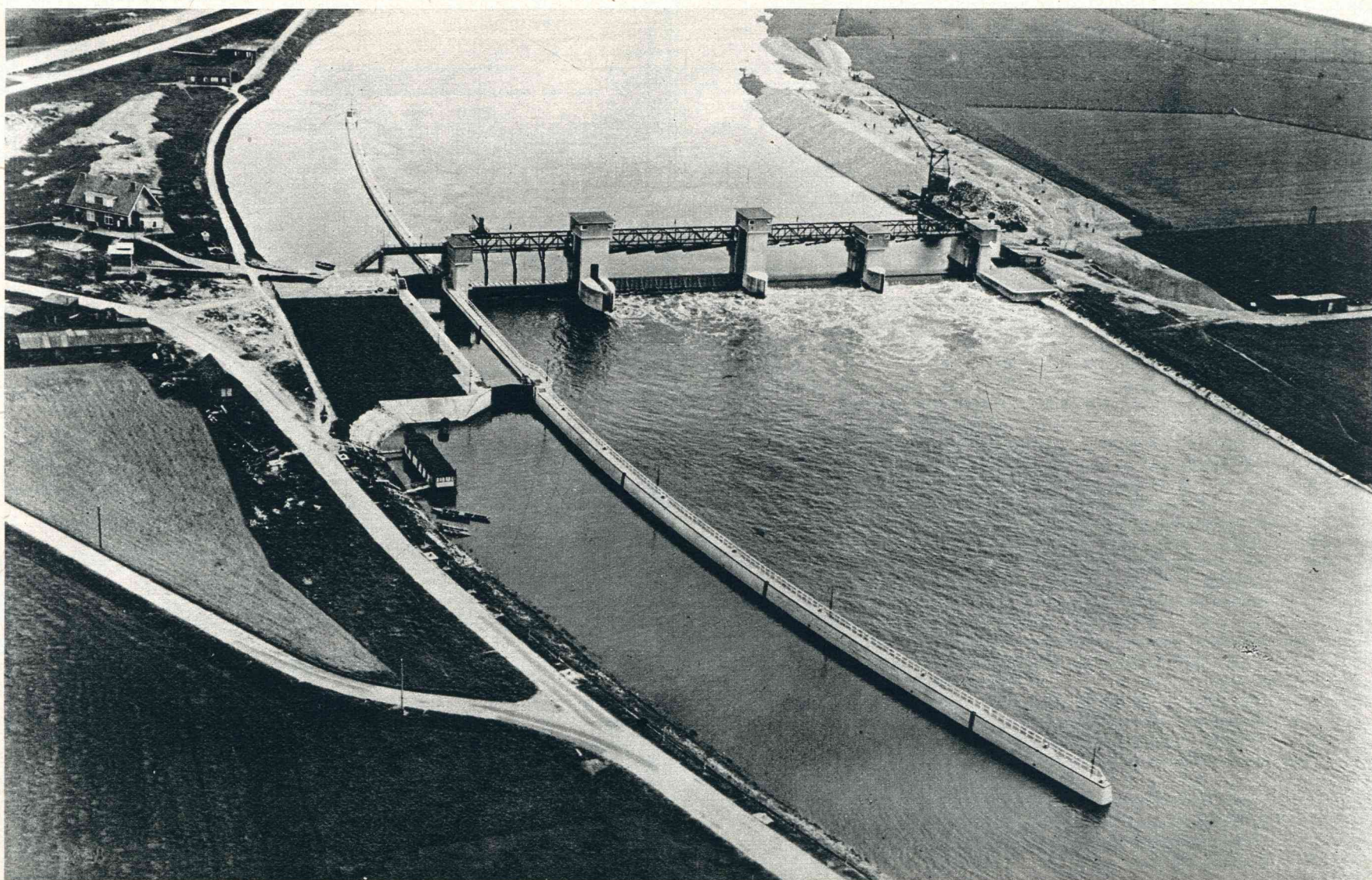

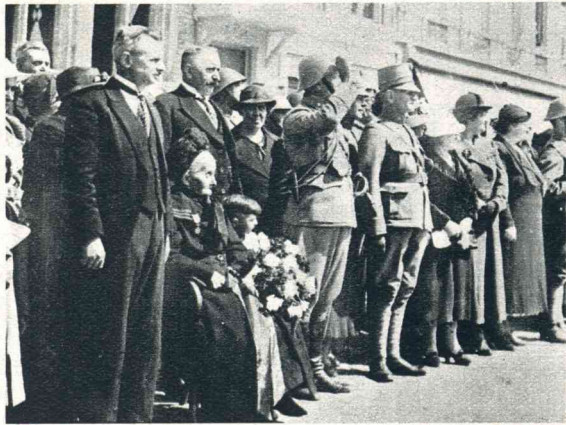

We plaatsen hier twee fraaie K.L.M.-kieken van de belangrijke stuwen bij Linne en Borgharen, die den stroom op vernuftige wijze regelen. Ongetwijfeld zullen de lezers van „Ons Zuiden” deze foto's met groote

STUWEN IN DE MAAS

belangstelling bezien, vooral nu zij dagelijks lezen van den strijd om het Maaswater, tusschen Nederland en België, die op vreedzame wijze wordt geleid door het Hof van Internationale Justitie te Den Haag.

Vijfzenterentig jaar soldatenmoeder. — Anneke van Ginneken te Bergen op Zoom was 75 jaar zoetelaarster bij het garnizoen, aldaar. Op de Grootte Markt werd zij, ten aanschouwen van de troepen, gehuldigd en gedecoreerd, met de bronzen Oranje Nassau-medaille, door overste Boerree. — Tijdens het defilé voor Anneke (links).

Herinneringen aan twee belangrijke gebeurtenissen. — Links: De zereende Nederlandsche Katholiekendag te Utrecht, die zeer druk bezocht was. We zien, rechts op de foto, de H. Eerw. Excellenties mgr. Diepen en mgr. dr. Lemmens. Rechts: De groote Sint Serruas-processie te Maastricht, waarin de relieken uit de schatkamer werden meegeroerd en waaraan o.a. Limburgs gouverneur en Maastrichts nieuwe burgemeester deelnamen.

Uit ons Gebied

Ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de Federatie der Vereenigingen ter behartiging van de belangen der 2de, 3de en 4de klas voetbalclubs in Nederland recipieerde het bestuur in Krasnapolsky te Amsterdam. Van links naar rechts: Chr. de Jager, J. H. v. d. Bosch, B. Meyer, O. de Vries (voorzitter), J. W. L. Scherpenhuizen (secretaris) en Sj. Prummel.

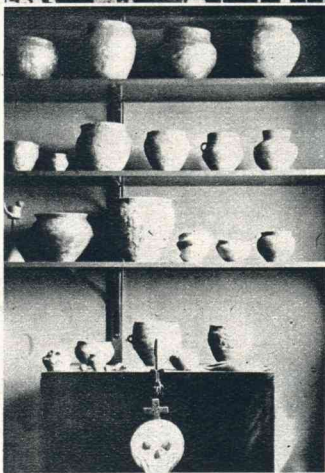
Rechts: Pientere jeugd. — Hij kijkt fier de wereld in. Een goede belofte voor de toekomst.

Waarlijk viert een industrie-feest. — Onder groote belangstelling open- de E. A. burgemeester Moonen officieel de nieuwe leerfabriek, die deel uit- maakt van de uitgebreide schoenfabrieken der firma Ivo van Haren, te Waal- wijk. Deze bekende firma vestigde tevens haar rijf- tigste filiaal.

Het kranige corps des marechaussee te Budel vierde opgewekt het gouden bestaansfeest. — Een feestkier, met, in 't midden, den E. A. burgemeester.

Te Goirle werden dezer dagen weer eenige urnen opgegraven. — We reproduceeren hier een kiek (door den burgemeester genomen) van de verzameling urnen ten raadhuize.

Het echtpaar Geers te Hoogerheide vierde onder hartelijke belangstel- ling het gouden huwelijksfeest.

Te Tilburg vierde het echtpaar Adr. Bertens en Maria Robbe het gouden hu- welijksfeest. De gelukkige echtgenooten.

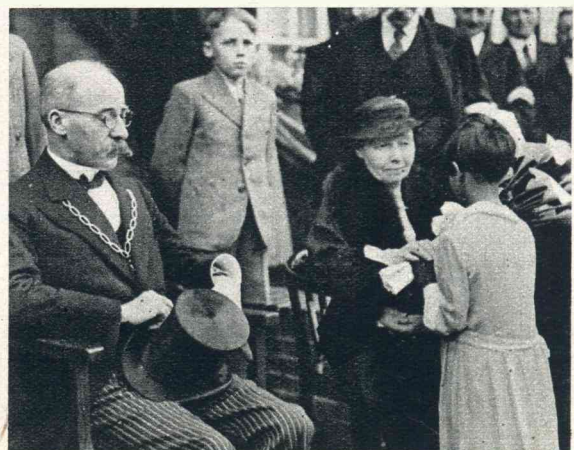

Links: De heer burge- meester P. L. A. van den Bergh, van Meerlo(L.), kwam helaas bijeen aan- rijding om het leren. Een foto van den ver- dienstelijken magistraat.

Mgr. H. v. d. Putten (geboren te Berghem), kan- nunnik van het Kathe- draal Kapittel van Alexandrië en deken van Mark- rille (Ver. Staten), huisprelaat van Z. H. en ridder in de Columbusorde, vierde zijn zilveren priesterjubileum.

Te Reusel vierde burgemeester A. Willekens zijn zil- reren ambtsjubilé, onder hartelijke belangstelling. Een bruidje biedt mevrouw fraaie bloemen aan.

RIDDER ZONDER VREES OF BLAAM

Vervolg van pag. 23

Plotseling liet hij den spiegel in den steek en begon met verwoeden ijver 'n eeklorentje op te zetten. Hij was een Bingley, een echte Bingley, en dat was zijn voornaamste troost in dagen van tegenspoed en bekommernis. Het was de éénige erfenis van zijn vader, die 'n onbeduidend, onpractisch mannetje was geweest en door het leven was getreuzeld in een toestand van optimistische, zorgeloze verdwazing; die afstamde van een boerenfamilie en zijn jaren had verbeuzeld aan plannen om maïsvezels in echte zijde te veranderen en aan het uitvinden van verschrikkelijk gecompliceerde machinerieën, die of hopeloos onpractisch waren, of reeds door anderen waren uitgevonden. Soms voelde Ernest zich, alsof hij zelf óók een van die mislukte uitvindingen van zijn vader was. Van zijn moeder berinnerde hij zich niet veel. Maar in zijn gedachten leefde zij voort als iets heel teers en liefs en vriendelijks.

Bingley senior had — waarschijnlijk bij gebrek aan eigen luister en aanzien — zijn glorie gezocht in den adeldom van zijn geslacht, van welks verleden hij tijdens zijn leven een ernstige studie had gemaakt. Van het Amerikaansche Instituut voor Geslachts- en Penningkunde, dat gevestigd is in Goose Creek, Texas, had hij voor het civiele prijsje van tien dollar den heelen stamboom van de Bingley's thuisgestuurd gekregen, met al zijn wortels, takken, twijgjes en loten. Deze stamboom hing thans, opgeluisterd met het aloude familiewapen van het geslacht (prijs tien dollar), aan den muur van Ernest's atelier, geflankeerd door zijn diploma van het College en nog een ander perkamenten document, waarop vermeld stond dat hij gerechtigd was tot het voeren van den titel M.P. (meester-preparateur) en dat dit recht hem „met hoogsten lof“ was toegekend door de Mac Grudger Correspondence-Universiteit, gevestigd in Joplin, Missouri.

Door allerlei kris-kras dooreengevlochten takken van dien stamboom te volgen kon Ernest met absolute zekerheid vaststellen, dat hij een echte loot was van den tak der Bingley's, die in den jare 1763 wortel had geschoten in den Amerikaanschen bodem. In dat jaar had een zekere John Bingley zich met zijn echtgenoot Lucy in de nabijheid van Danburg gevestigd, dat gelegen is in den staat Connecticut. Hij zag zich gedwongen een soort leenboer te worden, vocht tegen de Roodhuiden en diende als korporaal in het leger van generaal George Washington. Na zijn dood liet hij een dozijn kleine Bingley's achter en een kleinzoon van een van die twaalf vestigde zich in den staat Iowa en was de grootvader van Ernest's vader.

Via al deze takken en twijgen stamde Ernest dus af van de graven van Bingley. En hij was gelukkig met die afkomst. Toen hij in aanraking kwam met de ruwe kanten van het leven, nam hij de zinspreuk „Noblesse oblige“ voor oogen en toen hij met slechts tien dollars aan zijn toekomst begon te bouwen, aanvaardde hij de harde werkelijkheid met het gemak en de berusting, die men van een edelman van hooge geboorte mag verwachten. Die aristocratische hooghartigheid tegenover het ruwe leven liet hem nimmer in den steek. Ook vanavond niet, hoewel zijn heele kapitaal nog

slechts uit tien dollars bestond. Hij besloot ze te besteden voor het inrichten van een stand op de jaarbeurs en het was reeds ver na middernacht, toen hij voor de tweede maal onder de dekens kroop.

TWEDE HOOFDSTUK

Ernest was met zijn stand naar een donkeren hoek van de tentoonstellingszaal gebannen, weggestopt achter Grundy Center Grange's uitstalling van enorme pompoenen en geweldige kazen.

De mooiste plaats had natuurlijk meneer Otis G. Wyncoop gekregen — midden in de zaal en van alle kanten duidelijk zichtbaar. Een ploeg werklieden had hier een stand getimmerd naar het ontwerp en de aanwijzingen van meneer Wyncoop zelf en dezen ingericht voor de expositie van Wyncoop's Wonder Worstjes.

Het resultaat van meneer Wyncoop's vernuft was een feërieke grot, met bloemen en guirlandes van kunstrozen, die een klein electrisch lampje in hun nagmaakte hartjes verborgen. In deze kleurige en geurige omgeving stond het Tartaarsche paard opgesteld, rijk opgetuigd met een zadel en teugels van sneeuwwit leder en versierd met kleurige steenen. Op Tartaar's rug troonde een schoone jongedame, wier luchtig gazen gewaad gedeeltelijk werd verhuld door een miniatuur-waterval van schoone blonde lokken, die neergolfden tot op haar middel. Zij staarde met een verleidelijken glimlach naar de toeschouwers en kauwde ijverig pepermuntgom, als mevrouw Wyncoop eventjes niet op haar lette. In haar eene hand hield zij de teugels van Tartaar en met de andere hield zij een zijden banier op, die in goud-op-purper het schoone devies droeg: „Het Worstje, Dat Het Westen Veroverde.“

Mevrouw Wyncoop was er ook op bedacht geweest de bereidingswijze van Wyncoop's Wonder Worstjes voor het publiek te demonstreeren. Opzij van een schoon rozenperk bevond zich een afdeling, waar een aantal pannen stond, waaruit antiseptische operatiekamergeuren ontsnapten. Acht kwieke meisjes, die er in hun witte uniform uitzagen als vrouwelijke huzaren, wijdden hun onvermoeide aandacht aan een groote machine-installatie van glinsterend nikkel. Hieruit kwamen van tijd tot tijd de lekkere hapjes te voorschijn, die meneer Wyncoop rijk en beroemd hadden gemaakt. Zoodra de pasgeboren worstjes het daglicht aanschouwden, werden zij door een handig huzaartje bij hun kraag gegrepen en in een electrisch oventje gestopt. Daar droogden ze met een sissend geluid, totdat een andere huzaar, gewapend met een tandenstoker, ze eruit spietste, om ze aan de toeschouwers te presenteren: en daar ze gratis werden uitgedeeld, waren de toeschouwers vrij talrijk.

Rondom dezen trotschen en schitterenden stand paradeerde meneer Wyncoop. Uiterlijk leek hij het meest op een vrij goed geslaagde nabootsing van zijn eigen product, maar dan vele malen vergroot. Aan zijn zijde zweefde zijn echtgenoot Armina, die, behalve nog andere dingen, haar schoenen uit Chicago en haar wezelbontjas droeg. Het was warm in de nabijheid van den stand

Voor chique dracht, Neem Zomerpracht!

Inderdaad, want met behulp van dit schitterende modeboek kunt gij U het lente- en zomerseizoen elegant en volgens de laatste mode kleeden. U vindt daarin 355 afbeeldingen, dames-, meisjes- en kinderkleding. Van al deze modellen zijn direct uit voorraad leverbaar ca. 1200 knippatronen in het grootste aantal maatsoorten. Ook werd opgenomen een handleiding „van patroon tot japon“, waarin U kort maar duidelijk wordt verteld, hoe U met deze patronen, ook al heeft U maar heel weinig verstand van costuumnaaien, zelf Uw kleding kunt vervaardigen. Zomerpracht is voorzien van een Holl. beschrijving, het is 64 pagina's groot, deels in kleuren uitgevoerd en gevat in een schitterend gekleurd omslag. Prijs slechts 60 cts. Koop nog heden dit schitterend modeboek, want evenals vorige seizoenen zal ook thans de oplage binnen enkele weken uitverkocht zijn. Bestellingen kunnen als volgt geschieden: door bemiddeling van uw agent of bezorger; door girostorting op no. 293631; door toezending van het bedrag per postwissel of in postzegels (tot een waarde van 6 ct.) aan

Patronenkantoor Panora

Nassauplein 1

Haarlem

Vermomde „restjes”.

„Restjes” van koude aard-appelen, vleesch, visch of groente, blijven „restjes”, ook als er wat Salata over gaat. Maar - nu vindt iedereen ze heerlijk. Wanneer U een fleschje Salata in de keuken heeft, zijn er nooit meer „restjes”. Die zijn onder de naam van „gemengde koude sla” als tractatie opgegaan.

Probeer Salata vandaag eens. Uw leverancier kan het U leveren in flesschen van 25, 42½ en 80 cents.

DUYVIS' SALATA

RECEPTENBLADJE. Schrijf een briefkaart aan N.V. Oliefabrieken T. Duyvis Jzn., Koog aan de Zaan, met de woorden: Receptenbladje Salata en DUIDELIJK Uw naam en adres.

en die wezeljas maakte haar nog warmer, maar als uiterlijk blijk van standing en rijkdom verdroeg zij dien bonten last met dezelfde voorname berusting als de kleine, vlugge diertjes, die er de oorspronkelijke bezitters van waren geweest.

Eén van de drie juryleden, die op het oogenblik de stands bezichtigden, teneinde te kunnen beslissen wien de eer toekwam te worden bekroond voor de beste inzending, was mevrouw Clara-Martha Phelps, actief presidente van drie verenigingen, oprichtster en oud-presidente van twee andere, en lid van een twintigtal nog andere verenigingen. Wat maatschappelijk aanzien betreft, viel mevrouw Wyncoop bij haar te vergelijken als een heuveltop bij een berg. Maar zij hoopte in stilte, dat haar wezeljas mevrouw Clara Phelps in den waan zou brengen, dat zij op de maatschappelijke ladder naast elkaar stonden. De bedauwde wenkbrauwen van mevrouw Wyncoop stonden hóóg opgetrokken, om er den lauwerkrans der bekroning aan op te houden....

Ronddartelend in de lijvige schaduw van zijn ouders, was ook de jongeheer Mervin Wyncoop aanwezig, gestoken in een schattige, met zilver afgezette uniform van brigade-generaal der Bear Falls militaire krijgsschool „Instituut tot vorming van ferne jongens”.

Zoo ongeveer om de minuut kaapte de jongeheer Mervin, wiens lichaamsvorm ook al op een knakworstje leek, met zijn vlug, mollig handje een sputerend worstje van de toonbank weg en slikte het ineens door waarmee hij blijk gaf van een pelikaanachtige schrokkerigheid, waarover men bij een knaap van zijn leeftijd verbaasd moest staan. Juist toen het benauwde oogenblik begon te naderen, waarop hij, om niet in tegenspraak te komen met alle bekende wetten der natuurkunde, zou moeten ontploffen, verscheen de jury in plechtigen optocht voor den stand van meneer Wyncoop.

Zoals het een dame van haar standing paste liep mevrouw Clara-Martha Phelps voorop, gevolgd door 'n magere congresafgevaardigde en den corpulenten burgemeester, die in veel te nauwe schoenen liep. Mevrouw Phelps was een dame met een giraffeachtige gestalte, twee vrouwen lang en slechts één breed.

Mevrouw Wyncoop zocht onmiddellijk het spoor van de verenigingspresidente. „Hoe gaat het u, mevrouw Phelps?” kirkte zij met een beminnelijk lachje. „Ik ben mevrouw Wyncoop. Wij ontmoetten elkander het vorige jaar in Dubuque. Herinnert u het zich nog — het was op het congres tot verbetering van jeugdige misdadigers.”

Mevrouw Phelps beschouwde haar van haar olympische hoogte zoo ongeveer alsof mevrouw Wyncoop zelf een jeugdige misdadigster was. „Och ja, natuurlijk,” gaf zij langzaam ten antwoord. „Hoe maakt u het?”

Het congreslid had intusschen den stand bezichtigd. Het ontsnapte niet aan zijn aandacht, dat de inrichting van die sprookjesachtige worstuitstalling handenvol geld moest hebben gekost en hij had een open oog voor het feit, dat het voordeliger is de vriend dan de vijand van een rijk man te zijn.

„Ik stel voor de bekroning voor de beste inzending toe te kennen aan den stand van meneer Wyncoop,” naderde hij de presidente.

De burgemeester begon het moe te worden en stemde onmiddellijk met het voorstel van zijn geacht mede-jurylid in. Doch mevrouw Phelps kwam resoluut tusschenbeide. Haar scherpe blik was op Tartaar gevallen.

„Heeren,” begon zij met een hooge, afwijzende stem, „mijn artistiek gevoel verzet zich tegen dit voorstel. Zie daar dat paard — dat vreeselijke paard. Wat doet dat hier?” Zij ving een verbijs-terenden blik op van het congreslid en ging voort: „Zeker, die machine daar is interessant en de demonstratie is wel leerzaam. Maar dat paard hoort hier niet, het vloekt tegen den aard van deze inzending. Mijne heeren, ik kan niet met u accoord gaan....”

Het congreslid stond met zichzelf in beraad. Die lange boonestaak bezag alles uit de hoogte en drong overal met haar scherpe oogen in door. Hij had haar meening graag betwist, maar zij bezat veel invloed bij de vrouwelijke kiesgerechtigden. Daarom moest hij haar tot vriend houden. En met dien Wyncoop zou hij het wel in orde brengen door hem een eerebaantje in West Point aan te bieden....

„Hm, bij nader inzien stem ik met uw gevoelens overeen, mevrouw,” zei hij beleefd.

De burgemeester brandde van verlangen om naar huis te gaan en zijn schoenen uit te trekken. Hij gaf toe dat het bezwaar van mevrouw Phelps volkomen gegrond was, maar merkte daarbij op, dat zij thans alle stands bezichtigd hadden en dat de bekroning toch aan iemand ten deel moest vallen.

„Natuurlijk,” zei mevrouw Phelps onmiddellijk. „Ik heb reeds gedacht aan dien stand met de fauna van Iowa. Die is uniek en niet zonder wetenschappelijke waarde. Wat denken de heeren ervan?”

„Ik ondersteun het voorstel,” antwoordde het congreslid.

„Dan is het aangenomen,” verklaarde de burgemeester met een zucht van verlichting.

Ernest Bingley zat bij zijn stand in een hoekje verborgen, even roerloos en rustig, alsof hij zelf tot de tentoongestelde voorwerpen behoorde. Hij zat daar tusschen allerlei vogels en andere dieren en overdacht juist de onvriendelijkheid van de menschen, die hem in zoo'n donkeren hoek hadden weggestopt, toen hij tot zijn verwondering de jury voor de tweede maal zijn stand zag naderen.

Zij stonden stil en Ernest kwam verast overind. De burgemeester vervulde de functie van woordvoerder en ving onmiddellijk aan met het afsteken van een korte toespraak, waarin hij de zeldzaamheid en de wetenschappelijke waarde van de inzending prees. Daarna overhandigde hij Ernest het eereint van de tentoonstelling en 'n cheque — een en ander ter aanmoediging om op den ingeslagen weg voort te blijven gaan....

Tijdens deze korte plechtigheid stond Ernest bedremmeld naar de punten van zijn schoenen te staren. Voor de fantastische onwaarschijnlijkheid dat zijn inzending zou worden bekroond had hij een prachtige rede opgesteld en ingestudeerd. Maar nog voordat hij zijn zelf-beheersching had teruggevonden en van wal was gestoken, waren de juryleden reeds vertrokken en bevond hij zich alleen.

Wordt vervolgd

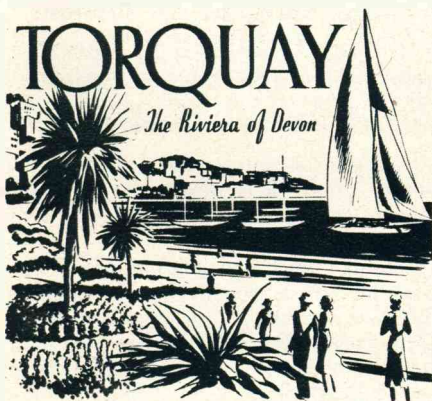
Alles geprobeerd..

...maar alleen Daggett & Ramsdell's crèmes bevredigen op den duur. Geen andere crème zal Uw huid zoo afdoend reinigen... doet zoo spoedig elk spoor van make-up verdwijnen. Begin Daggett & Ramsdell's Perfect Cold Cream te gebruiken.... en let eens op de gestadige verbetering van Uw teint.

Daggett & Ramsdell

Imp. H. HAGEMEIJER - Hoogstraat 30 - Den Haag

Een der ATTRACTIES van het Kroningsjaar: DE INTERNATIONALE ZEILWEDSTRIJD IN DE TORBAY

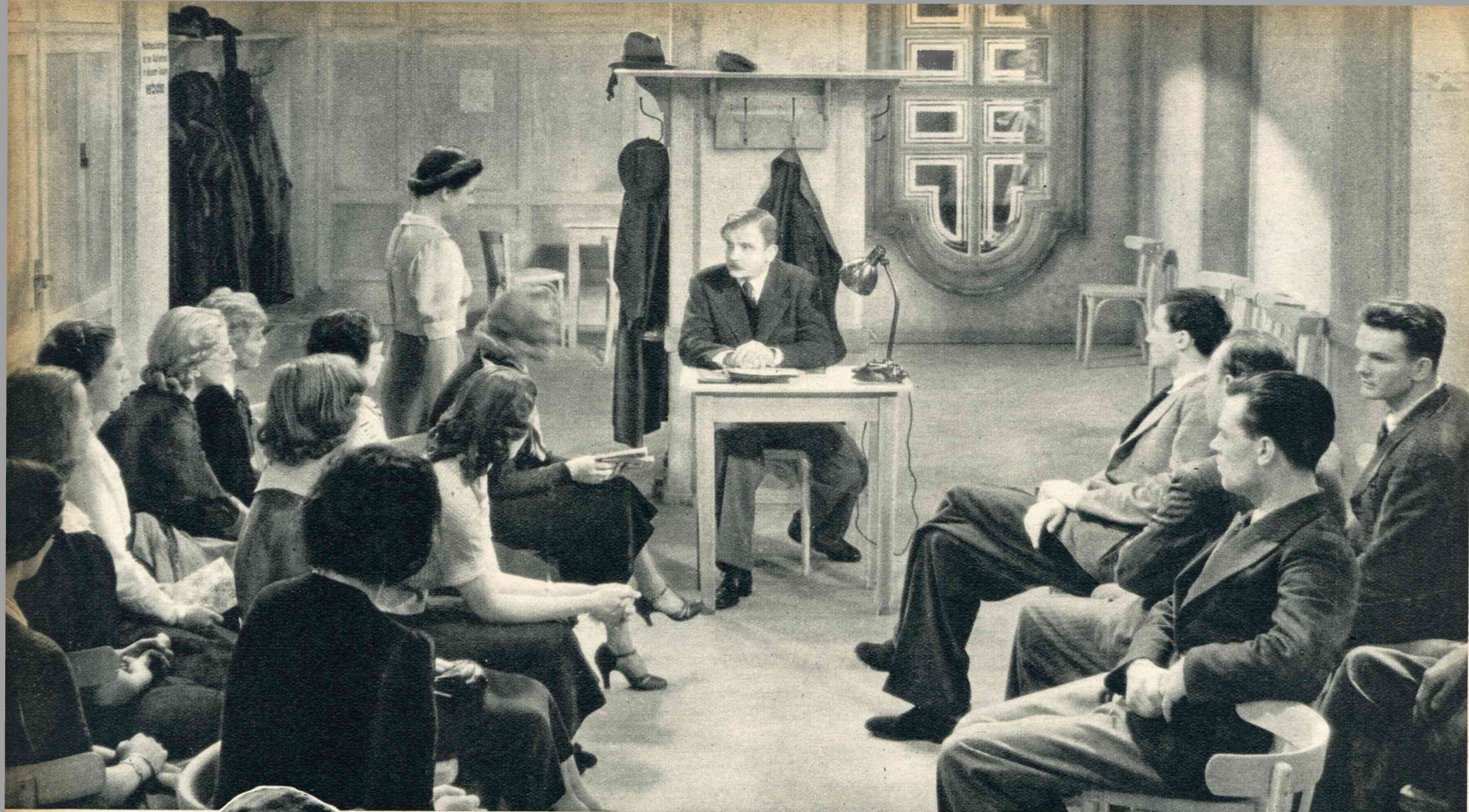
19 Juni tot 3 Juli

De Officieele Gids, die 76 illustraties bevat, beschrijft de aantrekkelijkheden van een vakantie te Torquay gedurende elk tijdstip van het jaar, en geeft volledige bijzonderheden van Hotel- en andere accommodatie — gratis toegezonden op aanvraag bij: The Corporation Publ. Manager, 20, The Marine Spa, Torquay, Devonshire, England.

Beschrijvend geïllustreerd prospectus en alle reisinlichtingen verkrijgbaar bij de voornaamste reisbureaux.

PANORAMA. Geïllustreerd weekblad. Verschijnt Donderdags. Tezamen met een der periodieken De Stad Amsterdam, Groot Rotterdam, 's Gravenhage in Beeld, Ons Land, Ons Zuiden of Ons Zeeland — f 1.62½ per kwartaal of f 0.12½ per week. Franco per post f 1.75 per kwartaal bij vooruitbetaling. Koloniën f 7.65 per jaar bij vooruitbetaling. Voor postabonnementen en adreswijzigingen van postabonnementen gelieve men zich uitsluitend te wenden tot het bureau te Haarlem. — Bureau: HAARLEM, Nassaulaan 51. Tel. Int. 13866. Giro nr. 142700. — AMSTERDAM, N.Z. Voorburgwal 262. Telefoon Interc. 33170. Giro nr. 97946. ROTTERDAM, Stationsweg 24. Telefoon Interc. 50340. Giro nr. 101981. 's GRAVENHAGE, Stationsweg 95. Tel. Interc. 111666. Giro nr. 45141. UTRECHT, Biltstraat 142. Telefoon Interc. 13473. Giro nr. 149397. 's HERTOGENBOSCH, Stationsweg 27. Telefoon Interc. 1215. Giro nr. 129750. MAASTRICHT, Stationsstraat 20. Tel. Interc. 3851. Giro nr. 124690. VLISSINGEN, Badhuisstraat 5. Tel. 81. — De voorwaarden van onze gratis ongevalverzekering zijn op aanvraag verkrijgbaar.

Leerling en leeraar staan voor de tweede maal tegenover elkaar. Den eersten keer was het in een cabaret, waarin beiden wat verstrooïng zochten. Toen kenden zij echter alleen elkanders voornamen (Rudolf Forster en Paula Wessely).

„Groote dwaasheden”

Paula Wessely, de Weenske actrice, die in een recordtijd het geheele vasteland voor zich innam door haar prettig, cordiaal en subliem spel, handhaaft andermaal haar reputatie in deze TOBIS-FILM, waarin zij den bekwamen acteur Rudolf Forster als tegenspeler heeft.

Groote dwaasheden” is het schlagerlied uit deze film en daarom heeft men haar ook dezen naam gegeven. Overigens is het een gevoelig verhaal, juist iets voor Paula Wessely, om al die nuances van een in beroering gebrachte eenvoudige meisjesziel zoo zuiver en echt weer te geven. Het is of zij het drama, dat zij speelt, ook werkelijk beleeft, want altijd weer komt men ervan onder den indruk, als zij voor zichzelf die conflicten (al zijn het dan ook maar kunstmatige) poogt op te lossen. Ook thans weer, nu zij het meisje is, dat uit de provincie naar een groote stad komt, op eigen houtje gaat passagieren en dan meer uit onbezonnenheid, dan door opzet, haar hartje verliest aan een oogen-schijnlijk eerlijk, oprecht mensch, voelt een ieder de tragiek met haar mee, als zij min of meer bedrogen uitkomt. Wanneer dan later nog blijkt, dat diezelfde man haar leermeester op de tooneelschool is, die bovendien een soort „vaste verkeerling” heeft, dan is het gemakkelijker zich in den gemoedstoestand van zoo'n meisje in te denken, dan dienzelfden toestand gaaf en alleszins aanvaardbaar weer te geven. Paula Wessely heeft daar

echter kans toe gezien en dat is voor deze film haar groote verdienste, daar juist hierin die psychologische wendingen en reacties zulk een voorname plaats zijn toebedeeld.

Eenzelfde moeilijke opgave als zij, had ook Rudolf Forster te vervullen. Hij is een vreemde kunstenaar, die uitsluitend voor zijn kunst leeft en al het andere in zijn bestaan als een „spielerei” beschouwt. Plotse-ling komt dan die ommekeer in hem, doordat de liefde bezit van hem neemt. Hij staat daar echter vreemd en onhandig tegenover, weet zich geen houding te geven tegenover die nieuwe gewaarwording en doet natuurlijk, precies als zoovele mannen in gelijke omstandig-heden, juist het verkeerde, tenminste, tot op onge-veer een 30 meter voor het einde. Voor de muzikale illustratie heeft men o.a. gebruik gemaakt van Beet-hoven's ouverture „Egmond”, wat nog een genot apart is.

De behoorlijke regie is verder van Carl Froelich.

De oude rivalen van dr. Dahlen meten hare krachten (Paula Wessely en Hilde Wagener).

De mist om de beide gelieven is opgetrokken en voor het eerst staan zij vrij en onberaang tegenover elkaar als twee menschen die elkander voor het eerst gevonden hebben.

HOE LANG SLAAPT U?

Een volwassen mensch hoort acht uur per etmaal te slapen, wordt vaak beweerd.

Die acht uren zijn natuurlijk een gemiddelde — en een gemiddelde is er altijd in vele gevallen glad naast. Er hangt veel af van gestel, arbeid en andere omstandigheden. Wie voelt, dat hij méér slaap nodig heeft, moet méér slaap nemen — wie na een kortere nachtrust volkomen frisch op kan staan, die stá op!

Als men een lijstje maakt van de kopstukken in het wereldbestel, en er op aantekent, hoeveel tijd zij aan den slaap gunnen, vindt men zeer groote verschillen

— hun „ideale” tijden van verblijf in droomland varieren van vijf tot twaalf uren! Wie moet men nu navolgen? Niemand. Eenieder moet in eigen nood voorzien.

Er zijn dokters, die volhouden, dat de moderne mensch over 't algemeen te weinig slaapt; dat de meesten onzer eigenlijk tien uur slaap per dag nodig hebben. Andere deskundigen daarentegen beweren, dat een gemiddelde van acht uren voor gezonde menschen eigenlijk te hoog is — maar die geleerden voegen er den raad bij, tóch maar voor acht uren slaap te zorgen, niet om gezondheidsredenen, maar omdat slaap een onschuldige pret is.

Een uitgebreide reeks waarnemingen van Deutsche geleerden heeft aangetoond, dat er véél aankomt op de kwaliteit van den slaap. Gebleken is, dat een vaste slaap van zes uren meer verkwikking brengt, dan een onrustige slaap van acht. En ook, dat er heel veel van gewoonte afhangt: men kan zichzelf trainen om in vier uren slaap genoeg te krijgen voor een etmaal.

De populaire opvatting, dat een kind zijn halven

tijd verslaapt, en een volwassene een derde, terwijl een oud mensch weinig anders hoeft te doen dan eten en slapen, is niet zoo heel ver mis. Vroeg in het leven schijnen de krachten der hersenen snel uitgeput te zijn — in de menigvuldige en langdurige slaaperioden van het kind rusten de hersenen uit, terwijl de vegetatieve processen van voeding en groei stevig hun gang gaan. Naarmate met den leeftijd de kracht der hersenen vordert, is minder slaap noodzakelijk — zoo wordt voor 'n volwassene zeven of acht uren voldoende. Vrouwen hebben gewoonlijk minderslaap

noodig dan mannen, maar nog eens: gewoonte doet veel. De meeste vrouwen kunnen aanvankelijk beter tegen gebrek aan slaap dan mannen, omdat zij min of meer aan een onregelmatigen slaap gewend zijn. De macht der gewoonte komt vooral uit bij verplegers en verpleegsters, die dikwijls weken aan één stuk kunnen werken, met slechts af en toe een beetje slaap, totaal niet meer dan twee of drie uren daags. Maar zelfs in die gevallen wrekt de natuur vroeg of laat haar rechten, en is een langdurige slaap nodig, om gezondheid en kracht te behouden.

Oók van een Duitschen geleerde is de ontdekking dat niets — noch rust, noch extra-voedsel — den slaap kan vervangen; dat een voldoende hoeveelheid slaap absoluut onmisbaar is.

Er zijn echte langslapers, en er zijn ook echte kórtslapers.

Jack McCarthy, een bakker, die onlangs op hoogen leeftijd in Ierland overleed, beweerde: „Slaap is niets dan een gewoonte.” Hij stond den heelen nacht te bakken en bleef den heelen dag op jacht. Jarenlang

had hij er zich in geoefend, op zijn slaap te bekrimpen, en op den duur had hij aan vijf of zes uren per week genoeg.

De patriarch van de Koptische kerk, die te Alexandrië, Egypte, resideert, krijgt óók niet veel rust. Als hij in slaap valt, wordt hij — gelijk zijn geloof voorschrijft — door de zijnen ieder kwartier gewekt. Je moet er maar tegen kunnen.

Slapeloosheid is een marteling. Er worden tal van middelen tegen aangeraden, en de een vindt hier, de ander dáár baat bij. De bekende deken Inge, Londen, overwint zijn slapeloosheid onfeilbaar, door in een Latijnsche grammatica te gaan lezen. Professor Morgan te Chicago heeft een machine uitgevonden, die den mensch in slaap kan wiegen door een zacht, eentonig zoemgeluid voort te brengen. ... Een andere vriend der menschheid ried aan, een ingewikkelde figuur-teekening aan een muur te hangen; kijkt men strak naar zoo'n samenstel van lijnen, dan slaapt men gauw in, zegt hij.

De makkelijkste slaaphouding hangt niet van willekeur af. Menschen, die linksch zijn, slapen liefst op hun linkerzijde, heeft onlangs een onderzoeker geconstateerd — de groote meerderheid der rechtschen echter vlijt zich vaak liever op de rechterzijde neer, maar kan ook goed links slapen.

Hoe lang droomen/duren is nu door elektrische metingen vastgesteld. De meeste droomen duren twee à drie minuten.

Volgens onderzoekingen in Amerika zijn slechts drie droomen van de tien van aangename aard.

Een Amerikaanse dokteres is tot de ontdekking gekomen, dat de mensch in het spreken zijner droomen geneigd is tot hoogdravende taal.

Er zou heel veel interessants te vertellen zijn over den slaap van dieren.

Apen in 'n dierentuin hebben evenveel slaap nodig als de mensch.

Olifanten slapen in perioden, die elk twee of drie uren duren.

Volgens een Engelsch dierkundige slapen sommige visschen op hun zij. Alle visschen slapen met hun oogen open.

Een Australische vogel, die kikvorschbek heet, heeft zoo'n vasten slaap, dat men hem van zijn stokje kan tillen, zonder dat hij wakker wordt.

Kolibrietjes slapen langer dan andere vogels.

het eerste bad van de
schattige VIJFLINGEN
was alleen OLUF-OLIE..

DIONNE

EENIGE MERKWAARDIGE FEITEN:

- 1 Minder dan één kans op 50 miljoen om levend te worden geboren.
- 2 Kwamen 2 maanden te vroeg.
- 3 Gezamenlijk gewicht bij de geboorte 12 pond en 2 ons!
- 4 Afzonderlijk gewicht na 1½ jaar: bijna 18 pond!

„De vijfeling Dionne werd na haar geboorte en gedurende eenigen tijd daar na in olijfolie gebaad. Toen de babies met waken en zeep gewasschen konden worden, verkoopt wij voor het dagelijksch bad deze wereldberoemde Canadeesche vijfelingen uitsluitend Palmolive zeep.”

Dr. Allan Roy Dufres

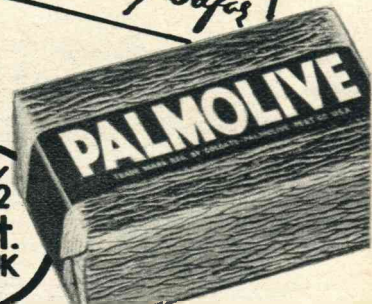
nu gebruiken zij *alleen* PALMOLIVE

Van de geboorte af werden de teere huidjes der beroemde vijfelingen Dionne op wetenschappelijke wijze verzorgd. Eerst werden de babies alleen in olijfolie gewasschen; thans gebruiken zij uitsluitend Palmolive, de met olijfolie bereide zeep, die zelfs de meest gevoelige huid frisch en gaaf houdt! Geen wonder dan ook dat moeders in alle werelddelen het wijze voorbeeld van Dr. Dafoe volgen, en haar

kinderen uitsluitend baden met Palmolive zeep.

Maar ook voor Uw eigen huid, mevrouw, is Palmolive onontbeerlijk. Een massage met het heerlijke, zachtgeurende schuim van deze zeep is een volmaakte schoonheids-behandeling. Bescherm Uw jeugdige teint door het regelmatig gebruik van Palmolive: voor gelaat, hals, zoowel als voor Uw bad!

12½
ct.
PER STUK

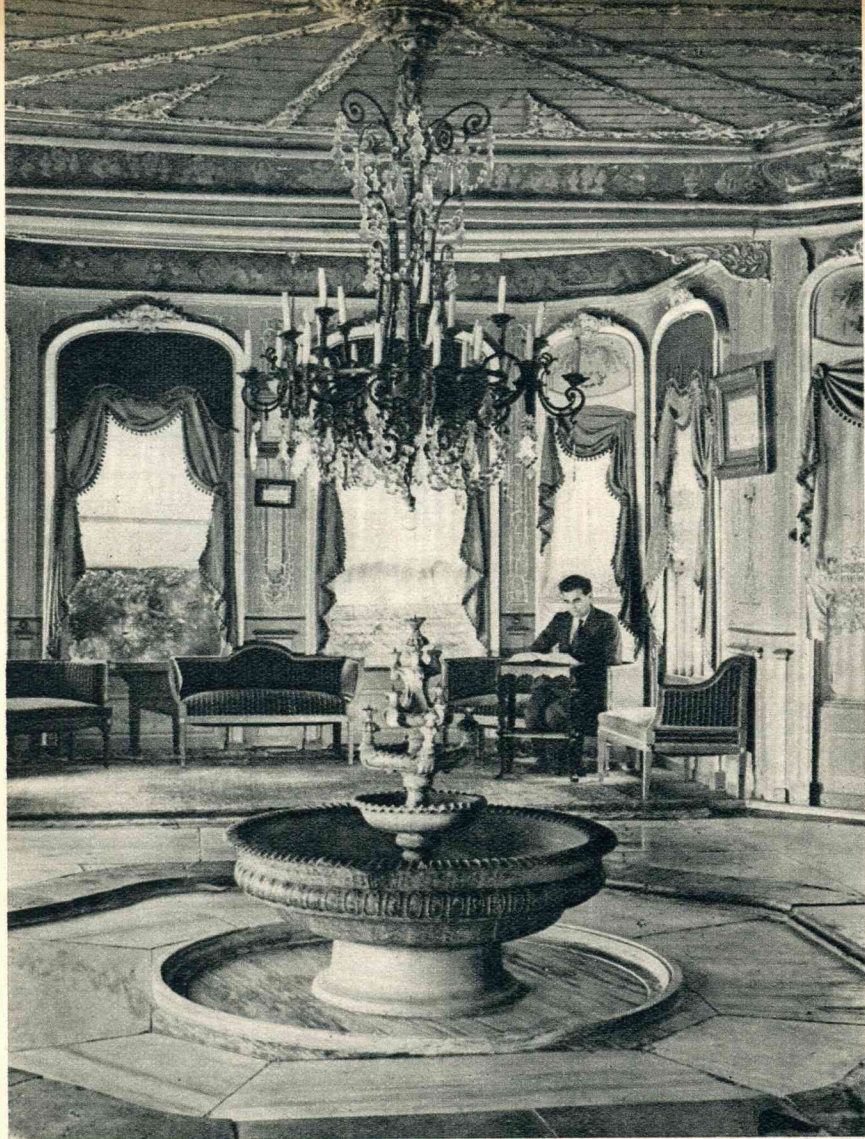
Vliegtuigen van de Britsche Middellandsche Zee-vloot op een oefenvlucht boven Alexandrië.

VARIA

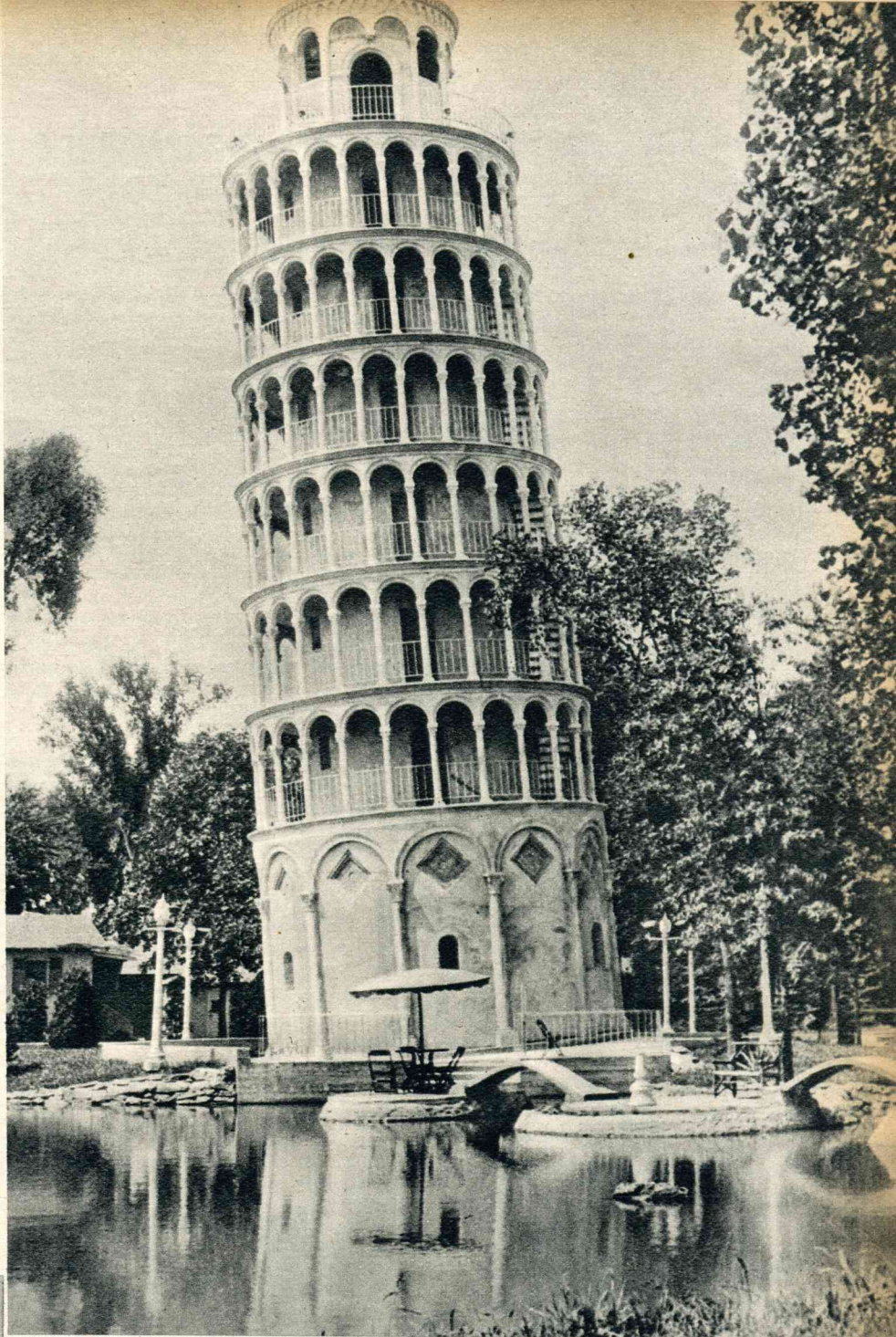
Deez' vogel van den lieven Mei
Prijkt stellig met een anders ei!

De heer Vladimir Kitten gefotografeerd bij z'n aankomst met het s.s. Washington te Plymouth. Hij beweert den langsten pas van de wereld te bezitten — hij werd in 1933 aan hem uitgereikt en heeft in dien korten tijd 'n lengte bereikt van $4\frac{1}{2}$ meter.

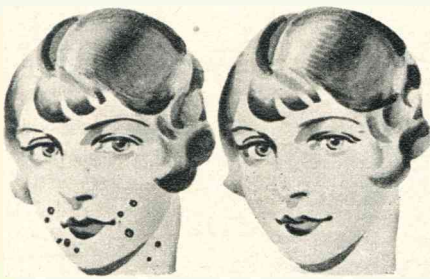
Op een eenzame plek aan den Bosporus bevindt zich een paleis, dat 350 jaar geleden geheel uit hout werd opgetrokken. Dit paleis wordt momenteel bewoond door prins Ahmet Hasim Bey, den laatsten nakomeling van den profeet Mohammed. Z'n zuster verloofde zich onlangs met koning Gazi van Irak. Een foto van den salon in het houten paleis.

In een park te Chicago heeft men den bejaamden scheeven toren van Pisa op halve grootte nagebootst.

De oceaanstoomer Majestic is uit de vaart teruggenomen en zal in de toekomst onder den naam Caledonia dienst doen als schoolschip der Britsche marine. Op onze foto ziet men den oceaandreus de beroemde brug over de Forth in Schotland passeeren.

EEN AFDOEND MIDDEL TEGEN VETPUISTJES

„Ik schrijf U om U te bedanken voor al het goed, dat Radox mij gedaan heeft. Na zes maanden lang zonder enig succes verschillende middeltjes gebruikt te hebben tegen vetwormpjes en uitgezette poriën, las ik een eenvoudige behandeling in Uw Radox-circulaire. Ik deed een theelepeltje Radox in een kopje heet water, en na met deze oplossing gebot te hebben, waren alle vetwormpjes en uitgezette poriën binnen eenige minuten verdwenen. Ik zal Radox aan al mijn vriendinnen aanbevelen en zelf zorgen, dat ik altijd een pakje in huis heb.“

Mej. M. L. te D.
Hebt U ook last van vetpuistjes, die Uw gezicht ontsieren en Uw uiterlijk totaal bederven? Waarom ergert U zich nog langer als er een zoo vlugge en gemakkelijke methode is om Uw huid te verbeteren? Koop nog heden een pakje Radox, doe een theelepeltje vol in een kopje warm water en het daarmee eenige minuten Uw gezicht. Wanneer U dan Uw gezicht afdroogt met een badhanddoek, zult U bemerken, dat onder den invloed der zuurstof, die Radox in het water vrijmaakt, alle vetpuistjes verdwenen zijn. Zelfs de meest hardnekkige verdwijnen na eenige malen behandeld te zijn. Indien U er nu nog voor zorgt iederen morgen een theelepeltje Radox in Uw waschwasser te doen, kunt U er verzekerd van zijn, dat die leelijke vetpuistjes nooit meer zullen terugkomen, terwijl Uw huid er altijd frisch en jeugdig zal blijven uitzien. Radox is uitsluitend verkrijgbaar bij alle apothekers en erkende drogisten a f.0.90 per pak, omzetbelasting inbegrepen. en in kleine pakjes a f.0.15.

14 Minerale zouten worden werkzaam in dit Bruisende Voetbad

TRANSPIREERENDE BRANDENDE VOETEN

14 minerale zouten van groote geneeskracht uit beroemde badplaatsen zijn in dit bad vereenigd. Het verwijdert alle onreinheden uit Uw bloed, de overdadige transpiratie van Uw voeten houdt op en wordt normaal. Tracteer Uw voeten minstens eens per week op zulk een opwekkend Trannosan Bad, dat houdt U frisch en veerkrachtig en... het kost zoo weinig.

Heerlijk is dan een bad van geneeskrachtige bronnen, een melkwit Bruisend Trannosan Voetbad van Prof. Dr. Polland. Stap nog hedenavond in dit bruisende bad. De voetspieren en pezen worden versterkt en de zenuwen gekalmeerd en verfrist.

Doosje voor 6 Baden **48 c.**
Bij Apoth. en Drogisten
BRUISEND VOETBAD

Trannosan

Het ontwaken uit een roes

door Clifford Hint

De bungalow was den heelen avond vervuld geweest van feestgedruisch, doch tegen elf uur herinnerde kapitein Hintcliffe zich, dat er ook nog jachtplannen voor den volgende dag bestonden.

„Komaan, jongelui, het wordt tijd,” galmde zijn stem door de voorgalerij. „Aan alles komt 'n eind, zelfs aan een geïmproviseerd bal in het hartje van de rimboe. Miss Bower, zal ik u uw kamer laten wijzen?”

Om zijn aansporing meer kracht bij te zetten draaide hij het licht uit en tegelijk ontsnapte Margaret Bower een zwak gillette. Voor een ondeelbaar oogenblik had zij een brandenden mond op haar wang gevoeld en den vasten druk van een paar krachtige mannenhanden om haar schouders. Het licht floepte weer aan en in haar verwarring liet zij toe, dat luitenant Harley haar arm nam en haar naar buiten voerde.

„Eénmaal het erf rond, even 'n luchtje scheppen,” hoorde zij zijn dringende fluisterstem vlak bij haar oor.

Half willoos liet zij zich meevoeren. Voor het eerst in haar leven was zij tot de ontdekking gekomen, dat er nog andere mannen bestonden dan John Pivers. De duisternis achter de boomen van het voorerf slokte hen op en in de voorgalerij zat John Pivers en keek hen na.

„Je mag wel op je meisje passen, John,” spotte een jonge luitenant. „Howard Harley is gevaarlijk voor een vrouwenhart.”

John Pivers stond op en rekte zijn lange gestalte. „Miss Bower is mijn meisje niet,” antwoordde hij koel. „Ik bracht haar van Colombo hier heen, omdat zij niet alleen kon reizen. Overigens is zij vrij om te doen en te laten wat haar goeddunkt...”

Over den eenzamen militairen post in het hartje van Ceylon was de nacht gevallen. Maar Margaret Bower dacht nog niet aan slapen. Zij zat voor het venster van haar kamer en woelde urenlang in haar verwarde gedachten. Heel dien avond doorleefde zij opnieuw. Zij dacht aan den kalmen, bezadigden John Pivers, die zich bescheiden haar vriend noemde, maar die nog slechts op zijn bevordering tot controleur wachtte, om haar te vragen. Het meest dacht zij echter aan Howard Harley. Hij was knap en imponeerend en zij voelde zich stormenderhand door hem ingenomen. Zijn kus brandde nog op haar wang en de vurige woorden, waarmee hij haar had overstelpt, hadden haar meegesleept in een roes, die haar niet meer verliet.

„Morgen,” fluisterde ze glimlachend en met 'n laatste gedachte aan Howard Harley viel zij in slaap.

De streek had reeds wekenlang overlast ondervonden van de kudde van een grijzen mannetjesolifant, waarom kapitein Hintcliffe besloten had de dieren te verjagen, of anders te doden. Vroeg in den morgen kwamen inboorlingen melden, dat zij in een der kuilen, die zij dicht bij den rivieroever gegraven hadden, een volwassen olifant hadden gezien en dat zij ook het spoor van de andere gevonden hadden.

Inderhaast werd er een plan de campagne opgemaakt. Van drie zijden zou de kudde worden opgejaagd, zoodat zij gedwongen zou worden in noordelijke richting te trekken.

„Ik begin dus te drijven vanaf den rivieroever,” stelde Howard Harley vast. „In orde — miss Margaret, wilt u me vergezellen?”

Margaret knikte. Toen zij hem van morgen zag was zij terstond weer onder den invloed gekomen van zijn imponeerend uiterlijk, zijn meesterachtigen toon en zijn dwingende oogen, waarbij zij zich klein voelde als een kind, doch tevens ook veilig in zijn gezelschap.

„En wat was u van plan te doen?” vroeg kapitein Hintcliffe aan John Pivers.

„Ik vergezel miss Bower, kapitein,” antwoordde hij eenvoudig.

„Heb je 'n geweer?” vroeg Howard Harley.

John Pivers schudde het hoofd. „Ik jaag niet; ik houd er niet van, Harley.”

Howard Harley mat hem met een spottenden blik. „Je hebt gelijk ook, jagen is mannenwerk,” merkte hij op.

Na een half uur bereikten zij den oever van de rivier. Er had zich een lange rij drijvers opgesteld, gewapend met lange stokken, en uit de richting der olifantskuilen kwam een sergeant aanhollen.

„Er zitten er twee in den kuil, luitenant. Een oude en een jonge. Moeder en baby, denk ik.”

„Doodschieten,” zei Harley kortaf. „Margaret, mag ik je een olifantstand offreeën? Dan is de andere voor Hintcliffe.”

Zij naderden de rij kuilen, die kunstig verborgen waren onder takken en bladeren.

In den laatsten kuil bevond zich een volwassen olifant met haar jong en aan den rand van den kuil was te zien, dat de kudde langdurige pogingen in het werk had gesteld om hen te verlossen.

Er roerde iets in Margaret's hart, toen zij die dieren daar zoo hulpeloos zag staan. Maar Howard Harley was vrij van die sentimentele roerselen. Om zijn schietvaardigheid te toonen, heescht hij zich een eindje verder in een tak van een sandriboom, wenkte de anderen een beetje opzij te gaan en legde aan. Het volgende oogenblik klonk er een schot en viel de olifantsbaby met een schok opzij.

„Een meesterlijk schot, precies in het oog, luitenant!” schreeuwde de sergeant. „Doodelijk getroffen.”

De moeder-olifant zag het jong opzij vallen en scheen razend van smart. Zij stootte schelle trompetgeluiden uit en trachtte het doode jong met haar slurf op de been te houden. Margaret wendde zich eensklaps af, ze kon het niet langer aanzien. Zij zag, dat John Pivers zich een eind verwijderd had en smeekend keek zij naar Howard Harley op. Zij wilde hem vragen de moeder te sparen, doch op hetzelfde oogenblik viel het tweede schot.

„Meesterlijk!” brulde de sergeant weer.

Margaret wierp een blik op Harley's gelaat en eensklaps kwam het haar voor, dat zij het voor de eerste maal ongemaskerd zag. Er lag een wreede trek om zijn mond en zijn gezicht drukte de hoogste voldoening uit. En toen was het plotseling, of zij ontwaakte uit haar roes...

„Margaret!” sprong hij juichend op den grond.

Maar Margaret had zich omgedraaid. „Johnny!” riep zij met een stem vol pijn, „wil je me terstond naar huis brengen?”

En pas toen hij hen beiden zag gaan begreep Howard Harley, dat zijn meesterlijke schoten ook nog iets anders hadden getroffen dan het gewenschte doel: het moeder-instinct, het heiligste wezen van de vrouw, die daar ging.

On het resultaat: Schitterend!

Neemt voor de eerstvolgende haarwassing eens de moderne zeepvrije Zwartkop „Shampodor”.

Reeds na de eerste proef zult U het verschil kunnen vaststellen! U zult verheugd zijn over den schitterenden glans en golvende volheid van Uw haar. Bovendien houdt U Uw haar met deze alkalivrije haarwassing gezond en vermijdt den leelijken grijzen kalkzeep-neerslag.

„Shampodor” voor iedere haarsoort en „Blond-Speciaal” per pakje 20 cent. Beide soorten ook „vloeibaar” in flacons van Fl. 0,35, 0,85 en 1,25!

Verlangt bij Uw kapper een haarwassing met „Zwartkop Non-Alkali”, de geconcentreerde Shampodor!

ZWARTKOP „SHAMPODOR”

gegarandeerd alkali-vrij.

Echt zuiver Lavender water

met den verrukkelijken, decenten geur in de typische groene flacons is

**Grossmith's Old Cottage
Lavender Water**

Importeurs:
Rich. Wernekinck & Co.
Huddestr. 9
Amsterdam-C.

**Grossmith's
Old Cottage
Lavender Water**

MET VOLLE ZEILEN IN DE NOORSCH E WATEREN

Vijf zusjes en alle vijf even dorstig! Een aardige foto van het beroemde vijftal.

DE DIONNE-VIJFLING ☆ VERJAART ☆

Op 28 Mei is het al drie jaren geleden dat het eenvoudige echtpaar Dionne, woonachtig in het plaatsje Callander, Ontario (Canada), verblijd en verrast werd met de geboorte van de thans wereldberoemde vijfling. Vijf meisjes waren het: Yvonne, Cecile, Annette, Emilie en Marie.

In het begin schonk men weinig geloof aan het bericht hunner geboorte, dat vliegensvlug de ronde deed door de wereldpers. Men dacht wederom te doen te hebben met Amerikaanse snoeverij, totdat de eerste foto's en filmjournaals de

De hoed van dr. Dafoe moet 't ontgelden. Als duiven zwerven de meisjes om hem heen zodra hij in den speeltuin verschijnt.

Dit is Yvonne van de Dionne-vijfling.

waarheid van het bericht bevestigden. Meteen was er over de geheele wereld een soort van gespannen nieuwsgierigheid gewekt en men vroeg zich in alle kringen af: zal men er in slagen de vijfling in het leven te houden? Want in zulke gevallen sterven de kinderen gewoonlijk reeds in de eerste uren of dagen.

De vijfling werd direct toevertrouwd aan de zorgen van dr. Dafoe en toen de eerste dagen en weken voorbij gingen en de babies alle vijf nog in leven bleven, begon men het bestaan ervan meer en meer als een soort zekerheid te voelen en bleef men de geregelde berichten over hun gezondheid met interesse volgen. Die interesse over de geheele wereld voor de Dionne-vijfling is niet alleen gebleven, maar in den loop der jaren is die zelfs nog geweldig gegroeid. Er zijn geen babies die in de afgelopen drie jaren meer zijn gefilmd, gefotografeerd, beschreven of... bekeken dan de Dionne-vijfling.

Zij werden met de uiterste zorg omgeven, zoodat haast niemand hen kon naderen. Zelfs hun eigen ouders mochten hun kinderen slechts nu en dan heel even begroeten. Er werd 'n speciaal wetsontwerp aangenomen, waarbij het echtpaar Dionne uit de ouderlijke macht over de vijfling werd

De Dionne-vijfling beoefent reeds met succes de wintersport! Een speciaal in hun openlucht-speeltuín vervaardigde glijbaan is 's winters geweldig bij hen in trek

ontzet. Vooral de vader verzette zich hietegen hardnekkig, echter zonder resultaat: de Dionne-vijfling is staats eigendom geworden en behalve dokter Dafoe en de verpleegsters waken voortdurend drie politieagenten over de babies, opdat zij door niets of niemand worden gedeerd.

Het hospitaal van Callander werd een kindertehuis en vorig jaar zomer is een prachtige speeltuin geopend, waarin de vijfling naar hartelust kan stoeien en ravotten, terwijl de onafgebroken stroom van bezoekers hen kan gadeslaan in hun ongedwongen spel. De tuin is zóó gemaakt, dat men de vijf meisjes wel kan zien... maar de vijfling zelf wordt van de nieuwsgierige, jaloersche en bewonderende blikken zelf niets gewaar!

Hoe zeer Amerika vooral met de vijfling meeleeft moge blijken uit 't feit, dat in den afgeloopen zomer iederen dag 1500 toeristen Callander bezochten en langs de vijfling defileerden. Des Zondags trokken gewoonlijk meer dan 7000 kijklustigen voorbij den speeltuin.

Behalve de vijflingen zelf, die door drie filmcontracten zich reeds 'n half miljoen dollar per jaar zagen toegewezen, varen ook de ouders der meisjes er financieel wel bij. Ook Callander, dat vóór de geboorte van de vijfling onder de crisis gebukt ging, zag zich meteen over alle moeilijkheden heen geholpen, want de toeristen, die de vijflingen komen bekijken, laten iedere week in Callander duizenden dollars achter!

Het Canadeesche gouvernement zag zich gedwongen speciale autowegen naar Callander te leggen, maar de hoge onkosten daarvan werden reeds spoedig gedekt door het benzineverbruik der duizenden auto's, die den geregelde stroom van pelgrims verwerken.

Men heeft berekend, dat de Dionne-vijflingen op den dag dat zij meerderjarig worden, ieder 'n vermogen zullen bezitten van zeven miljoen dollar, ongerekend hetgeen hun de nieuwe contracten met filmaatschappijen en cabarets nog zullen opbrengen. Een bruidsschat waarop te zijner tijd heel wat trouwlustigen zullen afkomen!!

Natuurlijk kunnen de toeristen in Callander allerlei vijfling-souvenirs kopen.

Zoo verkoopt b.v. de vader, mr. Dionne, z'n handtekening voor 25 c. per stuk, benevens foto-briefkaarten en -albums van zijn wereldberoemde spruiten. Een oom ervan heeft een garage geopend, die natuurlijk zeer in trek is, evenals een bezoek aan het nederige geboortehuis van de vijfling, dat ook van allerlei hoeken en zijden gefotografeerd wordt.

Het meest in trek van alles is echter 'n stukje steen uit den openlucht-speeltuín van de Dionne-vijfling. Haast alle Amerikaanse jonge vrouwen en meisjes dragen thans zoo'n stukje steen als 'n soort talisman bij zich... in de hoop op knappe, gezonde babies in de toekomst! Dat zij daarbij heimelijk hopen eveneens... 'n vijfling te bezitten, wie zal hun dat niet vergeven, gezien de zorg waarmee die gelukskinderen worden omgeven en het financieel voordeel dat zij brengen?

Toch is de moeder van de vijfling niet erg gelukkig. Want al is zij natuurlijk blij dat 't haar spruiten aan niets mankeert, de ware moederliefde verlangt de eigen kinderen steeds in eigen, onmiddellijke nabijheid. Zij mag de vijfling natuurlijk geregeld bezoeken, maar zij is toch steeds beangst, dat haar

eigen kinderen op den duur van haar zullen vervreemden.

In wetenschappelijke kringen heeft men heel wat pennen in beweging gezet over de opvoedingsmethoden van de vijfling. De een keurde dit af, de ander dat, duizenden raadgevingen en wetenschappelijke beschouwingen werden ten beste gegeven, maar dr. Dafoe ging onverstoord zijn gang en dat hij met zijn

De Dionne-vijfling kent allerlei kunstjes. Kijk ze maar eens lenig zijn!

methode en denkbeelden succes had getuigen de hierbij afgedrukte foto's het beste!

Iedere moeder zou wenschen dat haar kinderen er op driejarigen leeftijd zóó florissant en gezond uitzagen!

De foto's zijn alle genomen uit het derde levensjaar van de Dionne-vijfling. Men ziet, dat ondanks de strenge afscheiding waarin zij tot nu toe leefden, de kinderen even wild en vroolijk zijn als kinderen, die in normalen toestand zijn opgegroeid.

Drie moeilijke levensjaren zijn thans voorbij. De gevaarlijkste periode zal wel achter den rug zijn, maar toch... er dreigen nog allerlei gevaren en dr. Dafoe blijft waakzaam, want nu hij door z'n zorgen de vijf zwakke babies reeds zóó ver heeft gebracht, kent hij geen grooteren trots dan ze tot stevige, gezonde, frissche, fleurige volwassen meisjes te zien opgroeien. Doch voor 't zóó ver is zal de wereld nog wel een en ander in woord of beeld over de Dionne-vijfling vernemen!

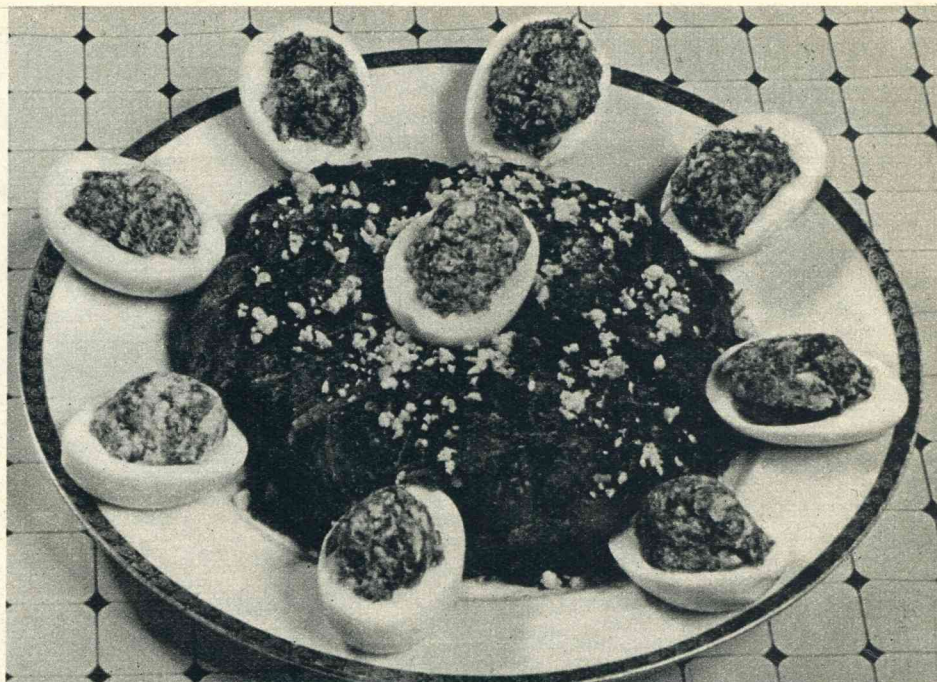
Alle foto's in dit artikel: „World copyright reserved" — Nadruk verboden.

Een aardig groepje in den Dionne-speeltuín.

Eiergerecht à l'Italienne, een voedzame en pikante schotel.

Kerveleieren worden bij spinazie of postelein opgediend.

TER VERVANGING VAN VLEESCH

Een warm of koud eiergerecht

Waarom zouden we, nu de eieren betrekkelijk laag in prijs zijn, het vleesch van onze middagmaaltijden niet eens vervangen door een smakelijk en voedzaam eiergerecht?

En met dit eiergerecht bedoelen we niet de ons bekende gekookte of gebakken eieren, maar tal van die heerlijke schotels, die in voedingswaarde niet voor het vleesch zullen onderdoen.

Wordt een eiergerecht als hoofdschotel bedoeld, dan rekent men meestal 2 à 3 eieren per persoon.

Bij de volgende recepten dient men hier dus rekening mee te houden.

EIERGERECHT À L'ITALIENNE

Bestrijk een vuurvast schotel tamelijk dik met boter. Bedek den schotel vervolgens met een laagje geraspte oude kaas, dat niet alleen op den bodem, maar ook langs de zijwanden moet gestrooid worden.

Breek de eieren, laat ze in het vuurvaste schotel-tje glijden en strooi er wat peper en zout overheen.

Giet er nu 1/10 l. room overheen (gerekend voor 4 personen) en strooi er daarna weer een dikke laag geraspte kaas op.

Leg vervolgens op dit bovenste laagje geraspte kaas hier en daar 'n klontje boter en zet den schotel in den oven, die matig verwarmd moet zijn.

Laat het gerecht gedurende ongeveer ½ uur in den oven staan en dien het op bij veldsla, spinazie, enz.

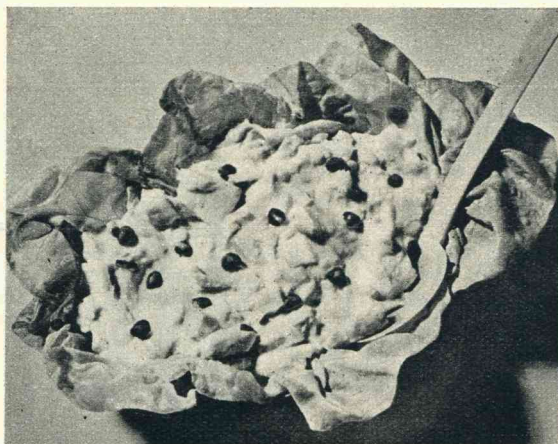
KERVELEIEREN

Reken per persoon 2 eieren. Kook de eieren hard, laat ze eenige minuten in koud water afkoelen en pel ze vervolgens. Snijd ze in de lengte doormidden en haal er voorzichtig de dooiers uit.

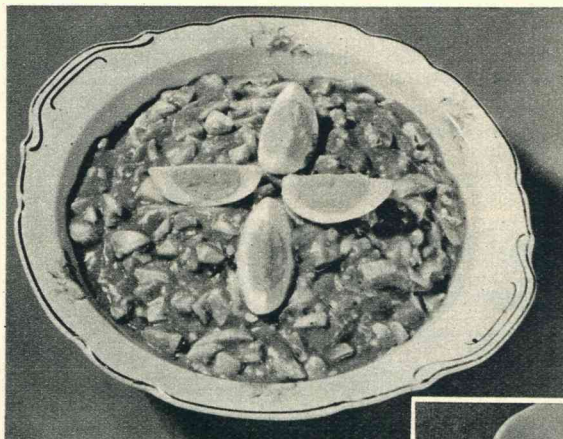
Wrijf deze door een zeef fijn, vermeng ze met 75 gram gesmolten boter, peper, zout en mosterd naar smaak en roer er ten slotte naar smaak wat fijngehakte kervel doorheen. Geef deze kerveleieren bij een postelein- of spinazieschotel.

EIERSLA MET NIEUWE AARDAPPELEN (6 PERSONEN)

1½ kg. aardappelen, 6 eieren, wat mayonaisse, wat kappertjes, wat sla. Kook de aardappelen gaar en laat ze volkomen koud worden. Kook de eieren hard, leg ze even in koud water en pel ze. Snijd de aardappelen en de eieren in niet te dikke plakken, vermeng ze met mayonaisse naar smaak, laat deze er eenigen tijd intrekken en leg de massa vervolgens op een schotel, die rondom met frissche blaadjes groene sla gegarneerd wordt. Als verdere garnering kan men er dan nog wat kappertjes op leggen, maar noodig is dit niet.

Eiersla met nieuwe aardappelen in een „nest” van jonge, groene sla.

Eierhachée met een bruin sausje.

EIEREN IN BÉCHAMELSAUS

Kook de eieren hard, pel en halveer ze. Bestrijk een vuurvast schotel met wat boter en plaats in dezen schotel de eieren, die in de breedte zijn doorgesneden en met den gehalveerden kant naar beneden worden gezet.

Bereid uit boter, bloem en melk een béchamel- of bloemkoolsaus, die men vermengt met wat gehakte ham of tomatenpuree om er een meer pikant smaakje aan te geven.

Giet de saus over de eieren, strooi er desverkiezend nog wat geraspte kaas en wat fijngehakte peterselie overheen en leg hier en daar nog een klontje boter.

Zet den schotel in een matig warmen oven en laat hem gedurende 20 minuten in den oven staan tot het gerecht lichtbruin van kleur is geworden.

EIERHACHÉE

Snijd hardgekookte, gepelde eieren met een mes in kleine stukjes. Laat in een pan 50 gram boter en 45 gram bloem (voor 6 à 8 eieren) bruin worden onder voortdurend roeren. Voeg er dan steeds roerende ½ l. bouillon (van vleesch of blokjes getrokken) bij en desverkiezend wat peper, zout en kerrie.

Vermeng deze saus met de fijngehakte eieren en laat het mengsel nog 10 min. doorkoken.

Garneer de hachée even voor het opdienen met in partjes gesneden hardgekookte eieren en geef het gerecht bij rijst of sla.

ROEREI MET BOKKING (4 PERSONEN)

4 eieren, ½ dl. melk, 25 gram boter, 1 gerookte bokking, wat peper en zout.

Maak den bokking schoon en verdeel hem in kleine stukjes.

Klop de eieren met wat peper en zout, voeg er dan de melk bij en roer er vervolgens de stukjes bokking doorheen.

Smelt de boter in de koekepan, giet er de eiermassa in, roer zoo lang tot de massa, in kleine stukken verdeeld, van de pan loslaat en dien het gerecht warm op.

In plaats van peterselie, ham of kaas worden hier stukjes gerookte bokking bij het roerei gevoegd.

WAT ZULLEN WE ETEN?

Zondag:	Groentesoep. Kalfslapjes. Gestoofte asperges. Aardappelen. Mokkapudding.
Maandag:	Runderrollade. Rabarbermoes. Aardappelen. Rijst met krenten.
Dinsdag:	Koude rollade. Tomatensla. Aardappelen. Broodschotel met rabarber.
Woensdag:	Kop bouillon. Kerveleieren. Porselein. Aardappelpuree. Botersaus.
Donderdag:	Gekruide varkenslapjes. Andijvie. Aardappelen. Yoghurt.
Vrijdag:	Magere kervelsoep. Eiergerecht à l'Italienne. Spinazie. Aardappelen.
Zaterdag:	Gebraden ribstuk. Snijsbiet. Aardappelen. Custard.

Dit telkens herhalen totdat ten slotte de geheele naald moet worden uitgebreid. Dan de lussen opzij van den hiel opnemen. Hierbij moet er voor gezorgd worden, dat de steek rechts naast de groote naald, waardoor een draadje zit, ook opgenomen wordt en dat deze steek bij de groote naald wordt gevoegd door dezen steek verdraaid af te breien. Nu hebben we hier ook weer 40 steken en naast die naald komt dan geen gaatje, wat anders wel het geval zou zijn. Zijn de lussen opgenomen dan begint de:

Minderingsvoet, die weer in de rondte gebreid wordt.

Eerst 1 toer geheel r. breien, daarna bij het begin van de 1e hielnaald: 2 r., 1 st. afhalen, 1 r., den afgehaalden steek over den gebreiden steek halen en de naald geheel recht breien tot op het einde. Zoo ook de volgende naald tot op 4 st. na. Dan 2 st. te zamen breien en nog 2 r. Nu weer 1 toer r. en vervolgens weer een toer met minderingen. Dit zoo lang herhalen totdat er zich op de beide hielnaalden weer evenveel steken te zamen bevinden als op de groote naald of de voetnaald, dus in ons geval weer 40 st. Nu geheel r. breien tot aan den teen. Hoe lang dit gedeelte moet zijn hangt af van de grootte van den voet en het beste kan men dit even meten (het zal ongeveer 80 toeren zijn). Dan volgt de:

Teen: Hiervoor wordt eerst een berekening gemaakt. Men moet bij het afhechten van de sok op de groote naald 10 st. en op ieder der kleine naalden 5 st. overhouden. Er moeten dus 60 st. worden weggeminderd. Dezen minderingtoer maken we als volgt:

Vooraan op de groote naald 2 st. r., dan een overhaling maken (1 st. afhalen, 1 st. breien en den afgehaalden st. over den gebr. st. halen), dan de naald uitbreien tot op 4 st. na en 2 st. te zamen breien en nog 2 r. De twee kleine naalden worden samen juist gebreid als de groote naald, dus vooraan op de 1e kleine naald overhalen en achteraan op de 2e kleine naald minderen. Bij elken toer worden zoodoende dus 4 st. geminderd. We moeten 60 st. minderen, dus moeten er 15 minderingentoeren worden gebreid. De eerste 8 toeren breien we telkens met 1 toer recht ertusschen, de laatste 7 minderingentoeren volgen op elkaar. Daarna de sok aan den verkeerden kant afhechten door de steken te zamen te breien en over elkaar heen te halen.

Volgens deze beschrijving kan men een sok, kous, kindersokjes en dgl. allemaal breien, daar de grootte van den hiel, enz. geheel afhankelijk is van het aantal opzetsteken zooals bij deze sok duidelijk werd uitgelegd.

CORRESPONDENTIE

Mevr. N. J. V. te Amsterdam. U kunt uw lichten regeumantel schoonmaken door hem af te nemen met een spons en lauwwater of koud zeepsop. Helpt dit onvoldoende, dan kunt u ook een borstel gebruiken en dus wat hardhandiger te werk gaan. Met helder water naspelen en buiten te drogen hangen, in geen geval bij de kachel. Denkt u er aan, vuile plekken en spatten van modder steeds zoo gauw mogelijk te verwijderen; anders blijken ze later vaak zeer hardnekkig, zóó zelfs, dat ze op den duur niet meer geheel te verwijderen zullen zijn. Scherpe middelen, zooals benzine enz., mogen bij het reinigen van gummi-regenjassen nooit worden gebruikt.

EEN GEBREIDE HEERENSOK

Op verzoek van meerdere abonnees geven wij hier de patroonsbeschrijving van een gebreide heerensok.

Het aantal steken, dat moet worden opgezet, is afhankelijk van de dikte van de wol en van de naalden. Daarom breien we eerst een proeflapje ter breedte van 20 steken en ter hoogte van 10 toeren. Dan met een centimetermaat de dikte van het been meten en nu berekenen met behulp van het proeflapje, dat eveneens gemeten wordt, hoeveel steken in het geheel moeten worden opgezet. Voor een heerensok van normale grootte en met niet te dikke wol gebreid, zal dit aantal ongeveer 80 steken bedragen.

We breien het patroon voor het been bestemd 4 recht, 1 averecht, daar dit het mooiste aansluit. Hebben we de vereischte beenlengte bereikt, dan nog 10 toeren recht breien (1 toer is 3 naalden in de rondte) waarna begonnen wordt met den *grooten hiel*. Hiervoor de helft van het aantal steken en nog 1 steek op 1 naald zetten (hier dus 41 st.). De hiel wordt aan den averechten kant begonnen en met 2 naalden gebreid. We breien dus eerst 1 naald a.

De volgende naald: 1 steek afhalen, 1 r., 1 a., 17 r., 1 a., 17 r., 1 a., 2 r. Daarna weer 1 naald a. Vervolgens weer geheel r., behalve de beide naadjes vooraan en achterop de naald. Zoo telkens 1 naald r. en 1 naald a., totdat we zoo veel naadjes hebben als er steken tusschen de 2 naadjes van den grooten hiel zitten; hier dus 17. Nu volgt de:

Kleine hiel: Deze begint ook aan den averechten kant. Breien tot 2 st. voorbij het middelste naadje, dan 2 st. a. te zamen en nog 1 a. Omkeeren en vervolgens: 1 st. afhalen, breien tot 2 st. voorbij het middelste naadje, 1 st. afhalen, 1 st. r., den afgehaalden st. over den gebreiden st. heen halen en nog 1 r. Omkeeren. Vervolgens: 1 st. afhalen en breien tot 1 st. voor de opening, daarna weer 2 st. tezamen breien, 1 r., omkeeren.

Een
paar
druppels

echte Lohse Uralt
Lavendel op Uw
voorhoofd en slapen,
of in Uw handen
gewreven, zijn heerlijk
verfrisschend op
warme zomerdagen.

In elegante zakflacon

slechts 75 cent

Frisch als de natuur zelf!

GRATIS MONSTER! NIEUWE „EXTRA-ZACHTE" Hoogglans

PEPSODENT!

JUNE TRAVIS
Star of Warner Bros.
First National Pictures.

1 HOOGGLANS UW TANDEN TOT
DUBBELE SCHITTERING
ONSCHADELIJK

Gij moogt verwachten, dat Uw tanden zullen fonkelen als nooit tevoren. Doffe tanden krijgen zo'n verblindende glans door de nieuwe Pepsodent-tandpasta, dat ook gij zult zeggen, dat de glans verdubbeld wordt.

2 DOET UW TANDEN DUBBEL ZOO
LANG WIT BLIJVEN
ONSCHADELIJK

De tanden zien er witter uit en voelen schooner aan, uren langer. Ongeveer tweemaal zo lang als met de gewone tandmiddelen, hetgeen door tandartsen is geconstateerd. En zonder het minste nadeel voor het tandglazuur.

3 IS DAAROM ZOO ONSCHADELIJK
OMDAT HET DUBBEL ZOO ZACHT IS.

100.000 maal borstelen van metalen platen, die zachter zijn dan Uw tanden, bewijst, dat Pepsodent Tandpasta dubbel zoo zacht is als de polijstende stof, die voor de meeste tandmiddelen wordt gebruikt. Tandartsen weten, dat Pepsodent Tandpasta extra zacht is en daarom extra veilig.

HOOGGLANS UW TANDEN - GRATIS

Deze coupon geeft recht op een flinke hoeveelheid Extra-zachte Hoogglans Pepsodent Tandpasta. Coupon uitknippen, duidelijk invullen, postzegel van 3 cent voor porto insluiten en zenden als brief aan de Firma B. Meindersma, Westerbaenstr. 154 Den Haag.

Naam:

Adres:

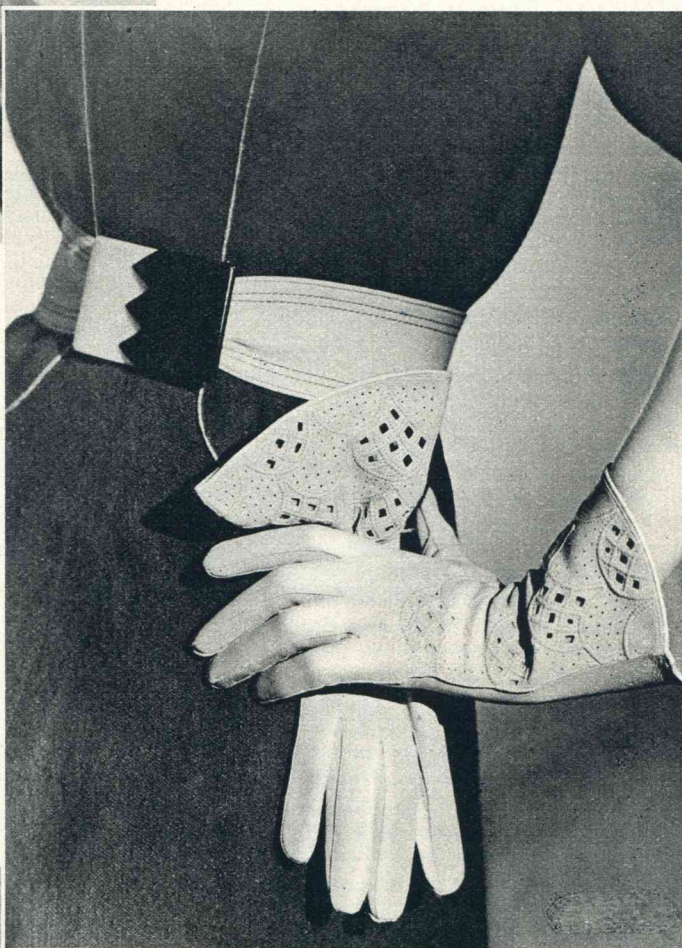
Twee vliegen in één klap! 'n Bodemloos hoedje, dat bestaat uit een rand van bloemen met dwars over het hoofd fluweel van iets donkerder kleur. Daar- onder jeugdig kapsel met de zoo modieuze korte pijpkrullen, 'n welkome variatie op het thema 'der vele tegen het achterhoofd geplakte rollen.

MODE- NIEUWIGHEDEN

Nieuw ook zijn de parapluïetjes met knop en fou- draal van hetzelfde leer als de overige attributen van het toilet. Deze set van geel pigskin zal het niet al- een uitstekend doen bij een donkerblauw mantel- pakje, doch ook bij bruin en donkergroen.

Moderne set van zwart antilope met gar- neering van zwart lakleer. Deze zomer zullen we menig licht costuumpje gecom- pleteerd zien door een dergelijk stelletje in marineblauw, de kleur, die het zoo uit- nemend doet bij vele lichte tinten als rose, zachtblauw, geel, grijs en ook wit.

Menig donker jurkje wordt met succes gecompleteerd door schoentjes, ceintuur, tasch en handschoenen van wit leer. Hand- schoenen worden momenteel kwistig van perforatie voorzien, terwijl ook geborduurde noppen en pijlen en vogue zijn.

Op het gebied van ceinturen steeds meer variatie. Origineel zijn deze beide sluitingen, waarmee het geheel dichtgegrendeld wordt.

FLEURIGE JAPONNETJES

417a. Japon van genopte stof, taille met spaalkraag, schootje, wijde mouw, klokkende rok; het geheel is gesculpt. Benodigde stof: 4 m. à 100 cm. breed.

418a. Japon van effen stof, rok met achterbaan, lange taille met geplooid schootje, wijde mouw met biezen. Benodigde stof: 3,30 m. à 140 cm. breed.

419a. Gebloemde japon, vest met strik, wijde mouw, breede ceintuur, rok met ingezette klokkende achterbaan. Benodigde stof: 4,50 m. à 96 cm. breed.

VERKRIJGBAAR
IN DE MATEN
42, 44, 46, 48

417a

418a

419a

Van alle in deze rubriek afgebeelde genummerde kostuums, die ontleend zijn aan het mode-album „Zomerpracht”, zijn patronen verkrijgbaar tegen den prijs van 50 cts. voor complets, 35 cts. voor mantels en japonnen en 20 cts. voor rokken, blouses, kleine avondjasjes en kinderkleding. Bij bestelling vooral opgeven het gewenschte maatnummer. Bestellingen kunnen geschieden bij uw agent of bezorger; door girostorting op No. 295631; door toezending van het bedrag per postwissel of in postzegels (alleen van 5 en 6 cts.) aan het PATRONENKANTOOR „PANORA” — NASSAUPELLE 1, HAARLEM
waarbij 5 cts. extra voor bestelkosten verschuldigd is. Men kan echter de patronen ook afhalen aan het bureau van dit blad.

TIEN WENKEN VOOR DE BEHANDELING VAN MELK

- 1e. Gebruik voor het aannemen en het koken van de melk een gaven, steeds zorgvuldig schoongemaakte melkkoker.
- 2e. Begin het koken met een lage vlam, een middel, waardoor aanbranden wordt voorkomen.
- 3e. Roer (om dezelfde reden) in de melk, tot ze goed warm is.
- 4e. Laat de melk een paar minuten doorkoken en koel ze dan zoo vlug mogelijk af, door ze eenige malen over te gieten van de pan in de kan en omgekeerd: de kooksmaak en ook de vorming van een vlies worden op die manier tegengegaan.
- 5e. Gebruik voor het bewaren een gave, gladde kan, breed genoeg om gemakkelijk te worden schoongemaakt.
- 6e. Dek of sluit een melkkan (ook een eenmaal open gemaakte melkflesch) niet geheel van de lucht af, maar leg er liever — als bescherming tegen stof — een los doekje over.
- 7e. Spoel het voor melk gebruikte vaatwerk (kannen, pannen, maar ook glazen en bekers) eerst met koud water om en breng ze eerst daarna met heet zeepsop in aanraking: de kans op aankleven is dan verdwenen.
- 8e. Kies voor het bewaren van melk een koele plaats; zet dus, als geen kelder beschikbaar is, de kan of de flesch in een teiltje met koud water, dat op warme dagen nu en dan ververscht wordt.
- 9e. Bewaar de melk nooit in de buurt van sterk geurende stoffen: houd ze bijv. ver van uien, visch, inmaakvaten en dergelijke, want melk neemt bijzonder gemakkelijk den geur daarvan aan.
- 10e. Open bij 't gebruik van flesschen-melk de flesch niet van te voren: houd ze tot op het oogenblik van inschenken gesloten en dek ze daarna af met een doekje, zoodat luchtverversching (zonder kans op stof) kan plaats hebben.

CORRESPONDENTIE

Mevr. J. G. K. te Amsterdam. Wij veronderstellen, dat de verchroomde duwstang van uw kinderwagen bedorven is door het zuurbad. U kunt hem waarschijnlijk echter prachtig opknappen door hem te behandelen met lakverf in een of andere aardige tint. Informeert u maar eens bij uw winkel.

**MAAKT DOFFE
TANDEN AANTREKKELIJK**

Kolynos werkt op doffe tanden als een poetsmiddel op dofgeworden zilver. U doet er 2 x langer mee dan met andere pasta's, omdat U maar de helft nodig hebt. Probeer Kolynos eens.

Wees zuinig—koop de groote tube

KOLYNOS
TAND CREAM

't Tractatiemannetje toont zijn goede hart . . .

Doet U dat óók eens: tracteer thuis onverwachts op die verrassend-lekkere DROSTE-Pastilles. U kunt ze per doos en per ons kopen. En.... ze zijn altijd welkom!

Spaart plaatjes voor
onze albums.

Droste
ALTIJD WELKOM!

Gesneden?
.... dan direct
Hansaplast
„elastisch”
Snelverband

Zulk 'n eenvoudig en practisch snelverband komt dan goed van pas. Het desinfecteerend werkende gaaskussentje werkt tegelijk bloedstillend; de elastische pleister maakt, dat U ongehinderd Uw werkzaamheden kunt voortzetten. Verkrijgbaar reeds vanaf 15 Cent.

